

உயிரினில்

பாதி!

(கவிதைத்தொகுப்பு)

'UYIRINIL PAATHI'

திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா
யேர்மனி - 2019

வெளியீட்டு அனுசரணை:

ஜேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

யேர்மனி “ஏன்” கலை விளக்கிய சமூக சங்சிகை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aayanaaham.org

உயிரினில் பாதி!

(கவிதைத்தொகுப்பு)

யேர்மனி திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா அவர்களின்

கவி மலர்

வெளியீடு - யேர்மனி - 2019

வெளியீட்டு அனுசரணை

யேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

"மண்" கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை - யேர்மனி

28-6-19

தொடர்பு முகவரி:- Mrs Rajeswary Sivarajah

Am Windhövel 18a

47249 Duisburg

Germany

E-mail: rajes_17@hotmail.com

காணிக்கை

என்னைப் படைத்த என்பெற்றோர்கள்

ஆலமரமாய் நிழல் தந்து

சுடர் ஒளி பரப்பிய என்

இதய தெய்வங்களான அமரர்கள் திரு

திருமதி வல்லிபுரம்-பார்வதி தம்பதிகளுக்கு

இக்கவிமலரைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்

முன்னுரை...

இலங்கையின் தாயகத்தில் யாழ் மாவட்டத்தின் உரும்பராய் என்ற ஊரைப் பிறப்பிடமாகச் சேர்ந்தனான். எனது தாயார் பெயர் பார்வதி. தந்தை பெயர் வல்லிபுரம். நான் ஒரு விவசாயக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் எனது ஆறும்பக் கல்வியை உரும்பராய் சந்திரோதயா வித்தியாசாலையிலும் உயர் கல்வியை சுன்னாகம் இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரியிலும் பயின்றேன். பாடசாலைக் காலங்களில் கல்வியுடன் விளையாட்டு, தமிழ், சமயம், இலக்கியம் எனப் பல துறைகளில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தேன். பாடசாலைக் காலங்களில் போட்டிகளில் பங்குகொண்டு பல தடவைகள் பரிசுகளும் பெற்றிருக்கிறேன்.

1980ம் ஆண்டு நாவற்குழி கிழக்கைச் சேர்ந்த வைரமுத்து தங்கம்மா தம்பதிகளின் மகனான திடு சிவராசா அவர்களைத் திருமணம் செய்தேன். நாட்டில் நிலவிய உயிராபத்துக்கள் நிறைந்த காலகட்டத்தில் 1984ம் ஆண்டு யேர்மனிக்கு அகதியாக வந்துசேர்ந்தேன். இல்லறந்தின் நல்லறமாக மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தாயானேன் (ஒரு பெண் + இரண்டு ஆண்) தற்போது எனக்கு இரண்டு யேர்ப்பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றேன்.

கல்வியை நாம் தேடிப் படிக்க வேண்டும் எந்தக் கல்வியானாலும் எந்த மொழியானாலும் நமது வாழ்வில் என்றும் பயன்படும். எமது வாழ்வில் தேடல், முயற்சி, உறைப்பு என ஈடுபட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் எனக்கும் வாசிப்புப் பழக்கம், தேடிப் படிக்கும் பழக்கம் நிறையவே உண்டு. நாம் கற்ற கல்வியைப் பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அது தான் கல்வியின் மகிழை என நம்புகின்றேன். அந்த வகையில் நான் கற்ற கல்வியைப் பிறருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல் நோக்கிலும் எனது கணவனாரின் முயற்சியாலும் நான் வசிக்கும் டியூஸ்பேர்க் நகரின் தமிழ்ப் பாடசாலையில் சுயார் ஜந்து வருடங்களுக்கு மேலாகத் தமிழாசிரியராகக் கடமைபுரிந்துள்ளேன்.

எனது கணவனால் 1990ம் ஆண்டு தை மாதம் ஆம்பிக்கப்பட்டு இறந்த வரை (2019) 29 ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் “மன்” என்ற பெயர் கொண்ட கல்வி, கலை, இலக்கிய, சமூக சங்கிகையின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். யேர்மனியில் தலைமை அலுவலகமாகக் கொண்டிருக்கும் யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச் சேவையின் (ஜோப்பா) உறுப்பினராக இருந்து வருவதுடன் கல்விப் பணியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறேன். யேர்மனியில் கடந்த பதினெட்டாண்து வருடங்களாக இயங்கி வரும் யேர்மனி-தமிழ்

எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றி வருவதுடன் யேர்மனியில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் 2006 ஆண்டில் வெளியீடு செய்த “தடம் பதித்த தமிழர்கள்” என்ற எழுத்தாளர்கள் விபரத்திற்கு நூலிலும் இடம் பிடித்துள்ளன.

தமிழ், கல்வி, இலக்கியம், எழுத்துப் பணிகளைப் பொறுத்த அளவில் நீண்ட காலமாக வாசகராகவும் எழுத்தாளராகவும் இருந்து வருகின்றேன். பாரிஸ், ஸண்டன், யேர்மனி போன்ற இடங்களில் வெளிவந்த, வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், வாணோலிகள், தொலைக்காட்சிகளில் அவ்வப்போது எனது ஆக்கங்களும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. அவை மட்டுமல்ல பல ஜாதகங்கள் அவ்வப்போது நடத்திய சிறுக்கை, கட்டுரை, கவிதைப் போட்டிகளில் பரிசுகளும் பெற்றிருக்கிறேன்.

இங்கே ஒரு விடையத்தைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். எனது கணவனுக்கு அடுத்த பாடியாக என்னை எழுதத் தூண்டியவர் ஸண்டன் தமிழ் வாணோலியின் அதிபரான திரு நடா மோகக் அவர்களே ஆகும். அவருக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். கமார் எனது 300 கவிதைகளையும் பொது அறிவு, இலக்கியம், கலை, கட்டுரை, நல்மொழிகள், முதுமொழிகள், சமகால இலக்கியம் என எனது பல ஆக்கங்களை இந்த வாணோலி அவ்வப்போது ஒலிபரப்பியதை நன்றியுடன் நினைவு கொள்கிறேன். அதிபர் நடாமோகன் மற்றும் அறிவிப்பாளர்கள் தந்த உற்சாகம், தட்டிக்கொடுப்பு, கூட்டிக்காட்டல், வழிகாட்டல் என்பன என்னை எழுத்துத் துறையில் உயர்ச்சிப் படிக்கு இட்டுச் சென்றது என்றுதான் கூறுவேன். இந்த வாணோலியின் அதிபர், அறிவிப்பாளர்கள், நேயர்களுக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இவற்றைவிட நான் எழுதிய 2 பாடல்களை கவிஞரும் எழுத்தாளரும் சங்கீத ஆசிரியையுமான திருமதி கலைவாணி ஏகாண்தராசா அவர்கள் பாடி, இசையமைத்து ஒவி இழைப் பேழையாக (CD யின் பெயர் “பெற்றோரே தெய்வங்கள்”) வெளியிட்டிருக்கிறார். இதில் ஏனைய பல எழுத்தாளர்களின் பாடல்களும் இடம்பெற்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடையமாகும். இந்த ஆசிரியையும் நான் தொடர்ந்து எழுதுவதற்கு உற்சாழம் ஆலோசனைகளையும் அவ்வப்போது வழங்கியிருக்கிறார். நல்ல மனம்பட்டத்த இவரையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் வாழ்த்துவதில் மகிழ்வு கொள்கிறேன். இவை மட்டுமல்லாமல் யேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பல விழா மேடைகளில் கவியரங்குகளிலும் பங்குபற்றியிருக்கிறேன் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்க விடையாகும்.

நான் எழுதிய கவிதைகள் காற்றோடு கரைந்து செல்லக்கூடாது என்ற நல் நோக்கிலும் எனது கணவனின் முயற்சியாலும் நான் எழுதிய கவிதைகளில் நூறு கவிதைகளைத் தெரிவ செய்து கவி மஸ்ராக வெளியீடு செய்வதை எண்ணி மகிழ்வுகிறேன். இக்கவிகளை நீங்களும் படித்து நல்ல விடையங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

நான் இங்கு எழுதி வெளியிட்டிருக்கும் "உயிரினில் பாதி" நூலின் கவிதைகள் யாவும் எனது எழுத்து உருவங்களாகும். பல ஆண்டுகளாக அவ்வப்போது உலகில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் ஏன் நம் தாயகத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களையும் நான் தாயகத்தில் சிறுமியமாக இருந்து வளர்ந்துவந்த காலங்களில் கிடைத்த அனுபவங்களையும் என் மனதுள் பதித்து அதிலிருந்து வந்த வெளிப்பாடே கவிதைகளாக மலர்ந்தன. வாசிப்புப் பழக்கமும் தேடலிலும் எனக்கு மிகுந்த ஆர்வம் இருந்தபடியால்தான் ஓரளவு தமிழ்மொழியில் ஈடுபாடு அதிகரித்தது என்றே சொல்வேன்.

இக்கவியமலரில் பதிவாகியிருக்கும் கவிதைகள் சின்னச்சின்னக் கவிதைகளாக இருப்பினும் அவை நல்ல பல கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதாக நம்புகின்றேன். இக்கவிகளுக்குக் கீழே திருக்குறளைப் போல என்னால் எழுதி ஜோப்பிய தமிழ் வானொலிகளில் ஒலிபரப்பான வானொலிவாக்கு, வாழ்வியல் சிந்தனைகள், ஆன்மீகச் சிந்தனைகள் போன்றவற்றைப் பதிவாக்கியின்னோன். இவற்றையும் கடுகுக் கவிதைகள் போல் எடுத்துப் பயன்பெறலாம். இவை மட்டுமல்லாமல் சிறியோர், இளையோர், முதியோர் என அனைவரும் பயன்படும் வண்ணம்தான் இக்கவிகளைப் படைத்துவோன்.

நாம் இப்புழகியில் இன்னும் எவ்வளவு காலம்தான் வாழ்வோம். நாம் எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோம் என்பது முக்கியமல்ல. நாம் வாழ்ந்த சமூகத்துக்கு என்ன செய்தோம் என்ன விடையங்களை விட்டுச் செல்கிறோம் என்பதுதான் நாம் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்களாகும். அந்த நல் நோக்கில் அடுத்த தலைமுறை பயன்பெற வேண்டும் என விரும்புகின்றேன். இம்மலர் புலம்பெயர் வாழ்வில் பதிவாகி ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதே எனது விருப்பமாகும்.

இந்த நல் நோக்கம் நிறைவுகாணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளேன். இம்மலரில் குறைகள் காணப்படும் என்னோடு பேசுக்கள். நிறைகளை நட்புக்கஞ்சன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். எந்நாளும் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் எனது கனவர் பிள்ளைகள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் நன்றிகள் கூறுகின்றேன். எழுத்துலகில் எனக்கு எப்போதும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ், கல்வி, கலை, இலக்கிய, எழுத்துப் பணிகளோடு இணைந்து கொண்ட அனைத்து நட்புக்களுக்கும் இனிதான் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன் உங்கள் ஆதரவை நல்கி நிற்கின்றேன்.

-நன்றி-

வணக்கம்!.....

திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா
யேர்மனி - மே மாதம் 2019

தமிழ் எழுத்தாளர் சுக்கம் - யேர்மணி
Tamilischer Schriftsteller Verein - Deutschland
Tamil Writers Association - Germany

அணிந்துரை

படைப்பாளிகள் எவரும் இலக்கியவாதிகளாய்ப் பிறந்துவருவதில்லை. அவர்கள் வாழும் சமூகமேஅவர்களைப் பிரச்சினிக்கின்றது. குறிப்பாகப் படைப்பாளிகளில் கவிஞர்கள் மென்னையானவர்களாகவும் உணர்ச்சிப்பாவாக இலகுவில் பாதிக்கப்படுவர்களாகவுமே காணப்படுகின்றனர். இவர்களை, எம் சமூகத்தின் ஒரு சிலசம்பளங்கள் மென்மையாகத் தாக்கிவிடுவதனால் அவற்றுக்கான வடிகால்களை அவர்கள் தம் படைப்புகளால் மற்றவரின் பார்வைக்குக் கொண்டுவருவதுடன், அவற்றுக்கான நீருக்களையோ தீர்ப்புக்களையோ தம்படைப்பின்மூலம் வெளிக்கொண்றமுற்படுகின்றனர்.

தாம்வாழும் குழலும் சமூகமும் மறிழ்வாகவும் அமைதியாவும் இருக்கவேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புவதுபோல, இந்தக் கவிஞர்கள் அதில் அழகியலையும் கலந்துதந்து மகிழ்திட ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்தவகையில்தான் திருமதி.இராஜேஸ்வரி சிவராஜா அவர்களும் அடங்குகிறார்கள். ஒரு இலக்கிய கார்த்தா தன் எண்ணத்தை அல்லது கருத்தினை மிகவிரைவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் மற்றவரைக் கவரும் வகையில் படைப்பதற்கு செய்யுள் மற்றும் கவிதை இலக்கியங்கள் பெரும் துணைபுரிந்தன எனலாம். இந்தக் கவிதாயினி திருமதி.இராஜேஸ்வரிசிவராஜா அவர்களும் தன் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த கவிதை என்னும் ஆயுதமேந்திக் களமிறங்கியிருக்கிறார்.

சிந்திக்கத் துாண்டும் சிறப்பும்சமே தமிழ்க்கவிதைப் படைப்பாளிகளைக் கவர்ந்தமைக்கும் காரணமாகும். இவ்வாறு உலகளாவியவகையில் தமிழ்க் கவிதைகளின் ஆளுமை நிறைந்திருப்பது அதுவும் பெண்களின் மத்தியில் கவிஞர்களாகவும் படைப்பாளிகளாகவும் பலர் உலாவருவது, பாரதியின் கனவு படிப்படியாக நிறைவேறுவதற்கும் இப்பேற்பட்டகவிஞர்கள் காரணமாயிருப்பதை எண்ணுக்கையில் பெருமிதமாகவிருக்கிறது. அந்தவகையில் இந்நாலினைப்பார்க்ககையில் கவிதையிலக்கியத்திற்கும் பெண்களுக்கும் கிடைத்த பெரும் வெற்றின்றேசொல்லலாம்.

புலம்பெயர்ந்துவாழும் தமிழர்கள் மத்தியில் இலக்கியம் படைக்கவேண்டும் என்றாலும் வம் அதிகம் இருந்தபோதிலும் இந்த இயந்திர வாழ்க்கையில் சிந்திப்பவற்றை, தம்மைப் பாதித்தவைகளை நேரம் ஒதுக்கிச் செதுக்குவதென்பது முயற்சொம்பாய் உள்ளது. இருந்தாம், திருமதி.இராஜேஸ்வரிசிவராஜா போன்ற இலக்கியதாகம் கொண்டவர்களால் நாள்தோறும் பல்வேறுபட்ட இலக்கிய வடிவங்கள் வெளிவந்துகொண்டுதானிருக்கிறன.

அத்தோடுபல இலக்கிய சஞ்சிகைகளிலும் இவர்தங்குதடையின்றி உலாவந்தவண்ணமே உள்ளமை உண்மையில் ஆச்சர்யமே. இந்நாலினை மேலோட்டமாகப் பார்க்கின்றவேளை இவரது ஆற்றலும், திறமையும், சிந்தனைத் தெளிவும்: இவரதுபடைப்பில் காண்டபடுகின்ற சிறுகுறைகளை அலட்சியப்படுத்திட என்னை வற்புறுத்தின. இது அனிந்துரையே தவிர விமர்சனமல்ல, ஒருவிருந்தில் பரிமாறப்பட்ட ஒருணவில் காணப்படுகின்ற கவவயோ அல்லது காரமோ குறைவாய் இருந்தால் அந்த முழுவிருந்தில் குற்றம்காண்பது முறையல்ல. அதனை ஏற்பதே சரியானதாகும் என்பது என் கருத்து.

இந்தக் கவிதை நாலை உருவாக்கிய திருமதி.இராஜேஸ்வரிசிவராஜா அவர்கள் தன் கணவர் திரு.வ.சிவராஜா அவர்களுடன் இணைந்து மண் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையை கடந்த இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளாக நடாத்தி வருவதுடன், பல இலக்கிய ஆக்கங்களையும் படைத்துவருகின்றார். இதுமட்டுமன்றி, ஜீரோப்பாவில் இயங்கிவருகின்ற பலவாணாலிகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் தம் கவிதைகள் பாடல்கள் கட்டுரைகள் போன்றவற்றினைத் தவழிடுவதோடு, கவியரங்குகங்களிலும் பங்கேற்கிறார். கவிதாயினி திருமதி.இராஜேஸ்வரி சிவராஜா அவர்கள் ஜேர்மன்-தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நீண்டாலும் உறுப்பினர் என்பதோடு சங்கத்தின் பலநிகழ்வுகளுக்கு உதவிகளும் ஒத்துறைப்புகளும் நல்கியுள்ளார். இவரின் "உயிரினில் பாதி" என்ற இந்நாலுக்குக் கவிஞர் என்ற ரீதியில் அனிந்துரை எழுதுவதிலும், ஜேர்மன்-தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கமானது வெளியீட்டுக்கு அனுசரணை வழங்குவாதிலும், சங்கத்தின் தலைவர் என்ற ரீதியில் பெருமை கொள்கிறேன்.

திருமதி.இராஜேஸ்வரி சிவராஜா அவர்களின் உயிரினில் பாதி... இவரின் இந்தக்கன்னி முயற்சிக்கு ஆதரவதற்குவதுடன் மகிழ்வு கலந்துவாழ்த்துக்களையும் ஜேர்மன்-தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வதில் போரான்தம் அடைகின்றேன். இவரின் அடுத்த இலக்கியப் படைப்பினை விரைவில் வெளியிடவேண்டும் என்று தனிப்பட்ட முறையில் ஒருகோரிக்கையினையும் இவ்வேளையில் முன்வைக்கின்றேன்.

இனிய வாழ்த்துக்களுடன்,,
கவிச்சுடர்: அம்பலவன் புவனேந்திரன்..
தலைவர், ஜேர்மன்-தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்.

யேர்மனி தமிழக் கல்விச் சேவை (ஜூரோப்பா)
(இலங்கைப் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைய)
nilischer Bildungsverein Deutschland e.V. (Europa)

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை"

Postfach 1646, 59159 Kamen. Germany.
Telefon(02307) 299384
E.Mail Jeevaghan@web.de

வாழ்த்துரை

புலம்பெயர் வாழ்வ சிறிது காலம்தான் என்ற மெத்தெனப் போக்கில் வாழ்ந்த, தமிழ்மக்களின் எண்ணம் மாற்றம் கண்டு, புலம்பெயர்ந்து புகுந்த அந்திய நாடுகளிலே தங்கள் வாழ்வும், தங்களின் பரம்பரையினரின் வாழ்வும் அமையப்போகின்றன என்பதை அறிந்து வாழுப் பழக்கம் கொண்ட தமிழ்மக்களின் வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதற்கான, பல்வகை இலக்கியங்கள் இங்கு தோற்றும் பெற்றுப் பல வருடங்களைத் தன் உள்ளே கொண்டுள்ளன. இவ்வகையில் திருமதி. இராசேஸ்வரி சிவராசா அவர்களின் கவிதைத்தொகுப்பு நூல் ஒன்று வெளிவருவனை அறிந்து மட்டற்ற மகிழ்வு கொண்டேன். மகிழ்வின் எண்ணத்தில் வந்த வாழ்த்துரையே இதுவாகும்.

வாழ்க்கைச் சூழல்களில் கண்ட காட்சிகளையும், அகக்கண்களில் கண்ட, காணப்போகும் காட்சிகளையும் உள்ளத்தில் ஏற்றி, எழும் எண்ணங்களைத் தெளிவாகவும், உணர்வழுவர்மாகவும் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்த கவிதைகளைக் கையாள்வது மிகச் சிறித முறையாகும். இவ்வகையினைத் திருமதி.இராசேஸ்வரி மிகச்சிறப்பாகப் பயன்படுத்தி வெளிப்படுத்தியிருப்பார் என நம்புகின்றேன்.

திருமதி.இராசேஸ்வரி தமிழ்மொழி மீது மிகுந்த பாசமும் பற்றும் கொண்டவர். அவரின் கணவர் திரு.வ.சிவராசா அவர்களினால் வெளியீடு செய்யப்படுகின்ற "மன்" மாதாந்த சஞ்சிகைக்கருப் பெரும் உறுதுணையாக இருந்து செயற்பட்டு வருபவர். "மன்" சஞ்சிகையில் பல ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளார்.

அதில் வரும் பலர்து ஆக்கங்களைப் பார்த்து வாசிப்பதுடன், பல பத்திரிகைகளையும், புத்தகங்களையும் வாசித்துச் சிறந்த வாசகியாகவும் விளங்குகின்றார். இதுவே இவரைச் சிறந்த ஆக்கதாரராக வெளிக்கொண்டுவதற்கு முன்னப்பாக அமைந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

திருமதி.இராசேஸ்வரி அவர்கள் யேர்மனி எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினராக இருந்து பல செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டவர். பல எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர். அதனுடாகப் பல அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டவர்.

யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச் சேவையுடன் சேர்ந்தியங்கியவர். கல்விச் சேவையின் பணிகளின் பல செயற்பாடுகளில் மிகுந்த அக்கறையுடன் செயற்பட்டவர். கல்விச் சேவையுடன் சேர்ந்தியங்கிய டீயிஸ்போர்க் தமிழ்ப் பாடசாலையின் ஆரம்பகால ஆசிரியராகச் செயற்பட்டவர். பல பிள்ளைகளின் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியவர். மேலும் தமது முன்று பிள்ளைகளையும் தமிழ்மொழியில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்று செய்துள்ளார். இவை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் சிறந்து விளங்கியதோடு, பல அனுபவங்களையும் பெற்றுக்கொண்ட திருமதி.இராசேஸ்வரி அவர்களின் கவிதைத்தொகுப்பு நூல், சமூகத்தின் நடைமுறைகளையும், நடக்கப்போகும் விடயங்களையும் நன்கு எடுத்துக்காட்டித் தமிழ்மக்களின் வாழ்வியலுக்கு உற்புணையாக அமைய வேண்டி, எனது நல்வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். வணக்கம்

பொ.சிரீஜீவகன்

தலைவர்

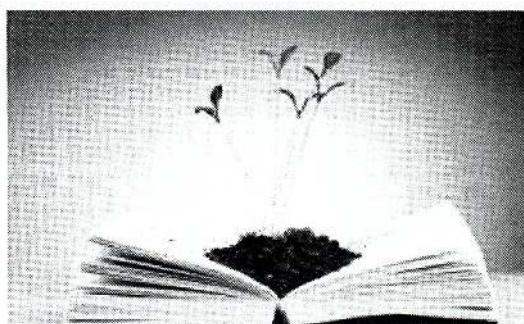
யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச் சேவை

Ponnuthurai Srijeevaghan

Nordenmauer 17

59174 Kamen

Germany

வாழ்த்துரை....

உயிரினில் பாதிக்காய் எனது வாழ்த்து... .

இந்நாலாசிரியர் திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா அவர்களின் முதலாவது கவிதைத்தொகுப்பு இதுவென நினைக்கிறேன். இவரைப்பற்றி நான் நன்கு அறிவேன். இவரது கணவர் திரு வ.சிவராசாஅவர்கள் எனது நீண்டகால நண்பர்."மண்"என்ற சஞ்சிகையை பல காலமாக நடத்திக்கொண்டு வருபவர்.

யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தில் நீண்டகாலம் தலைவராக இருந்து சிறுப்புச் சேர்த்தவர்.சில ஆண்டுகள் நானும் செயலாளராக இருந்து அவருடன் செயலாற்றி இருக்கிறேன்.இராஜேஸ்வரியும்.எழுத்தாளர் சங்கத்தின் உறுப்பினராகவும் இருந்து இலக்கியத்தோடு வாழ்ந்தவர்:திரு வ.சிவராசா குடும்பம் என்னோடு, எப்போதும் நட்போடும் அன்போடும் இணைந்திருக்கிறது அதனால் அவரை வாழ்த்துகின்ற தகுதி எனக்கு உண்டு எனக்கருதுகிறேன்..

இலக்கியம் இவரின் அருகில் பப்போதும் இருந்தது."மண்"சஞ்சிகைக்கு உதவுவராக இருக்கிறார்.அதிலிடைம்பெறும் ஆக்கங்கள் இவரால் சரிபார்க்கப்பட்டு வருகிறது.கதை,கவிதை,கட்டுரையென்று ஒரு கரைகண்டிருப்பார்.அப்படி வந்த இலக்கியத்தாகக்கூட்டால் மஸ்ரந்ததே இந்த உயிரினில் பாதி. இதன்தலைப்பே அலாதியானது.பெரும்பாலான இவரது கவிதைகள் ஆணையும் பெண்ணையும் அளந்து பார்த்திருக்கிறது.

எமது எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மேடைகளில் கவியரங்குகளில் கவிதை வாசித்துக் கலக்கியதைக் கண்டிருக்கிறேன். ஆர்பாட்டமில்லாமல் அமைதியாக நிகழ்வுகளை நகர்த்திச் செல்பவர்.அவர் கவிதைகளில் கருத்துக்கள் இருக்கும். லண்டன் தமிழ் வானைலியில் முந்நாறு கவிதைகள் எழுதி வாசித்திருப்பதாக அறிந்து மகிழ்ச்சியற்றிறேன். முழுவதும் நான்கேட்கவில்லையாயினும் இது பெருமைக்குரிய செயலாகும். கவிதை மாத்திர மன்றி கட்டுரை, சிறுகதை யென்று சிறுப்புச் சேர்த்திருக்கிறார்.

யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் சொந்தமாக வெளியீடு செய்த சிறுகதை,கவிதைத்தொகுப்புகளில் இவரது ஆக்கங்கள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. நிஜத்தில் இவர் மிகவும் அமைதியானவர்.முன்று பிள்ளைகளுக்கு அன்பான தாயானவர்.தற்போது ஆசை தீர்க்க பேர்ப்பிள்ளை இரண்டு.

சந்தோச இலக்கியங்கள் மகளால் கிடைத்திருக்கிறது. அன்புக்கணவரின் உயிரில் பாதி இவர்.இப்போதும் கரைகடந்த காதலால் கட்டுண்டு வாழ்பவர்கள். அஞ்சமையான குழந்தைகளைப்பெற்று அவனிக்கு அளித்து அதனால் பெருமை சேர்த்தவர்கள்.

”மண்“சஞ்சிலை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்தி வரும் மனித நேயப்பணிக்கு மகத்தான் பங்களிப்பு இவருடையது.பெருமையோடு அதனை ஏற்றுக்கொண்டவர். அதைச்கவைப்பதில்தான் எத்தனை இனிமை ”சிற்றனை சீராக்கி சந்ததி தழைத்தோங்கிடவே பைந்தமிழை ஊட்டிக்காப்பது நம் கடமை“இது அவரது கவிவரிகள்.

சிறந்த தாய்மொழிப்பற்று மிகுந்தவர்.அவரின் இந்த புத்தகம் அவருக்கு பெருமை சேர்க்க அனைவரது பங்களிப்பும் அவசியம் அவருக்கு வேண்டும் எதிர்காலத்தில் மேலும் பல புதிய இலக்கியங்களை தமிழ் இலக்கிய உலகத்திற்கு அளிக்க அன்பான ஒரு சகோதரனாக வாழ்த்துகிறேன்.

”எழுத்தையும் வாசிப்பையும் இரு கண்களைப் போற்றிடுவோம்“

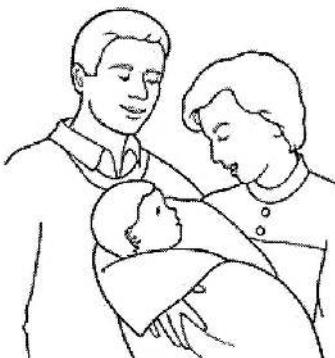
அன்போடு

பொன்.புத்திசிகாமணி

முத்த பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர்

சங்கம்

யேர்மணி..

கவிதைகளின் உள்ளடக்கம்

01 நல்லுரீர்க்கந்தன்	31 சுனாமியின் சுவடுகள்
02 யேசுபிராண்மீன்டும்வருவார் அம்மா	32 அந்த நொடியில்
03 தாயென்னும் கோவில்	33 அண்டுவூஸி + தாயல்பு
04 இதயதெய்வம்	34 ஆழியே ஆனதுயர் போக்கிடு
05 ஒளிதுந்த பெளர்ண்ணி	35 இல்லை...இல்லை
06 தந்தையே போற்றி	36 உழைப்பே உயர்வதரும்
07 ஒழுக்கத்தை ஊட்டியவரே	37 ஒட்டம்..ஒட்டம்
08 முதல்வனாய்	38 கடமையே முதலாய்
09 பண்பான தந்தையே	39 மதிப்பாய் வாழ்ந்திடல்
10 அழகே அழகு	40 கோலங்கள் பல
11 தாய்நாடு	41 உதவும் பணி
12 இன்பத்தமிழ்	42 மனம் வேண்டும்
13 தமிழின் சிறப்பு	43 வெள்ளைப்புறா
14 தமிழ் காப்பது நம்கடமை	44 சுகம் பலவிதம்
15 நற்கரம் உயர்த்திடுவீர்	45 உறவுகளைக் காப்பவள்
16 இளையோர் நாம்	46 மகிழ்வான தை மலரட்டும்
17 கீற்களும் கிறுக்கல்களும்	47 விடுயலைத்தேடு
18 தன்னம்பிக்கை + தீபாவளி	48 வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி
19 எழுவோம் முனைப்புடனே	49 வேண்டாம்...வேண்டாம்
20 சமுதாயத்தில் பெண்கள்	50 யுத்தம் இல்லாத பூமிவேண்டும்
21 புறப்படுவாய் பெண்னே	51 கார்த்திகை இருபத்தேழு
22 மலையகப் பெண்ணாள்	52 யாவிலும் வேண்டும்
23 புரட்சிப்பெண்	53 கண்ணியம் வேண்டும்
24 பெண்ணின் மகிழமை	54 அன்பு காட்டிடவேண்டும்
25 புகலிடத்தில் தமிழ்ப்பெண்கள்	55 இசைக்குயில்
26 உறவுகளைக் காப்பவள்	56 அன்னனதிரோசா
27 அன்னனயருக்கு வாழ்த்து	57 உயிரின்பாதி + சித்திரையாள்
28 ஆறாது...ஆறாது	58 ஒர்றுமை + தொழிலாளர்த்தினம்
29 கடற்கோளின் இடராலே	59 நல்லன செய்வோம்
30 சுனாமியின் ரணங்கள்	60 அகிலம்போற்ற வாழ்ந்திடுவீர்

61 மகிழ்வான தை மலரட்டும்	83 இலையுதிர்காலம்
62 காற்றே...காற்றே	84 காலைப்பொழுது
63 காலைப்பொழுது	85 பூமித்தாய்
64 விவசாயி	86 காதலர்த்தினம்
65 கரங்கொடுக்கும் மரம்	87 இன்பப்பொங்கல்
66 ஆடவந்த வேளையிலே	88 தைத்திருநாள்
67 ஆடியின் அறுவடையே	89 புத்தாண்டு
68 ஏனிகள் ஏறுவதில்லையே	90 இன்பத்தமிழ்
69 காலம் கரைகிறது	91 தமிழின் மகினமை
70 கவிப்பேரரசு புகழ்பாடுவோம்	92 உறுதியோடு உரமிடு
71 ஊடகங்கள்	93 மூலதனம்
72 மூன்றெழுத்தில்	94 அறுபடும்வேரும் அந்நியமாகும் உறவுகளும்
73 வளம்தந்த வாளோலி	95 முகத்திரைகள்
74 நான்பிறந்த ஊரின்மைந்தன்	96 முரண்பாடு
75 தியாகதீபம்	97 பரிதவிப்பு
76 ஈகைச்சுடர்கள்	98 நம்பிக்கைத்துரோகம்
77 நம் ஆசான்	99 இடைவெளி
78 முற்றத்துவேம்பு	100 முதலெழுத்தாய் முத்திரை பதித்தவர்கள்
79 கோடைகாலம்	
80 மரங்கள்	
81 காற்றே	
82 பூக்கள்	

நல்லுார்க் கந்தன்

நல்லுார் திருப்பதியில் நற்கருணை புரியும் கந்தன்
நல்வழி காட்டி நம்மை வழிகாட்டி நிற்கும் வேலவன்
நன்றே அமர்ந்து நமை ஆட்கொள்ளும் வடிவேலன்
நமக்கெல்லாம் துணை நின்று வீற்றிருக்கும் முருகன்

- நல்லுார்க் கந்தன்!...

தேடி வருவோர்க்கெல்லாம் தெவிட்டாது அள்ளித்தரும் நல்லுாரான்
வாடி வருவோர்க்கெல்லாம் வாரி வழங்கும் நல்லுாரான்
நாடி வருவோர்க்கெல்லாம் கூடித் துணைபுரியும் நல்லுாரான்
ஒடி வருவோர்க்கெல்லாம் ஒளிதரும் நல்லுாரான்

- நல்லுார்க் கந்தன்!...

இன்று வீதிவெலம் வருகின்றாய் வியப்படுன் காட்சி தருகின்றாய்
இன்னல் தீர் வேண்டுவோர்க்கு ஆறுதல் தந்து எழுந்து நிற்கின்றாய்
இணையோர் பெரியோர்வனர் உன்னதருள் பாலிக்கின்றாய்
இனிமையான உன் நினைவுகளை என்றும் நாம் எண்ணி மகிழ்வோம்

- நல்லுார்க் கந்தன்!...

ஆடி வருவான் வேலன் புகழ் பாட்டுவோம் என்றும்
ஆலய விழாக்களென்றால் ஆயிரம் பல்லாயிரம் மக்கள்
ஆண்டவன் அருள் வேண்டியே வணங்கிடுவர் கந்தனை
ஆறுதல் தருவானே எங்கள் ஆனந்த வடிவழகன்

- நல்லுார்க் கந்தன்!...

இறைவன் எம் உள்ளத்தில் எழுந்தருள் வேண்டுமேயானால்
எம் உள்ளாம் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்.

மீண்டும் வருவார் யேசுபிரான்

விண்ணரசின்மகனாய் அவதரித்து
மன்னில்வந்து பிறந்த யேசுபிரானே
எங்கள் ஆண்டவரே
ஏற்றிய தீபங்களில் அருள் ஒளி
பெற்று ஆனந்தம் காண்போம்!...

ஏழை இயலாதோர் சிரிப்பில்
அன்பு ஆகரவு முகம் காணவும்
மீண்டும் வருவாரா விண்ணரசன்
அணைத்து உயிர்களும் அன்பாய்
வாழவும் பூமியில் வருவார்!...

தீபது போக்கி நல வழிகாட்டி
அமைதி சாந்தி சமாதானம்
நிலைத்துப் பெற்று வாழவும்
மக்கள் மனதில் இருளகற்றி
மீண்டும் வருவார் யேசுபிரான்!...

புரிந்துணர்வு கொண்டு உலக
மண்ணில் அன்பு பொழிந்திட்ட
போதனையினை போற்றிடும்
உள்ளங்களில் உவ்பாய்
மீண்டும் வருவார் யேசுபிரான்!...

உலகெங்கும் சகோதரத்துவமாய்
வாழவும் அன்பு வழி காட்டியே
அல்லல்தீர்த்திடவும் உயிர்துறந்த
யேசுபிரான் மீண்டும் வருவார்
பரம பிதா மீண்டும் வருவார்!...

அம்மா

அம்மா எனும் தாயவள் எம் தெய்வம்
அன்புக் கடலானவள் இன்ப ஊற்றானவள்
அகிலம் போற்றிட அறிவொளி
தந்திடுவாள்
அன்பின் முதல்தெய்வம் உயிரான
அம்மா!...

தூளியிலே ஆடுத் தூயில்கையில்
தூங்கும் அழகினை ரசித்திடுவாள்
தூசிதான் கண்ணில் வீழ்ந்தாலுமேதூக்கி
அணைத்து துடைத்திடுவாள் அம்மா!...

மண்ணில் தவழ்ந்து நிமிர்கையிலே
விண்ணென உயர்ந்திட முனைந்திடுவாள்
எண்ணமெல்லாம் நனி சிறக்கையிலே
கண் குளிர்ப் பார்த்து மகிழ்ந்திடுவாள்
அம்மா!...

பாசந்தனை பதியமிட்டு பயிராக்கியே
நேசமென்னும் நீரூற்றி வளர்த்திடுவாள்
வாசமலராய் வண்ணப் பெரு நிலவாய்
தேசமெங்கும் வீக்கம் ஒளியானவள்
அம்மா!...

தாய் என்னும் கோயில்

பத்துத் திங்கள் பத்திரமாய்ச் சுமந்து
முத்தினைப் பெற்றெடுத்த சித்திரம் அம்மா
சத்துணவுட்டி உடலினைக் காத்து
மெத்தை என மடியில் தூங்க வைப்பாள்!...

காலை கண் விழிக்கும் வேவளையிலே
காதுக்கினிய மொழிபேசி வந்து ஏழப்பிடுவாள்
காக்கும் தெய்வமாய் முகம் காட்டியே
காதோரம் கதை பேசி கட்டி அணைத்திடுவாள்!...

வித்தைகள் கற்றிட விந்தைகள் செய்து
விண்ணின் விடி வெள்ளியாய்க் காத்திடுவாள்
விருப்பு வெறுப்பு வந்தாலும் வெளிக்காட்டாமலே
விகடமாய்ப் பேசியே மகிழ்ந்து குலாவிடுவாள்!...

தேகமது நலிந்து ஓடாய்த் தேயந்தாலுமே
தேவைகளைத் திறமுடனே தீர்த்திடுவாள்
தேசமெங்கும் உறவுகள் ஆயிரம் கிடைத்தாலுமே
தேடித்தான் பெற்றிடலாமோ தாயன்புக்கு இணையாக!..

நம்பிக்கை என்பது மற்றவர்களிடத்தே நாம் வைப்பதல்ல
நம்மேல் நாம் நம்பிக்கை வைப்பதுதான் மேலானது.

இதய தெய்வம்

அங்கமெல்லாம் நோகத் தங்கமாய்ச் சுமந்து
அந்தி பகல் பாராது கண்ணாய்க் காத்திடுவாள்
உயிர் தந்து ஒளி தந்த அன்னை - தன்
உறுக்கம் கலைத்து தாங்காமல் விழித்திருப்பாள்!...

அறுகவை உணவாக்கி அன்புடனே தந்திடுவாள்
அகமும் முகமும் மலர் அன்பாய் ஊட்டிடுவாள்
சாலை ஓரம் கைபிடி தாங்கியே எம்மை
பாடசாலைக்கு அழைத்துச் சென்றிடுவாள் அம்மா!...

பைந்தமிழ் கவைபடச் சொல்லியே
பைங்கினி போல் பேச வைப்பாள்
தீயன நாம் செய்தால் கண்டிப்புடனே
தீமைத்தனை வேரறுத்து வென்று காட்டும் அம்மா!...

இடி இடித்து இன்னல் வந்த போதும்
இதயத்தில் இரும்பாய்த் தாங்கிடுவாள்
இதமான பக்கை தந்த நினைவுகளை
இதயத்தில் வைத்துப் பூஜித்திடுவோமே அம்மா!...

வாழ்க்கையிலே ஒருவர் செய்யும் நல்ல காரியங்கள் நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். இதனை எந்தச் சக்தியாலும் அழிக்க முடியாது.

ஓளி தந்த பெளர்ணமி

உயிர் வாழ உதிரம் கொட்டி நாம்
உல்லாசமாக உறங்கத் தாலாட்டி
உடல் நோயற்ற போது நோன்பிருந்து - தன்
பசி மறந்து உருகி வாழ்பவள் அன்னை!....

விழிகாணும் தெய்வமாக வழிகாட்டும் சுடராக
ஓளி தந்த பெளர்ணமியாக வாழ்வு சிறுக்க
பாசமழை பொழிந்து அன்பை ஊட்டி
தேசம் எங்கும் புகழ்பெற வாசம் வீசும் மல்லிகையே!....

நல் வழியில் அறிவுட்டும் கலங்கரை விளக்காக
பல துன்பங்கள் வந்தால் ஆறுதல் கூறும் தெய்வமாக
சரித்திரம் படைத்திட ஏற்றிவைக்கும் ஏனியாக - இப்
பாரினில் இவள் புகழ் பாடாதவர் யாருமில்லை!....

பாசந்தனைப் பகிர்ந்தளிக்கும் தேய்வம் நீ
கவாசத்தின் சுகந்தம் வீசும் முச்ச அம்மா
சுடரோளி பரவிடும் ஓளி வீச்சு அம்மா
படரும் பாரேல்லாம் பெளர்ணமி அம்மா!....

நாமே நமக்கு நண்பனாகவும் எதிரியாகவும் இருக்கின்றோம். ஆகவே நமது தரத்தை
உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவதும் நாம் மேற்கொள்ளும் முயற்சியில்தான் தங்கியுள்ளது.

தந்தையே போற்றி

நன் மக்களாய் வாழுவென பெயர் தந்தவர்
நம் தந்தை அல்லும் பகலும் உழைத்து
நம் கல்விக்கு உரமாய் உறுதுணையாய்
நல் வழி காட்டிடுவார் என்றுமே தந்தை!...

நற்பண்பு அன்பு பணப் பரிமாற்றங்களில்
நம்பிக்கை நாணயமாய் நடந்திடுவாயென
நல்லறிவு ஊட்டி நன் நிலைப் படுத்தி என்றும்
நலமாக வாழ வழி செய்வார் தந்தை!...

நளினமாகப் பேசி நகைச்சலை வைத்து
நற்றுவிழ் நூல்களும் நவீன பாடங்களும்
நன்றாய்க் கற்று நனி சிறக்க வாழுவளித்து
நன்னெறி புகட்டிய தந்தையே போற்றி போற்றி!..

பிறப்பி டுத்த நாள் முதலாய் பெயர் சொல்லி
பிறர் போற்ற நல்வழி காட்டியாய் ஒளியுட்டி
வல்லவராக்கி வாழ வைத்த அன்புத் தெய்வமே
நல்லவராய் வாழ வழிவகுத்த தந்தையே போற்றி!...

யாருடனும் எதுவித தொடர்புகளுமின்றி நான் உண்டு, என்பாடு உண்டு எனவேலை
உண்டு என்று இருப்பவர்களுக்கு தனிமை மட்டுமே வாழ்வாக அமைந்துவிடும்.

ஒழுக்கத்தை ஊட்டியவரே

அந்தி பகல் பாராது எந்தையும்
எந்திரமாய் உழைத்துக் காத்திடுவார்
சந்தர்த் தமிழால் சுடரோளி தந்தே
சிந்தனைச் சிகரமாய் நன்றே ஆக்கிடுவார்!...

குடும்ப பாரந்தனைச் சுமக்கையிலே
குழுந்து மனம் ஏங்கி நொந்திடாது
குலம் வாழ நல்ல குலமகனாய் என்றும்
குணவாளனாய் குடும்பத்தைக் காத்திடுவார்!...

ஒற்றுமையாய் நாம் ஒன்றினையவே
ஒழுக்கம் பண்பினையும் ஊட்டிடுவார்
தான்பெற்ற அனுபவங்கள் அனைத்தையுமே
தலைமுறைக்கு நன்கு பகிர்ந்தளிப்பார்!...

கல்வி கற்கும் பள்ளிப் பருவமதிலே
பல்லறிவோடு பாசத்தையும் ஊட்டிடுவார்
நல்லவராய் நம் வாழ்வு நலம் பெறவே
நல்லாசியும் வழங்கிடுவார் அன்புத் தந்தை!...

ஒருவனுக்கு நல்ல நண்பர்களைப் பார்க்கிலும் நல்ல
நூல்களே உறுதுணையாக அமையவல்லன.

முதல்வனாய்

அகிலம் போற்றிட ஆளாக்கி எம்மை
அன்பு பரிவு காட்டிக் கனிவாய்ப் பேசி
அறிவுரை கல்வியூட்டி அன்பைப் புக்டி
அணைத்திடுவார் என்றும் முதல்வனாய்!...

முதலெழுத்தாய் முத்திரை பதித்து
முதல்வனாய் நின்று குடும்பம் சுமந்து
முத்துக்கு முத்தான் சொத்தாக நின்று
முத்தமிட்டு மகிழ்வார் முதல்வனான் தந்தை!...

உயவின் பெருமைதனை உணர்த்தி
உண்மை நேர்மை ஒழுக்கம் அதனை
உறுதியாய் உரமாய் உரைத்தே
உள்ளம் மகிழ வைத்திடுவார் அப்பா!..

ஓடி ஆடி உழைத்த தந்தை உயிர்
ஓய்ந்து உறங்கி அடக்கமான தந்தைக்கு
ஆடி அமாவாசை விரதம் இருந்தே
கோடி புண்ணியம் சேர்ப்போம் முதல்வனுக்கு!...

அறிவு உயர்.உயர் அடக்கம் உயர வேண்டும். அடக்கம்
அறிவின் மிகுதியைத் தெரிவிக்கின்ற ஓர் அடையாளம்.

பண்பான தந்தையே

பக்குவமாய் என் அன்னையோடு நீ கூடி வாழ்ந்ததனால்
பத்துமாதம் நான் கருவறையில் நன்றே வாழ்ந்தேன்
பந்த பாசம் உறவையூட்டி அன்பையும் ஊடிய நீங்கள்
பண்பான தமிழையும் ஊட்டி உலகையும் காட்டினீர்கள்!...

இருவு பகல் இரத்தம் சிந்தி உழைத்து எனைக் காத்தீர்
இல்லம் அமைத்து நாம் இன்புற்று வாழ வழி சமைத்தீர்கள்
இனிடே பிள்ளைகளை வளர்த்து உயர்ந்து நின்றீர்கள்
இறுதிக் காலம்வரை எங்களுக்காக மெழுகுதிரியானீர்கள்!...

உணவூட்டி நல்லறிவூட்டி ஒளி தந்த அன்புத் தந்தையே
உருகும் மெழுகாய் நின்று தியாகங்கள் பல செய்தீரே
உலகுக்கு எனை அளித்த உத்தமரே எங்கள் ஒளிவிளக்கே
உண்மைக்கு உயர்வாய் ஏனிப்படியாய் நின்றீர்கள்!...

தன்னிலை பாராது தன் கடமை செய்திடும்
தன்னிகரில்லா தயாள குணமான தந்தையே
அறிவான புத்திகளை எமக்கு அறிவுறுத்தியே
அன்பும் அறஞும் காத்திட பண்பாய் நின்றீர்கள் ஜூயா!...

சொல்லை அளங்து பேசவேண்டும் பினர் மனம் நோகுமாறு படபடப்பாகப்
பேசுதல் ஒருபோதும் கூடாது.. எப்போதும் அடக்கமாகப் பேசுதல் நல்லதே..

அழகே அழகு

தொட்டிலில் தாலாட்டிச் சீராட்டும் தாயின் அழகே அழகு
தட்டில் அழுது பரிமாறியே தன்னையே அழுகு தந்து
கட்டிலில் தூங்க வைத்து தன் உறக்கம் இழந்து
மட்டில்லா மகிழ்வு கொள்ளும் தாயின் அழகே அழகு!...

வளம் தந்த திருநாட்டின் எழில்கொஞ்சம் இயற்கை அழகும்
இளந்தளிர் புல்வெளிகளும் நீலக் கடலும் அழகே அழகு
ருளங்களும் வயல்வெளிகளும் வண்ண அழகே அழகு
வளம்கண்டு கட்டி வளர்த்த தாய் மண்ணும் அழகே அழகு!...

கண் போன்று கற்கும் கல்வியும் கலையும் தனி அழகு
பண்பான கல்விமான்களின் திருமுகங்களும் அழகே
என் திசையும் மணி கேட்டும் ஆலயங்களும் அழகு
மண்வாழ் உறவுகளின் மழலைகளும் பேரழகு அழகே!...

அம்மாவின் பேரழகும் அப்பாவின் திரு அழகும்
ஆச்சியின் கதை அழகும் வீட்டின் தனி அழகும்
உறவுகளின் அன்பழகும் ஊராளின் பாச அழகும்
என்றும் இனித்திடும் நினைவுகளும் பேரழகே அழகு!...

வயல்களுக்குத் தீமை கணளகளாகும். சமுதாயத்துக்குத் தீமை ஆசைகள்.ஆதலால்
ஆசையற்றவர்களுக்குச் செய்யும் உதவி பயன் அளிக்கும்.

தாய்நாடு

அழகோடும் இயற்கை வனப்போடும் இருந்த தாய்நாடு
அன்போடும் பண்போடும் கூடிய நல் வாழ்வுதந்த நாடு
அறிவோடும் ஆற்றலோடும் மினிர்ந்த சான்றோர் நாடு
அகத்தோடு ஒற்றுமை குன்றா பல்லின மக்களின் நாடு!...

போரின் கொடுமையால் பொலிவிழந்தது நல்நாடு
வேளின் உறவுகள் புதைந்தே இனங்களும் அழிந்த நாடு
களின் வாழ்போல் கூர்மை இழந்து குறுகியதே நம்நாடு
பாரின் மக்கள் பார்க்கையிலே அழிந்த நல் நாடு!...

பலி கொண்ட யுத்தத்தால் எத்தனை ஆயிரம் உயிர்கள்
நலிந்தே மக்கள் நடுத்தெருவெல்லாம் அலையவைத்த நாடு
கிலி கொண்ட வாழ்வின் வடுக்களால் எம் இதயம்
வலிக்கிறதே தூடிக்கிறதே நம் நாட்டின் நிலை கண்டே!...

தாய் மண்ணின் அவலங்கள் நீங்கிட வேண்டும்
சேய்களும் சேர்ந்து ஓன்றாய் வாழ்ந்திட வேண்டும்
தேயந்துவிட்ட மனித நேயத்தை தேற்றிடுவோம்
தாய் நாட்டின் அவலங்களை ஓன்று சேர்ந்து போக்கிடுவோம்!...

விழித்திருப்பவனுக்கு இரவு நெடிதாகும். களைத்திருப்பவனுக்கு
வழி நெடுந்தாரமாகும். நல்லறத்தை அறியாதவனுக்கு வாழ்க்கை
எல்லையப்பற்றாகும்.

இன்பத்தமிழ்

கற்காலம் தொடங்கிக் கணவிக் காலம் வரையிலே
களாம் பல கண்டு அவனியில் புகழ் போற்றும் கணவித் தமிழ்
பேச்சு மொழியாய் எழுத்து மொழியாய் வசன நடையுடனே
பெருங்காப்பியங்களும் தோன்றி வளமாகிய சுந்தரத் தமிழ்
- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!...

வள்ளுவன் வகுத்த முப்பார் குறவிலே எக்காலமும்
வளமோடு முழுமையாய் வளர்ந்திட்ட வண்ணத் தமிழ்
வாரி இறைக்கும் வள்ளல்களைப் பாடியே புகழுடன்
வளர்ந்தது புலவர்களால் போற்றியே வளர்ந்திட்ட
- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!...

விண்ணின் ஒளி தீபமாய் ஒளிரும் வெண்டமிழ்
மண்ணில் மலர்கின்ற மலர்களாய் செந்தமிழ்
பாவேந்தர் பாவிசைத்தும் பாடும் பைந்தமிழ்
முவேந்தர் போற்றி வளர்த்த முத்தமிழ் மகிமைகொண்ட
- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!...

வாழ்வின் வளத்திற்கு வித்திடும் எங்கள் தமிழ்
புது உலகம் காண புத்தி சொல்லும் தங்கத்தமிழ்
புலமை பெற்றே புதுமைகள் படைக்கும் ஆதித்தமிழ்
முத்த தமிழ் முவேந்தர் ஆண்ட எங்கள் பைந்தமிழ்!...

வம்பு பேசி பொழுதைப் பாழ்படுத்தாதே. கருதிய
ஒன்றையே கூறுக. ஆகாதாயின் வாய் திறவாதே..

தமிழின் சிறப்பு

இயல் இசை நாடக முத்தமிழ் நூல்களாய்
 முதல் இடை கடை முச்சங்க நூல்களாய்
 அமுதம் என்னும் செந்தமிழ் வளர்க்கப் பாடுபட்டு
 அயராது உழைத்து அழகு செய்தனர் புலவர் சான்றோர்!...

வெள்ளையானாலும் கொள்ளையிட முடியா பற்றுள்ள
 தெள்ளு தமிழினை தேன் தமிழ்ச் சுவையினை கொஞ்சதமிழை
 கள்ளயில்லா பிஞ்சகளின் எண்ணமெல்லாம் தமிழாய்
 அள்ளிப் பருகிட வழங்கிடுவோம் வண்ணத் தமிழாய்!...

எனிமை இனிமை தோன்மை படைத்த தமிழ் மொழிதனை
 என்றுமே தமிழ்த்தாய் தமிழ்த் தெய்வமாய் வழிபட்டு
 நம் மொழி நம் உயிர் நம் மூச்ச என நானுமே
 நற்றமிழ் மொழிச் சிறப்பினை போற்றிக் காத்திடுவோம்!...

கல்வியானாய் கலைஞராய் வாழ வைக்கும் தமிழ்
 சொல்லின் வீரனாய் செயலின் நீரனாய் ஆக்கிடும் தமிழை
 கண்ணும் கருத்துமாய் காத்திடுவோம் எந்நானும்
 எண்ணமெல்லாம் எங்கள் உயிர்த்தமிழின் உயர்ச்சியே!...

பேராசை கொள்ளாதே கவவு, பொறாமையை ஒழிப்
 பிறர் நலங்கண்டு மகிழ்வெய்துக.

தமிழ் காப்பது நம் கடமை

அதிமதுரச் சுவையானது அன்னைத் தமிழ் மொழி
அறிவு பேற அன்னை தந்தது அன்புத் தமிழ் மொழி
சொந்த பந்த உறவுகளை இணைக்கும் தமிழ் மொழி
சந்தம் கூடி சங்கீத இசை பாடும் தமிழ் மொழி!...

தண்ணோளி வீசிடும் எங்கள் தங்கத் தமிழினை
பண்பாட்டின் ஒளியாகப் பரந்து காணும் மொழியினை
செம்மையா வாழ வழிகாட்டும் நல் மொழியினை
செந்தமிழ் சிறப்பு மொழியினை காப்பது நம் கடமை!...

அன்னைத் தமிழில்தான் எத்தனை பெருமை
அதைச் சுவைப்பதில்தான் எத்தனை இனிமை
சிந்தையினைச் சீராக்கி சந்ததி தழைத்து ஒங்கிடவே
பைந்தமிழை ஊட்டிக் காப்பது நம் கடமை!..

அந்திய மொழிகளுக்குள் அகப்பட்ட நம் சந்ததி
அன்னை மொழியை மறந்திடாது காத்திடவே
குழந்திடும் தொல்லைகள் எது கூடி வரினும்
தாழ்ந்திடாது தமிழே நம் மூச்செனக் காப்பது நம்கடமை!...

பெரியோர்களின் அறிவுரைகளைக் கேட்டு நடப்பவர்கள்
மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள். கேளாதவர் துன்பப்படுவர்.

நற்கரம் உயர்த்திடுவீர் இளையோரே

இளமைப் பருவமது மனித வாழ்வின்
இனிதான் நினைவுகள் பொற்காலம் அன்றோ
ஆர்வம் அரும்பும் பருவமதில் அனைத்தும்
கூந்து நோக்கிடுவீர் அன்பு இளையோரே!...

புத்தகப் பூச்சியாய் மட்டும் பறந்திடாது
புத்தம் புதுக் கண்டுபிடிப்பெனப் பலபயின்றிடு
உன்னையே நீயே அறி உன்னைச் சுற்றியுள்ள
உலகினைப் பார் புரிய வைத்திடு இளையோரே!...

எழும்பினைப் போல் சுறுசுறுப்பாய் நீயும்
திறமைதனைக் காட்டிச் சாதனை படைத்திடு
சோதனை வேதனை வந்தாலும் துணிவுடன்
போராடி நல்லதுஏற்று தீயதுவிலக்கிடுவீர் இளையோரே!...

நின் கரம் உயர்ந்திட நாடே உயர்ந்திடும்
எம் மொழி கற்றிடின் பிற மொழியும் நல்மொழிதான்
பல் மொழி கற்பதால் தவறேதும் இல்லையே
நம் தமிழையும் கற்றே உயர்ந்திடுவீர் இளையோரே!...

உயிர் கொடுத்து கருச்சுமந்து உடல்நொந்து உதிரம் கொட்டி
எமை வளர்ந்து உரமாய் நின்றவர் எம்தாயென்னும் கடவுள்தான்.

இளையோர் நாம்

தமிழின் தற்பெருமை உலகெல்லாம் சொல்லிடுவோம்
அமிழ்தெனும் நற்புகழ் அகிலமெல்லாம் பெற்றிடுவோம்
அன்பால் பண்பால் என்றும் உயர்ந்து நின்றிடுவோம்
அடிமையும் மிடிமையும் தூரவே அகற்றிடுவோம்!...

புன்னகைப் பூக்கள் என்றும் மலர் விடுவோம்
நன்னெறி வழிமுறை நலம்பெற நடந்திடுவோம்
இன்னேல் அகல இதயத்துக்கு உரம் கொடுத்திடுவோம்
முன்னெறிச் செல்ல முனைப்புடன் எழுந்திடுவோம்!...

ஒடும் நதி என வேகமாய்ப் பாய்ந்திடுவோம்
கூடும் குப்பைகளை கரைதனில் ஒதுக்கிடுவோம்
இலட்சியப் பாதையில் நல்வழி நடந்திடுவோம்
இலக்கணமாய் இயைந்து நன்றே வாழுந்திடுவோம்!...

வாதங்களை வாய்த் திறந்தால் வென்றிடுவோம்
பேதங்களைப் பேணுதலைத் தவிர்த்திடுவோம்
மனதின் கறைகளை அடியோடு அகற்றிடுவோம்
தீனம் தீனம் இறைவனை வணங்கித் துதித்திடுவோம்!...

உருகி மெழுகாய் எமைக்காத்தவர்கள் உள்ளத்தில்
அன்பை நிறைத்திடும் உத்தமர்கள் நம் பெற்றோர்களே.

கீறல்களும் கிறுக்கல்களும்

கீறினான் என் மகள் படம் ஒன்று கண்டேன்
வீடு ஒன்றைக் கீறவே அதில் திருத்தம் செய்தேன்
அக்கா கீறிய படத்தைக் கண்ட தமிழி தானும் கீறினான்
என்ன கீறினான் துப்பாக்கியைக் கீறிக்காட்டினான்!...

கீறாதே துப்பாக்கி என்றேன் ஏன் என்ற கேள்வி எழுந்தது
கருவியைக்கீறு மிருகத்தைக்கீறு சூரியனைக்கீறு நல்லதென்றேன்
கீறிக் கிளிக்கிறானே ஒரு அழகான பெண்ணின் உருவத்தை
யார் இந்தப் பெண் என்றேன் இது என் அம்மா என்றான்!...

போதும் அ ஆ இ எழுது என்று அஸ்புடன் சொன்னேன்
A B C கிறுக்கினான் கிழவி ஒன்றின் படமும் கீறினான்
யார் அந்தக் கிழவி என்றேன் ஒளவைக்கிழவி எனக்கிறுக்கினான்
அழகென்று சொன்னேன் கிறுக்கியதானைப் பத்திரமாய் வைத்தான்!..

அவன் வளர்ந்தபோது அவனின் சில கீறல்களையும்
கிறுக்கல்களையும் எடுத்துக் காட்டினேன் மகிழ்ந்தான்
குறுநகை புரிந்தான் துள்ளிக் குதித்து ஓடினான்
சிறுகணத்தில் என்னையே கீறி அழகுபடுத்திக் காட்டினான்!...

உயரத்தில் எமை ஏற்றி வைத்த கோபுரங்கள்
உயிரோடு உறவில் கலந்தவர்கள் பெற்றோர்களே..

தன்னம்பிக்கை

விஞ்ஞான விந்தையின் விழைவாலே
விரைவாய் விடியது இந்த உலகம்
விரிந்தும் பரந்தும் இது கிடக்கையிலே
விரைந்து எதையும் செய்திடலாம்!....

மாறிவரும் உலகினை அறிந்து
மாற்றும் மாண்பாய் பல தேடி
நேர்மைத் திறமாய் வளர்ந்து
கார்மை மதியாய் உயர்லாம்!....

கற்றறிந்ததை கட்டுக் கோப்புடனே
பற்றோடு பங்களிக்கும் பக்குவத்திலே
நனி சேர நற்சாதனை படைத்து
புனித புகழ் புவியினில் பெற்றிடலாம்!....

பன்னுறாய் பகை வந்த போதும்
தன் முனைப்பு தழைத்தோங்கிடவே
என்ன முனைப்பு எழிலாய் ஈடேறும்
தன்னம்பிக்கை தரமுயரும்
உறுதியாய்!....

தீபாவளி!

தீபங்கள் அடுக்கடுக்காய் ஏற்றி
தீதற்ற என்னங்கள் ஒளியாகி
தீந்தவிழ்சொல் சுவைபிரகாசித்து
தீயறம் ஒழிந்து நல்லறம்
நீண்டு நிலைத்துஞ்க வேண்டும்.
பன்பாடு காத்திடும் தமிழ் நாம்
பல்வேறு இனமத பேதமின்றி
பசுமை எனும் இருள் அகன்று
பரஸ்பர ஓற்றுமை ஒளிச்சுடர்
நிலைத்தே வீசவேண்டும்.
தாய் மண்ணின் உறவுகளின்
மனை சிறக்க மாண்புறணும்
மக்கள் மனங்களை என்றும்
நிறைவாக்க நிலைத்திடவும்
மகிழ்வான் நல்லசமாதானம்
நிலையாக மலரவும் வேண்டி
மகிழ்ச்சிகரமான தீபாவளித்
திருநாளில் வாழ்த்துகின்றோம்!.....

எழுவோம் முனைப்பட்டனே

மலர்களைப் போல் தினம் அழகாய் மகிழ்ந்திடுவோம்
கல்வியில் என்றும் சிறந்து உலகெல்லாம் புகழுடனே
அன்பையும் ஆதரவையும் பகிர்ந்து மகிழ்வுடனே
அனைத்தையும் கற்று நினைத்ததைப் பெறுவோம்!...

வரைவோம் நற்காரியங்கள் நலம்பெற வேண்டி
விரைவுடன் செய்வோம் அதை விந்தையுடனே
செறிவாய்த் தந்திடும் நற்சிந்தைத்தனில் செழிப்படனே
அறிவோம் பற்பல விடையங்கள் நலம் பெறவே!..

தொழுவோம் எந்நானும் மக்கள் நலம் வேண்டி
குழுவாய் செய்வோம் அதை நன்றே செய்வோம்
விழுவோம் நாம் நன்றே செய்யாவிடில் என்றும்
செழிப்பான வாழ்வாய் நன்றாய் சீர் செய்வோம்!...

சொல்வோம் நற் சிந்தனைகள் நலமுடனே
வெல்வோம் என்றும் வீறுடன் நிமிர்ந்தே
பெறுவோம் பெறுதற்கரிய பெருவிருட்சமாய்
எழுவோம் என்றும் முனைந்து முனைப்படனே!...

வாழ்க்கையில் பணம் பொருள் இருந்தும், அமைதி ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு இல்லையாயின் எத்தனை கோடி செல்வங்கள் வந்தாலும் நிம்மதி கிடையாது.

சமுதாயத்தில் பெண்ணவள்

காலையில் விழித்தெழும் பெண் அடுக்களையை நோக்கி ஓடுவாள்
வேலைபல விழுந்தடித்துச் செய்து வெளி வேலைக்கு ஓடுவாள்
சோலையான குடும்பப் பாரம் முழுவதையும் தான் சுமந்திடுவாள்
மாலை உறக்கத்திற்குப் போகும்வரை வேலை வேலை என ஏற்றிடுவாள்!...

சுற்றிச் சுற்றிப் பம்பரம் போல கடமைகளைச் செய்திடுவாள்
வற்றிய வயிற்றுடன் உடல் ஶளைக்காது ஓடியே உதவிடுவாள்
பற்றியே பந்தங்களை பேணியே பாசம் பொழிந்திடுவாள்
முற்றிய கண்போல் குடும்பத்தின் குலவிளக்காய் ஓளித்திடுவாள்!...

தாயாய் தாதியாய் தாரமாய் நல் ஆசானாய் ஆனவள்
சாயாது இனிதுறும் இல்லத்தின் கோபுரம் ஆனவள்
ஏற்றி வைக்கும் ஏணிப்படிகளாய் தன்னலம் ஏதுவின்றியே
போற்றிப் புகழ் பெற்றிடும் பெண்ணால்தான் முன்னேற்றும்!...

கடமைதனில் செய்திடவே கலங்காது வாழ்ந்திடுவாள்
உடமைதனைச் சேர்த்து உரிமையோடு காத்திடுவாள்
கொடுமை தனில் வந்திடில் கொதித்தே எழுந்திடுவாள்
இடும்பை வந்திடினும் இயல்புடனே குடும்பத்தைக் காத்திடுவாள்!....

காலம் காலமாய் அடக்கப்பட்ட பெண்கள் இன்று
ஆலை விழுதாய் ஆற்றும் அளப்பரிய பாங்கே அற்புதம்
முன்னேற்றுப் பாதைக்கு முழு வாடவும் கொடுக்கும் பெண்
முன்னின்று உழைக்கின்றாள் முனைப்புடன் எழுகின்றாள்!....

புறப்படுவாய் பெண்ணே

குலமகளாய் குடும்ப விளக்காய் கோபுரமாய்
பலவும் பலமாய் பண்பாய் கொள்வதிலே
பெண்களைப் போல் சிறப்புடையார் யார் உளர்
மண்ணுக்குப் பெருமையும் இந்தப் பெண்களாலே!...

பேதை என்னும் பேர் அகற்றி அறிவு வளர்ந்திடில்
மேதைகளாய் மண்ணில் மாப்புகழ் எழுதிடலாம்
நொந்திடும் வேதனைகள் வந்திடும் போதும்
சிந்தனைகள் செய்து தடைகள் தகர்த்தி முந்திடலாம்!...

அடங்கி ஓடுங்கி மூலையில் முடங்கலின்றி
அடிமையில் வீழ்த்தும் சமுதாயத்தினை விலக்கியே
புதிய வரலாறு படைத்தே புது யுகத்தில் புதுமையாய்
புதிய சந்ததி மலரப் புறப்படுவாய் பெண்ணே!...

அரசியலிலும் காலுான்றி மாற்றங்கள் பல கண்டிடுவாய்
அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னேற கல்வியைப்பெற்று
உழைப்பிலும் உரிமைகளை வென்றெடுப்பதிலும்
உயர்ந்து நீ உலக வஸம் வர புறப்படுவாய் பெண்ணே!...

தன்னம்பிக்கையும் மனோவலிமையும் இல்லாதவர்கள்
அடுத்தவர் உயர்வைப் பார்த்து பொறாமை கொள்வர்.

மலையகப் பெண்ணாள்

மகவினை இடுப்பிலும் கூடையை முதுகிலும் கூறந்து
மடுவத்தில் மகவினை விட்டு மலை மேட்டுக்கு ஓட்டம்
மழையில் நனைந்து குளிரில் வாடி அட்டைக்கடியும் தாங்கி
மளமளவென கொழுந்து புறிக்கையில் கங்காணியின் அதட்டல்!...

கூடையில் கொழுந்து நிறைத்து கங்காணியிடம் கொடுத்து
கூலியும் கொஞ்சமாய் கையில் பெற்றுக் கொண்டு
மடுவத்தில் தாய் முகம் காண ஏங்கித் தவித்து வாடும்
மகவினையும் அணைத்தெடுத்து இரவு வீடு திரும்புவாள்!...

அடுக்களையும் ஒளியின்றி இருஞ்சுழி நிலைகண்டும்
அடுப்பு மூட்டி உலை வைத்து உணவாக்கிக் குடும்பமாய்
நிலவின் வெளிச்சத்தில் உண்டு மகிழ்ந்த கனிப்பில்
நிலவுக்கு நன்றி கூறி நாளை விடுவ எனத் தூங்குவாள்!...

நித்தம் உழைக்கும் தொழிலாளப் பெண்ணே தினமும்
இரத்தம் சிந்தி உழைக்கின்றாய் சந்ததி விழயலுக்காம்
சாக்கடை அரசியலின் அடிமைச் சாசனத்தால் இன்னும்
சந்ததியாய் இரையாகின்றாள் மலையகப் பெண்ணாள்!...

பொறாமை ஒரு கொடிய நோய் உடலுக்கும் உள்ளத்துக்கும்
ஏன் சமூகத்துக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்காது.

புரட்சிப் பெண்

ஒராறு வயதில் அன்றை கரம் பற்றிச் சென்றாள்
சராறு வயதில் மங்கைப்பருவமாய் நடைபயின்றாள்
மூவாறு வயதில் நல்லது தீயது அறிந்து கொண்டாள்
நாலாறு வயதில் திருமணச் சந்தையில் விலையானாள்!...

சீராகச் சிறப்படனே திருமணமும் நடந்தேற
ஹராரும் உற்றாரும் நண்பர்களும் வாழ்த்துரைக்க
போரான்தம் கொண்டு கற்பனை கணவில் மிதக்கையில்
சீராளனின் சின்னத்தனம் வெளியில் அம்பலமானதே!..

வேறு துணையுடன் பிள்ளையும் உண்டென அறிந்து
மாறுபட்டு மனம் நொந்து வெந்து துடி துடித்தாள்
கூறினார்கள் கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும்
ஆறு ஜென்மத்திற்கு அவன்தான் என்றது சமூகம்!...

இடர்கள் பல வந்தும் துணிந்து நின்று போராடனாள்
தொடர்க்கதையான அடக்கு முறைக்கு ஆணி அடித்தாள்
புத்தியால் வாதாடினாள் கல்வியால் போராடனாள்
வீறு நடைகொண்டு வெளியே வந்தாள் புரட்சிப்பெண்ணாய்!...

பொறுமை என்னும் துண்பநிலை நம் மனதைப் பாதித்துவிடும் எனவே
பொறுமை என்றும் கொடிய நோயை அகற்றுதலே சிறப்பு.

பெண்ணின் மகிமை

மாணிடராய் இப்புமியில் அவதரித்தல் அரிது அதுவும்
மாண்புடைப் பெண்ணாய் பிறந்திட மாதவாம் கிடைத்திடும்
மாந்தருள் மாணிக்கமாய் போற்றிடும் தாயவள் என்றும்
மகா உலக சக்தியானவளும் என்றும் பெண்ணே!....

தாயாகவும் சேயாகவும் தாரமாகவும் தாதியாகவும்
தரணி எங்கும் பல வடிவங்கள் எடுப்பவளே
தார்மீகம் வளர்த்து சந்ததியை பெருக்குபவள்
தயவு கேட்டவர்க்கும் தரம்பாராது உதவுபவள் பெண்ணே!...

வழுமை வந்தாலும் பொழுதையுடன் காப்பவள்
வந்தோரை வரவேற்று விருந்தும் ஓம்புபவள்
வழிகாட்டியே சமுதாயத்தில் முன்னிலை வகிப்பவள்
வழிபடும் தெய்வமாக உலகில் உதிப்பவள் பெண்ணே!...

இர்கள் பல வந்தாலும் துணிந்து நிற்பவள்
இன்னல் பட்டோருக்கு இல்லை என்னா உதவுபவள்
இழியோரை விரட்டி இனிய வழி காட்டுபவள்
இவ்வுலகில் இவளே இணையற்றவளும் பெண்ணே!...

வானுயரப் பறக்கின்றாள் வாகனங்களும் ஓடுகின்றாள்
வாழ்தலுக்காய் ஆயுதமும் ஏந்திப் போராடுகின்றாள்
வஞ்சிப்போரையும் கல்விகொண்டு வளம் படுத்தியே
வலம் வரும் பெண்ணே நீ இவ்வுலகின் கண்தான!....

புகலிடத்தில் தமிழ்ப் பெண்கள்

புண்ணியம் செய்த தாய் மண்ணில் பிறந்து வளர்ந்தோம்
புதுப்பொலிவு கண்டோம் உற்றாருடன் இன்புற்று வாழ்ந்தோம்
புதுமைகளும் நிகழ்ந்தன கல்வியில் உயர்ந்து மினிர்ந்தோம்
நிலத்தினில் போர் தொடர எங்கள் நாட்டைவிட்டு அகன்றோம்!...

புகலிடம் வந்தோம் புதுமைகள் பற்பல கண்டோம்
புதுமைப் பெண்களாய்ப் பூற்பட்டோம் புதுஉலகம் தேடினோம்
புத்துணர்ச்சி பெற்றோம் தேடல்கள் நல்லவை நாடினோம்
புத்தம் புது வாழ்க்கைதான் சமத்துவம் என்று நினைத்தோம்!...

பெண்ணியம் என்று மேடைதோறும் பேசுகின்றோம் இங்கு
புண்ணியம் இருந்து பெற்ற தாயோ தெருவோரத்தில்
கண்ணியம் கடமையெனக் கவிதை எழுதுகின்றோம்
எண்ணிய வாழ்க்கைச் சக்கரம் இயந்திரமாய் சுழல்கின்றது!...

மேலை நாட்டுனிலே ஆண்-பெண் சமத்துவம் என்றனர்
காலைதொட்டு மாலைவரை இயந்திரமாய் உழைப்பவளை
வேலையில்லாமல் வீட்டில் இருக்கின்றாள் எங்கிறார்கள்
ஆலைபோல் இயங்கும் பெண்ணை அடிமை ஆக்குகின்றனர்!..

பெண்ணே நீ விழித்துக்கொள் வழித்திராவிடின் உன் கல்வி பறிபோகும்
பெண்ணே நீ அழுதுவிடாதே அழுதால் உன்னை அடிபணிய வைத்திடுவர்
பெண்ணே நீ தூங்கிவிடாதே தூங்கினால் உன்வாழ்வு முடிந்துவிடும்
பெண்ணே நீ புரிந்துணர்வுடன் செயற்படு புது யுகம் படைத்திவோய்!...

உறவுகளைக் காப்பவள்

பெண்கள் முன்னேறிச் செல்கின்றனர் வாழ்வில்
கண்ணாரக் காண்கிறதே உலகு இன்று
மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்த பெண்ணவள்
விண் ஆய்வுக்கும் விரைந்து விட்டாள் பெண்!...

பூப்போல பூமியில் பூத்துக் குலுங்குபவள்
பூமித்தாய் என பொறுமை காப்பவள்
கலைமகளாய் அலைமகளாய் என்றும்
மலைமகளாய் வணங்கும் அழகுச்சிலையும்பெண்.

உயிரின் பிறப்பிடமானவள் முதல் பெண்
உறவின் உன்னத தொடர்சங்கிலி பெண்
குழந்தைக்குத் தாயாக கணவனுக்குத் துணையாக
குலவிளக்காய் என்றும் வாழ்பவள் பெண்.

பாரதி கண்ட புரட்சிப் புதுப் பெண்ணாய்
பாரினிலே அடிமை விலங்குதலை உடைக்க
போரிடும் பெண்ணாய் பொங்கி எழுந்து
ஊரினை உறவுகளைக் காத்து வாழ்கிறாள் பெண்!...

வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து துன்பங்களைச் சந்தித்த ஒருவரது நிலையைப் பார்த்து
நாம் சிரிப்பது எமது அறியாமையைக் காட்டுவதாகும்.

அன்னையருக்கு வாழ்த்து

அன்பிற்கும் அறிவிற்கும் அமுதான அன்னையரே
 ஆலயத்தின் தெய்வமாய் ஆனந்தமான அன்னையரே
 இன்சொல்லால் இல்லத்தை இன்புறச் செப்பும் அன்னையரே
 சரைந்து மாதம் சுமந்து ஈடுணையற்ற ஈகம்செய்த அன்னையரே
 உயிருட்டி உணவுட்டி உதிர்த்தில் கலந்த அன்னையரே
 ஊரோடு ஊன்றிடவே ஊறு களைந்திடும் அன்னையரே
 என்னும் எழுத்தும் எடுத்துரைத்து எழிலாக்கிய அன்னையரே
 ஏழ்மை என்னும் ஏற்றத்தில் ஏனியாய் நின்ற அன்னையரே
 ஜதிகம்பேணி ஜகவரியம் நிலையாக ஜக்கியமான அன்னையரே
 ஒழுக்கமும் ஒற்றுமையும் ஒருங்கிணைய ஓளி தந்த அன்னையரே
 ஒகோவென ஒங்கி வளரவே ஒயாது உழைத்த அன்னையரே
 ஒளவியம் பேசாது ஒளதாரிய குணம் திகழ அறிவுட்டும் அன்னையரே
 என்றென்றும் நலமுடன் வாழ்கவென
 வாழ்த்துகிறோம் வணங்குகின்றோம்!...

உதிர்த்தைப் பாலாக்கி உணவுட்டி
 உண்மை நீதியினை உளம் சுமந்து
 உலகினைப்புரிய வைத்தாள்
 உன்னதமான தன்னலமற்ற அலாதியான
 உறுதியானது அன்னையவளின் அன்பு
 உறங்காத விழிகள் உள்ளம் வெள்ளையானவள்
 உயர்த்திடுவான் ஏனியாகி எம் புகழினை.
 உரமான மனம்கொண்ட அன்னை புகழ்
 உங்களைவிட உயர்ந்தவர் பாரினில் யாருமிலர்
 உன் பாதம் பணிந்து வாழ்த்தி வணங்கிடுவோம்.

ஆறாது ஆறாது

நீலக்கடலின் நிம்மதி வாழ்வு வாழ்ந்த எம்மக்களுக்கு
உணவு கொடுத்தாய் பாதுகாத்தாய் அழகு கொடுத்தாய்
உன்னை நம்பி வாழ்ந்த குடும்பங்கள் உன்னோடு உறவாடி
உறவு கொண்டதனால்தான் இந்தக் கொடும் விபரிதமோ

- ஆறாது ஆறாது!...

போர் தணிந்து அமைதி வாழ்வதனில் வாழ்ந்த மக்கள் - உன்
கோரச் செயலால் பிஞ்ககளையும் பெண்களையும் தாய்மாரையும்
கொடுரமாய் அன்னிச் சென்றாயே உனக்கு ஏன்தான் இந்தக்கோபம்
எங்கள் சொத்துக்களையும் சொந்தங்களையும் தவிக்க விட்டாயே

- ஆறாது ஆறாது!...

பள்ளி சென்ற பாலகரையும் பாடம்சொன்ன வாத்தியாரையும்
அன்னிச் சென்று அமுக்கிப் பலி எடுத்தாய் கடற்றதாயே
வேள்ளி தோறும் வழிபட்ட கோவில்களையும் தின்றாயே
கொள்ளி வைக்கக் கூட ஆளில்லாமல் அவஸம் தந்தாயே

- ஆறாது ஆறாது!..

பச்சிளம் குழந்தைகளையும் பாலகரையும் அடித்துச் சென்றாய்
பற்றைகளிலும் பாறைகளிலும் சிக்குண்டு மாண்டன்றே
குடும்பத்தோடு கிராமங்களையும் அன்னிச் சென்ற பேரவைம்
சவிரக்கமற்ற கடற்றதாயே உனக்கு இரக்கம் இல்லையா

- ஆறாது ஆறாது!...

கடற்கோளின் இடராலே

சொத்துக்களை இழந்து முத்தான சொந்தங்களை இழந்து
பித்துப் பிடித்தாற்போல் தினம் பிழப்பின்றி வாழும் உறவுகள்
அத்துணை துயர்களைத் தாங்கி மீளமுடியாத சொந்தங்கள்
எத்துணை காலம் இன்னல்களை தாங்குவது விடுவுமலராதோ!....

இமைமூடித் திறப்பதற்குள் இழந்த மகத்தான உயிர்களின்
கமைகள் பல சுமந்து சோகங்கள் பல தாங்கிய வாழ்வு
இமையம்வரை சென்று எடுத்தியம்பிடினும் ஆறிமூர் நெஞ்சம்
அமைதி பேற எஞ்சிய உயிர்களின் வாழ்வுதான் உண்டோ!...

இழந்த கோவிலும் பள்ளியிலும் இருப்பிடத்தில்தான் இன்றும்
இருக்க நிலமின்றி அகதிமுகாம் வாழ்வே நிரந்தரமாகியது
தொழிலும் இல்லை கல்வியும் இல்லாத சந்ததியாகினோம்
கடற்கோளின் இடராலே அகதிவாழ்வே நிரந்தரமாகியதே!...

உடல் ஆடுரோக்கியமில்லை உறங்கிப் பசியாற வழியுமில்லை
திடமான வாழ்விற்கு தீர்க்கமாய் விடைதான் இன்னுமில்லை
கடற்கே காலம் கரைகின்றது கஸ்டங்களோ கரையவில்லை
திடமான வாழ்வும் இல்லை கடற்கோளின் பெரும் இடராலே!...

மனதில் தூய்மையற்ற போக்கே பொறாமைக்கு
அடிப்படைக் காரணமாய் அமையும்.

சனாமியின் ரணங்கள்

நொடிப் பொழுதினிலே உயிர்கள் பல்லாயிரம் பல்லாயிம்
தூடி தூடித்து மடிந்த சனாமியின் நினைவுகள் மறக்குமா
இடிந்து ஓராயிரமானோராய் இன்னல்களும் இடையூறுகளும்
விடியல்தான் இன்னுமில்லை விழிகளும் தாங்கவில்லை!...

அழுத கண்ணீரும் ஆறுவில்லை அமைதியும் நிலவவில்லை
பழுதான் வாழ்வினுக்கோர் நற்பாதையும் இன்னுமில்லை
விழுதாய் வேருண்ற வேறு வழி எங்கும் இல்லை
முழுதான் வாழ்வு இன்னும் தான் நிரந்தரம் இல்லை!...

உற்றார் உறவினர் சொந்த பந்தங்களை இழந்து
உணவின்றி உடையின்றி உட்கார இடமுறின்றி
உயிர்வாழுப் போராடும் நிலை நிரந்தரமாகியதே
பயிரான பச்சிளம் பாலகரோ பரிதாப நிலையுமானதே!...

சனாமிப் பேரலையின் ரணங்கள் மனதை விட்டகலாது
கனமான வேதனைகள் ஏக்கங்கள் மறந்தீட முடியாது
துன்பத்தின் மேல் வந்து துன்பம் தொலைந்து போய்
மக்கள் மறுவாழ்வு வாழ இயலுமானவரை உதவிடுவோம்!..

ஒவ்வொருவரதும் நம்பிக்கையையும் நாணயத்தையும் பொறுத்துத்தான்
மனித உறவுகள் உறுதியாகவும் உரமாகவும் அமைகின்றது.

கனாமியின் சவுகள்

ஆயிரம் ஆயிரம் மகத்தான உயிர்கள் பலியாகி
 ஆண்டுகள் பலகண்டு ஆழப்பதிந்த நினைவுகள்
 அஹாது துயர் அனைவினதும் நெஞ்சங்களில்
 ஆத்மாக்களின் நினைவாய் இதயங்கள் இரங்குகின்றன!....

கத்தும் கடல்லை தந்திட்ட கோரக் கொடுமைகள்
 சொத்துக்களை இழந்து சொந்தங்களை இழந்து
 முத்தான மண்ணிலே முகவரியும் தொலைந்தது
 பித்துப் பிடித்தது போல் வாழும் உறவுகள் அங்கே!...

சமைக்கும் சோகங்களும் பலவழிகளில் சமந்தாலும்
 அமையவில்லை இன்னும்தான் அமைதி வாழ்வு
 தமை நாடு உதவிக்கரங்கள் உயரும் எனவும்
 இமை மூடாது ஏங்கிநிற்கும் ஊர் உறவுகள் ஆயிரம்!..

கடந்தே காலங்களும் கறைந்து ஓடிடவே
 திடமான வாழ்வினுக்கோர் தீர்வும் இல்லை
 இடம் பெயர்வு இன்னல்கள் இன்றும் நிலையாகி
 சுட்ட வடுவாய் கனாமியின் சவுகள் எங்கும்!...

பிறர் மதிக்கத்தக்கபடி நல்லவற்றைப் பேசி நற்செயல்களைச் செய்து
 ஜைக்கியமாக வாழ்ந்தால் மனதில் மகிழ்ச்சி உண்டாகும்.

அந்த நொடியில்

அழகிய எங்கள் தேசமது வளங்கொளிக்கும் நாடு அது
அழகிய தீவின் ஆண்டாண்டு காலம் எங்கள் வாழ்விடம்
அழகு கொஞ்சம் எங்கள் கிராமமோ வளங்கொழிக்கும்
அல்லும் பகலும் பாடுப்பட்டு உழைப்போர் வாழும் நாடு அது!...

நான் பள்ளித் தோழிகளுடன் ஆழனேன் பாழனேன் விளையாடினேன்
நான்கு பக்கமும் கோவிலும் கொண்டாட்டமும் குறைவில்லை
நாட்டிலும் வீட்டிலும் கூடி மகிழ்ந்த சந்தோசம் அப்போ -அந்த
நாட்பொழுதெல்லாம் ஆனந்தம் கரைப்பரண்டோடியதே!..

அன்றொரு நாள் கோவிலின் திருவிழா ஆரவார மகிழ்ச்சி
அனைத்தார் மக்களும் ஒன்றுகூடினர் சந்தோசமான நாள்
அந்தக் கணப்பொழுதில் அந்நியரின் விமானம் ஒன்று
அலை அலையாய் குண்டுகளைக் கொட்டவே எங்கும்!...

அந்த நொடியில் தீப் பிழம்பும் புகை மண்டலமும் சூழ்ந்தனவே
அவலக்குரல் அடுக்கடுக்காய் நம் உறவுகளின் உடல்கள்
அறுந்த மனித உடல்கள் அடியோடு இடிபட்ட இருப்பிடங்கள்
அந்த நொடியில் நிகழ்ந்த கோரத்தை மறக்க முடியுமா!...

ஆழ்ந்த அன்பினில் சூழ்ந்தே ஆற்றிடும் செயல்கள்
யாவும் நன்மையாகவே அமைந்துவிடும்.

அன்பு ஓளி

உயர்வை முச்சாய் எண்ணிடுவோம்
ஊக்கத்தை பெரிதாய் ஏற்றிடுவோம்
முயற்சியே முற்றியே பெருக்கிடுவோம்
முக்கனியாய் முத்தமிழைக் கற்றிடுவோம்!..

நன்மைகள் இல்லங்களில் வளர்ட்டும்
தீமைகள் அடியோடு விலக்கட்டும்
சமுதாயம் நேர்வழி செல்லட்டும்
அமுதாய் தேடல்கள் நீள்ட்டும்!...

தன்மான உணர்வுகள் பதியட்டும்
தமிழர்கள் ஒன்றாய் கூடட்டும்
தலைநிமிர்ந்து வாழ்க்கை சிறக்கட்டும்
தலைமுறை தழைத்தோங்கி வளர்ட்டும்!...

உழைப்பும் ஊதியமும் உயர்ட்டும்
உதவும் பண்புகள் ஒங்கட்டும்
அகம்மகிழ் அறும் நன்றே பெருகட்டும்
அன்பு எனும் ஓளி எங்கும் வீச்ட்டும்!..

தாய் அன்பு

கலையான சிற்பம் அம்மா
சிலையாக எமை வடித்தாள்
அலையாக துயர் வந்தாலும்
கலையாது மனம் மகிழ்ந்திடுவாள்!..

வண்ண மலர்ச் சிட்டுக்களொன்
எண்ணக் கூட்டினும் ஏற்றிடுவாள்
அழகான அல்லிப் பூக்களாய்
வளரும் வண்ணம் காத்திடுவாள்!..

அன்பெனும் இன்ப ஊற்றாலே
அனுபவம் அமுதாய் தந்திடுவாள்
ஆஸந்தம் பொங்க அமைதியுடனே
ஆரத்தமுவி
அணைத்தெடுப்பாள்!...

அகரம் அழகாய் தொடக்கியே
சிகரம் போலுயர் கல்வி தந்திடுவாள்
சிந்தனை ஆற்வத்தை சிந்தாமலே
தந்திடும் தாய் தாள் பணிந்திடுவோம்!..

ஆடியே ஆனதுயர் போக்கிடு

ஆடிவரும் வேளை கோடை வந்திடும்
ஆடிக்காற்றினில் சோலைகள் அசைந்தாடும்
ஆடிப்பாடும் சிறார்க்கு ஆனந்தம் பொங்கிடும்
ஆடியில் ஆலயதிருவிழாக்கள் சிறப்புறும்!...

சிறப்புக்கள் நிறைந்த மாதமாய் ஆடியே
பிறப்புக்கள் துயர் நிறைந்து வாடுவதும் பாராய்
வசிப்பதற்கு வாழ்விடம்தேடி அலைவதாய்
வரையறை காணா கொடுமைகள் மீதமாய்!...

என்பத்து முன்று ஆடியில் வந்த சோகங்கள்
எண்திக்கும் சிதறி ஓடவைத்த அவலங்கள்
எத்தனை ஆடிதான் வந்து மறைந்து போனாலும்
எம்மவரின் துயர் மறையவில்லை இன்னும்!..

ஆடி வந்தாலே ஆழாத் துயரின் நினைவாய்
ஆடிப்போன நுழைனாம் மீளவில்லை இன்னுமாய்
கூடிக்கொண்டே செல்லும் கொடுமைகளாய்
தேடிய பிள்ளைகளைக் காணாதுதேம்பியழும் தாம்பாசங்கள்!...

ஆழமாதமதில் அசைந்தாடும் இசைக்காற்றாய் நீயும்
வாடிநிற்கும் மக்களுக்கு வசந்தத்தை வீசிவிடு
கூடியே ஒன்றாய் குதுகலித்திட இனிய பாட்டிசைத்திடு
ஆடியே ஆனதுயர் போக்கி ஆனந்தப் பூங்காற்றாய் மலரவிடு!..

இல்லை! இல்லை!

கவலைகளும் ஓயவில்லை எம்கனவுகளும் தேறவில்லை
கண்ணீரும் கறையவில்லை சொந்தங்களும் வாழவில்லை
கலைகளும் மலரவில்லை காதல்வாழ்வும் அங்குஇல்லை
கருணை கூர்ந்திட யாருமில்லை காருணயமும் இல்லை!..

மரணங்கள் குறையவில்லை ரணங்களும் ஆறுவில்லை
மனங்கங்கள் மறையவில்லை வறுமையும் போகவில்லை
மனித அழிவுகளும் நிற்கவில்லை அவலங்களும் மறையவில்லை
மண்ணில் அமைதியுமில்லை நிலையான உறுக்கமும் இல்லை!...

யுத்தமும் நிற்கவில்லை கொலைவெறியும் ஓழியவில்லை
சத்தமும் ஓயவில்லை சங்கடங்கள் கலையவில்லை
சுத்தமும் இல்லை சுகந்தமும் நன்றாய் வீசிடவில்லை
நித்தமும் சலனங்கள் குறையவில்லை நிம்மதியும் இல்லை!...

பசிபட்டினிகள் மாறவில்லை பாடப்புக்களும் வருடமாய் இல்லை
மசிபடும் நிலை மாறவில்லை கண்ணீர் விடுதலிலும் மாற்றம் இல்லை
வசிப்போர் வாழ்வு மலரவில்லை வதைகளும் அங்கு ஓயவில்லை
புசிப்பதற்கு உணவுமில்லை உயிர்வாழவழியில்லை இன்னுமாய்.

விதித்த வழிகளைக் கடைப்பிடித்து குறிப்பிட்ட சாதனைகளைச் சாதித்துழூங்குகளின்படி
வாழ்ந்தால் இறைவன் திருவருள் கிடைக்கும்.

உழைப்பே உயர்வுதரும்

பிதாமகன் உழைத்து வாழ்ந்த உன்னத சந்ததிநாம்
பிள்ளைகள் உயர்ந்து வளர்ந்திட தந்தையின் உழைப்பு
பிறருக்கு உதவிட என்றும் இருக்கவேண்டியது உழைப்பு
பொற்காலம் நலமுடன் வாழ வழிவகுக்கும் உழைப்பு!..

நாளைய சந்ததி நாணிக் குறுகாமல் வாழ்ந்திட
நாள் தோறும் ஓயாமல் ஒடிசூடி உழைப்பு
நாட்களை எண்ணாமல் நலிவுகளைப் பாராமல்
நாடி ஒடி உழைத்திட்டால் என்றும் நந்தகமே!..

மக்களுக்கு உதவிட வேண்டியது என்றும் உழைப்பே
மகிழ்மை காத்து மங்காபுகழ் பெற்று வாழவே
மதிப்புடன் உழைத்து மக்கள் நலம் காத்து
மனிதநேயம் வளர்த்திட உதவுவதும் உழைப்பே!..

அன்புடன் யாவரையும் அரவணைத்தே என்றும்
அன்னைத் தமிழ் உயர்ந்திட உழைப்போம்
அவதிப்படும் நம்மக்களின் துயர் துடைத்திடவும்
அகதி வாழ்வு ஒழிந்திடவும் தினம் உழைப்போம்!..

இல்லறத்திற்கு அன்பு உயிர் நிலையாய் நிறப்பது போல
தறவறத்திற்கு அருள் உயிர் நிலையாய் நிற்கிறது.

ஒட்டம் !..ஒட்டம்!...

அன்னை தேசமதில் அலைமோதும் போராட்டம்
அகதியாய் ஆதரவின்றி அமைதி இழந்தும்
அந்நியமாய் வீடிழந்து சொத்து சுகமிழந்து
அலைந்து திரிந்து அகதியாயும் ஒட்டம் ஒட்டமாய்!...

ஊரைவிட்டு உடமைகளை விட்டு ஒட்டம்
உறவுகளைப்பிரிந்து உணர்வுகளை இழந்து ஒட்டம்
ஊர்ஜூராய் உறைவதற்கு இடம் தேடிவூட்டம்
ஊழல் மிகையாக உயிர்பாதுகாப்புத்தேடி ஒட்டம்!...

புவிதனில் நிலையின்றி அங்குமிங்குமாய் ஒட்டம்
புயல்காற்றுக்கும் மழைவெள்ளத்துக்கும் ஒட்டம்
அந்நியரின் ஆக்கிரமிப்புக்கு பயந்து ஒட்டம்
செந்நீர் குருதி மன்னில் ஆறாய் ஒட்டம்!...

குண்டு மழை சரமாரியாய் பொழிந்திட
கல்லு மனம் பதைப்பதைத்து ஒட்டம்
கடும்பசிவர உண்ண உணவுதேடி ஒட்டம்
கொடும்பினி வருத்த மருந்து நாடு ஒட்டம்!...

தினம்..தினம் மனவேதனைகள் சுமந்து
வலியோடு திக்குத்திசை எங்கும் சிதறிவூட்டம்
ஒட்டம்..ஒட்டமாய் ஏவுவொருநாளும் ஒட்டம்
ஒயாத அலைதனில் ஒடுகின்ற நீரோட்டமாய்வூட்டம்!...

கடமையே முதலாய்

ஆழமும் அறிவும் அன்றாடத் தேடலாய்
ஆய்வுரையும் அறிவுரையும் படித்திடல்வேண்டும்
மாணவர் நாம் மாட்சிமை பெற்றிடவே
காணும் காட்சியெலாம் ஆய்ந்திடல் வேண்டும்!..

தன்னலம் கொள்ளாது பொது நோக்குடனே
வன்மைப் போக்கில்லா நன்னெறியுடனே
தாய்மொழிக்கு நல்லாக்கம் தேடிடவேண்டும்
தாகம்தீர் நன்கு மொழியைச் சுவைத்திடவேண்டும்!..

அங்கி வாழ்வதால் பயனேதும் இல்லை
விஞ்சிய அறிவால் வியந்து செயல்படவேண்டும்
கல்விதரும் மெய்ப்பொருள்தனை கற்றறிந்தே
கலங்காது நல்வழி நடந்திடல் வேண்டும்!..

மடமைக் கருத்தால் வீழ்ந்திடாது விழிப்புடனே
உடமையெனும் அன்னைமொழி சிறப்புறவே
கண்ணும் கருத்துமாய் செய்யும் கடமைதனில்
விண்ணுயர காலம் முழுவதும் துணையாகும்!..

எல்லா நர்குண நற்செயல்களுக்கும் அடிப்படையாக
அமைவது ஆழந்த அன்பே ஆகும்.

மதிப்பாய் வாழ்ந்திடல்

தாயின் மடியில் படுத்துறங்குவதோ பிடிப்பு
சேயின் முகத்தில் மலர்வதோ சிரிப்பு
வாயில் மொழி பேசினால் அதுவிழிப்பு
பாயில் படுத்துறங்குதல் பல நினைப்பு!..

எண்ணத்தில் உயர்வடைதல் சிறப்பு
மண்ணில் நல்லவண்ணமாய் வாழ்ந்தல்மதிப்பு
சிறுவயதில் இருக்கவேண்டியது தூஷப்பு
எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டியது பொறுப்பு!..

கல்வியில் உயர்ந்திடச் செய்யவேண்டியது படிப்பு
களைப்பில்லாமல் எந்நானும் செய்யவேண்டியது உழைப்பு
கருணை காட்டி வாழ்வதற்குப் பெயர் உயர் அன்பு
கண்ணியம் காப்பது எங்கள் தலையாய் பண்பு.

மலர்க்கியில் வந்திடுவதே மங்காத புன் சிரிப்பு
மனிதநேயம் காப்பது எங்கள் நேரான குறிப்பு
மற்றவர்க்கு உதவுவதே எங்கள் உறுதியான கணிப்பு
மனிதராய் உலகில் வாழ்ந்திடலே என்றும் மதிப்பு!..

மனிதனை மனிதனாக வாழ வைப்பது
புனிதமான ஆழந்த அன்பே ஆகும்.

கோலங்கள் பல

அவனியில் பிறந்திட்ட மாணிடக்கோலம்
 அனுபவிக்கின்றது விதவிதமான கோலம்
 அன்புப் பிணைப்பினால் பாசம் பொங்கிடும்கோலம்
 அரவணைத்துக் கொஞ்சம் தாய்மைக்கோலம்!..

அதிகாலை எழுந்திடும் பெண்களின் கோலம்
 அறிசிமாவினால் முற்றத்தில் புள்ளியிடும் அழகுக்கோலம்
 அன்னைமனன் காக்க தன்னுயிரைத்தியாகம் செய்தகோலம்
 அந்நியரை ஏதிர்த்து நிற்கும் பேர்க் கோலம்!..

அனர்த்தங்களால் உடைமைகள் சொத்துக்கள் இழந்தகோலம்
 அகதிகளாய் அடிமைகளாய் வாழும் துயரக்கோலம்
 அன்னைதந்தையரை இழந்துநிற்கும் மழலைகளின் கண்ணீர்க்கோலம்
 அன்னமிட்டுப் பசிபோக்க யாருமின்றி வாழ்பவரின் வறுமைக்கோலம்!..

அன்புப் பெற்றோரை இழந்த துயர்க் கோலம்
 அரவணைத்த உடன்பிறப்புக்களைப் பிரிந்த கோலம்
 அன்னை மன்னை விட்டுப் பிரிந்த கோலம்
 அழகு தமிழை இழந்து தவிக்கும் கோலம்!...

பிற உயிர்களையும் தம்முயிர்போல் காத்து
 ஆழந்த அன்பு செலுத்துதல் வேண்டும்.

உதவும் பணி

அம்மாவிற்கு வீட்டுப்பணி அப்பாவிற்கு உழைக்கும்பணி
அமுதாட்டும் தாய்க்கோ அன்புகலந்த பாசப் பணி
அண்ணன் தங்கை உறவுகள் வளர்ந்திட அனைவர்க்கும்பணி
அனைவரும் உயர்ந்திட குடும்பத்தில் பலபணியே!..

ஆசிரியப் பெருந்தகையின் கல்விப்பணி
ஆண்டவன் தொழுதலே சமயப்பணி
ஆக்கமுடன் கல்வி தேடலில் பெரும்பணி
ஆசிகள் பலபெற்று உயரவேண்டியது எம்பணியே!...

இளையோர் உயர்ந்திடத் தேவை கல்விப்பணி
இருந்திடவேண்டும் தேடலின் உச்சகட்டப்பணி
இல்லாமல் செய்யவேண்டும் இயலாமல் பணி
இல்லம் எல்லாம் இருக்க வேண்டும் அன்புப்பணி!....

ஈகை தர்மம் பெருகிட கொடுத்திடும் பணி
ஈன்றோர் முகம் மலர்ந்திட அன்புப் பணி
ஈடேற்றம் கண்டிடவே உழைக்கும் பணி
ஈழம் எங்கள் தாய்நாட்டுக்கு உதவும் பணி!...

உயிர்களிடத்தில் ஆழந்த அன்பு செலுத்துவதால்
துன்பங்கள் நீங்கள் இன்பம் உண்டாகும்.

மனம் வேண்டும்

வானம் மழை பொழிய நாடு செழிக்க வேண்டும்
 தான் தருமம் நன்றே செய்திட வேண்டும்
 மானமுள்ள மனிதர் நாம் இயலாமை அகற்றிட வேண்டும்
 வானளவு உயர் உழைப்பில் உயற்சி பேற வேண்டும்!...

நல்லெண்ணம் நற்பண்பு மனதில் வேண்டும்
 நல்லன தேடி நல்வழி செல்ல வேண்டும்
 மதம் கொண்ட மத வெறி அழிந்திட வேண்டும்
 நிதம் நிகழும் ஆயுதக் கலாச்சார நீங்க வேண்டும்!..

இணையத் தளத்தின் இனிதான பக்கங்கள் வேண்டும்
 இளைய சந்ததியினர் அறிவாய் அவதானம் வேண்டும்
 இழைத்திடும் இன்மைகளை அடியோடு நீக்கிட வேண்டும்
 இன்னல்கள் போக்கிட உறுதியாய் உழைத்திடல் வேண்டும்!..

இனியவற்றை இனிதே இன்றே கற்றிட வேண்டும்
 கணி இருக்கக் காய் கவர்தலை நிறுத்திடவேண்டும்
 குனிந்து வளையாத நெஞ்குரம் என்றும் வேண்டும்
 தனிய நின்றாலும் தன்னிறைவு கானும் மனம் வேண்டும்!..

நல்ல நூல்களைத் தேடிப் படிப்பதால் நற்பலனும்
 நன்மையும் இன்பமும் அறிவும் உண்டாகும்.

வெள்ளைப் புறா

வண்ணப் புறாக்கள் வணகவகைப் புறாக்கள்
வண்ணச் சிறுகடித்து விண்ணில் பறக்கும்
எண்ணச் சிந்தைகள் கள்ளமின்றி குறுகுறுக்கும்
கண்ணைச் சிமிட்டும் கதந்திரப் புறாக்கள்!..

உலகெலாம் தமக்கென உன்னதமாய் உலாவிடும்
கலகலப்பாய் தம் இனமுடன் கூடிக்களிப்புறும்
கலகங்கள் இல்லை கட்டுப்பாடும் அவைக்கு இல்லை
நிலத்துக்கும் புலத்துக்கு உரியை கேட்பதும் இல்லை!..

அரச சரித்திரங்களில் இடம்பெற்ற புறாக்கள் அவை
அரசாங்கும் வீடுகளில் செல்லப் பறவைகளுமே
உலக சமாதானத்தின் அடையாளமான புறாக்கள்
அழகு எழில் கொஞ்சம் வெள்ளைப் புறாவே!..

அடிப்படை வசதியற்ற அந்தக் காலத்திலே
பிடித்தனர் புறாக்களைத் தூது சொல்வதற்காய்
காலடியில் செய்தித்தானை நாலிமையால் கட்டிடவே
காலக்கிரமத்தில் சென்று காத்திருப்பவரிடம் கையளிக்கும்!..

மனிதன் மன்னுக்காய் இனத்துக்காய் போராடுகையில்
மனிதனை மனிதன் மாய்க்கும் தீராக் கொடுமையில்
சமாதானம் அமைதிக்காய் புறாவை நாடும்மனிதர் நாம்
வெள்ளை நிறுத்தைப்போல் மனதை வெள்ளையாக்குவோம்!..

சுகம் பலவிதம்

இளவேனிற் காலமதில் இயற்கையின் சுகம்
இளந் தளிர்தனை நெருடுதல் ஒரு சுகம்
பூரண நிலவைப் பார்ப்பதில் நல் சுகம்
பூக்களின் வண்ணங்களை ரசிப்பதில் சுகம்!..

காலைக் கதிர் கண் கூசிடச் சுகம்
சோலைத்தென்றல் உடல் தழுவிடக்கம்
வேலைக் கணாப்பில் ஓய்வெடுக்கச் சுகம்.
ஒலைப் பாயில் படுத்துறங்க எவ்வளவுக்கம்!...

அன்னையின் மடியே பிள்ளைக்குச் சுகம்
அவனுக்கோ பிள்ளையின் முகம்பார்க்கச் சுகம்
கூடிப்பேசிச் சிரித்துக் களிப்பதில் ஒரு சுகம்
கூடியே உறவுகளுடன் கும்மாளமடிப்பதில் சுகம்!..

பள்ளிப் பாடங்களை நினைப்பதில் சுகம்
பலைய தோழர்களைப் காண்பதில் சுகம்
கவிக்காக கற்பனை வளர்ப்பதில் சுகம்
கவிதைகள் எழுதி மகிழ்வதில் நல் சுகம்!..

சிலரின் வார்த்தையும் செயற்பாடும் கோபத்தை ஏற்படுகின்றதென்றால்
புரிந்துணர்வடன் செயற்பட்டால் கோபம் தணிந்துவிடும்.

உறவுகளைக் காப்பவள்

பெண்கள் முன்னேறிச் செல்கின்றனர் வாழ்வில்
கண்ணாரக் காண்கிறதே உலகு இன்று
மன்னுக்குப் பெருமை சேர்த்த பெண்ணவள்
விண் ஆய்வுக்கும் விரைந்துவிட்டாள் பெண்!..

பூப்போல பூத்துக் குலுங்குபவள் பெண்தானே
பூமித்தாய் என பொறுமை காப்பவள் அவள்
கலைமகளாய் அலைமகளாய் என்றும் நமக்கு
மலைமகளாய் வணங்கும் அழகுச்சிலையும் பெண்!..

உயிரின் பிறப்பிடமானவள் பெண் தெய்வம்
உறவின் உன்னத தொடர்ச்சங்கிலி பெண்
குழந்தைக்குத் தாயாக கணவனுக்குத் துணையாக
குடும்பத்தின் குலவிளக்காய் வாழ்பவள் பெண்!..

பாரதி கண்ட புது உலகப் புரட்சிப் பெண்ணாய்
பாரினிலே அழிமை விலங்குதனை உடைக்க
போரிடும் பெண்ணாய் பொங்கி யெழுந்து
ஊரினை உறவுகளைக் காத்து வாழ்பவள் பெண்!..

தீராத கோபம் வேண்டாத விபரீதத்தை ஏற்படுத்தி வாழ்க்கை
முழுவதும் அதை நினைத்து வருந்த வேண்டி அமையும்.

மகிழ்வான தை மலரட்டும்

மக்கள் வாழ்வில் வசந்தத்தை வீசட்டும்
மணைகளில்கூடி மகிழ்வெறுவது மலரட்டும்
மனிதனேயும் மாண்பதைக் காக்கட்டும்
மனித உயிர்கள் மகத்தானதை மதிக்கட்டும்!...

பண்பாட்டுச் சிறப்புகள் வளத்தைப் பெற்றும்
மண்ணில் நிம்மதி வாழ்வதைத் தந்திட்டும்
தான்தோன்றி என்னத்தை மறைக்கட்டும்
தலைநிமிர வாழ்க்கைப் பாதை உயர்த்தட்டும்!..

வன்முறைக் கொடுமை சீற்றத்தை ஒழிக்கட்டும்
தன் முனைப்பாற்றல் தலைப்பதை பெருக்கட்டும்
நன்னெறிப் பண்புகள் நலத்தை வளர்க்கட்டும்
இன்னல் மறைந்து இன்முகத்தை மலரவிட்டும்!..

உணவை உறங்க உறைவிடத்தை தந்திட்டும்
கணப்பொழுதெலாம் வரும் கஸ்த்தை கணாயட்டும்
பசுமையதை தந்திட்டும் பந்தத்தை வளர்த்திட்டும்
பசியதைப் போக்கிட்டும் நசிவதை அழிக்கட்டும்
என்றுமே எல்லோர்க்கும் மகிழ்வானதே மலரட்டும்!...

ஒருவருக்குக் கோபம் வரும் வேளை திசை திருப்ப
வழிதேடினால் வந்த கோபத்தை மறந்து விடுவர்.

விடியலைத்தேடி

குலம் தனில் பெருமைபேசி வேறுபட்டு நசிந்தோம்
நிலம் தனில் பறிபோக நித்தம் அலைந்தோம்.
பலம் தனில் இழந்துநாம் பலதேசம் திரிந்தோம்
நலம் தனில் நிலைத்திடவே நடு நிசியில் ஒடுகிறோம்!...

கோடி கோடியாய் பணம்புரட்டவே பலநேரங்கைப்புகள்
வாடியோருக்குக் கைகொடுத்து உதவிடா மனங்கள்
மூடியாய் வாழ்வு தொடர்க்கையில் மௌன விரதங்கள்
தேடிவந்தோரை தேற்றாது ரணமாய் மனிதகபாவங்கள்!..

புத்தி சொன்னால் புழக்கரென புறம் கூறும் கூட்டம்
பக்தியும் இல்லை பாசமும் இல்லை மனித சமுகத்தில்
முத்தியும் இல்லை சத்தியமும் இல்லை நேயமும் இல்லை
உத்தியும் இல்லை உள அன்பும் நம் மனங்களில் இல்லை!..

நல் என்னமும் இல்லை நற்காரியங்களும் இல்லை
சொல்லில் உறுதியில்லை செயலில் பிடிப்பு இல்லை
பல்வழி சென்று வாடுவோருக்கு உதவ மனமும் இல்லை
எல்லா வழிகளிலுமே இன்னும் விடியலைத் தேடியபடி!..

இறைசிந்தனை, தியானம், மனப்பக்குவம் யாவும்
கோபத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஓர் நல்வழியாகும்.

வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி

தமிழ் விழாமேடைகள் பலகண்ட பேச்சாளர்
 தமிழ் அவர் நாவிலே கொஞ்சிக் குதித்துவிளையாடும்
 தமிழ்த் தென்றலாப் வந்து காதோரம் சுகம்பேசும்
 தமிழ்ச் சிறுவர் இளையோர் பெரியோர் மேடைநோக்கி!..

பேச்சினிலே நகைகளை நடனமாட வியப்புடைத்தெழும்
 முச்சுக்கு முச்சு சமூகம் வாழ்வியல் சிந்தனையாய்
 புதிய சீர்திருத்தங்கள் வந்துவிடும் உவமை உயிராய்துடிக்கும்
 புதுமைகள் புலப்படும், கருத்துக்கள் உயிர் நாடியாய்மினிரும்!...

பெண்கள் விடுதலைக் கருத்துக்கூறி பெண்கள் மனதை
 கண் குளிர் வைத்தே நடித்தே கவரந்திடுவாராம்
 மண்டபம் கரகோசத்தால் ஆனந்தமழை பொழிய
 விண் அதிரப் பேசுவார் வித்தைகள் பல காட்டுவார்!..

சொற்பொழிவு நிறைவூற மேடையைவிட்டு இறங்கினார்
 சம்பந்தீயைப் பார்த்து சீதனக்காசு பத்துலட்சம்
 வங்கியில் போட்டாச்சா கையில் தரப்போற்றா
 என்றாராம். பேச்சாளர் அவர் வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி!...

சந்தேகம் குடிகொண்ட மனதிலே எந்நேரமும்
 போராட்டம் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கும்.

வேண்டாம்..வேண்டாம்

தாய்ப்பற்று இல்லாது நோதல் வேண்டாம்
தமிழ் மொழி என்றுமே சாதல் வேண்டாம்
மண்வாசனை எப்போதும் அழிந்திட வேண்டாம்
பெண்ணை அடிமையாக்கி இழிந்திட வேண்டாம்!...

ஏமத்துப் பிழைத்து வாழ்ந்திட வேண்டாம்
ஏமாற்றுவோரைக் கண்டு ஏமாளியாகிட வேண்டாம்
நாவில் வந்ததை கண்டபடி பேசிட வேண்டாம்
நாலு மொழியும் அறிய மறந்திட வேண்டாம்!...

சேவை செய்வோரை பழித்திட வேண்டாம்
செயலற்றவர் பின்னால் சென்றிட வேண்டாம்
கல்லாரை மலிவாகக் கருதிட வேண்டாம்
கற்றாலும் பெருமிதம் கொண்டிட வேண்டாம்!...

முன்னாகப் பிறர் நெஞ்சை குத்திட வேண்டாம்
முன்னேறுவோரை பின்னின்று வீழ்த்திட வேண்டாம்
பொறுமையற்று வாழ்வில் வாழ்ந்திட வேண்டாம்
பொல்லாத செயலுக்கு என்றும் போகிட வேண்டாம்!...

ஒருவருக்குச் சந்தேகம் கூடுவதால் உறுதியின்றி உற்சாகம்
குறைந்து துணிவையும் இழக்க நேரிடும்.

யுத்தம் இல்லாத பூமி வேண்டும்

எங்கும் தாய் மண் மலர்ந்திட வேண்டும்
எதிலும் துண்பம் கலைந்திட வேண்டும்
பொங்கும் மகிழ்வு பெருகிடல் வேண்டும்
பொய்மை என்றும் கருகிடல் வேண்டும்!...

உத்தமராய் வாழ நாம் முயன்றிடல் வேண்டும்
உண்மையைப் பேசி உயர்ந்திடல் வேண்டும்
ஒழுக்கம் என்றும் வளர்த்திடல் வேண்டும்
ஒற்றுமை என்றும் ஒங்கிப் பெருகிட வேண்டும்!...

குற்றம் இல்லா உலகம் உயர்ந்திடல் வேண்டும்
குறைகள் இல்லா வாழ்வு மலர்ந்திடல் வேண்டும்
பெற்றோரை மகிழ்வறக் காத்திடல் வேண்டும்
உற்றார் நட்புக்கள் அங்பு நிலைத்திட வேண்டும்!...

நித்தம் மக்கள் படும் துயர்கள் ஒழிந்திடல் வேண்டும்
சித்தம் கலங்கிய மனங்கள் ஆறுதல் பெற்றிட வேண்டும்
சத்தம் இல்லாது அமைதி வேண்டும் ஆறுதல் வேண்டும்
யுத்தம் இல்லாத பூமி வேண்டும் நல் பூமி வேண்டும்!...

பேசுவதற்கும் கேட்பவருக்கும் இனிமையைத் தருவது
இன்சொல்லாகும் ஆகவே இனிமையாகவே பேசுவோம்.

கார்த்திகை இருபத்தியேழு

மன்னின் மாவீரர்கள் மாண்பு மிகு வீரர்கள்
விண்ணதீர மன்னதீர வீரப்போர் புரிந்தவர்கள்
பெண்களும் புயலாகி பொங்கி யெழுந்தவர்கள்
கண்ணாய் மண்ணைக் காக்கத் திண்ணமானவர்கள்!..

உறங்காத உள்ளங்கள் போராடி மறைந்த பின்னும்
உயிருடன் வாழும் உன்னதமான வீர புருசர்கள்
உறுதியான இலட்சியம் கொண்டவீரர்கள் தீர்கள்
உரிமைத்தாய் மன் மீட்பிற்காய் தம்முயிரை ஈந்தவர்கள்!..

வித்தாகி வேராகி விழுதாகிய விடுதலை விருட்சங்கள்
விடுதலை வேண்டி விடுதலையான வரலாற்று முத்துக்கள்
வீரத்தாய் மண்ணை வீரத்தோடு நேசித்த உத்தமர்கள்
வீர காவியங்கள் காலத்தால் அழியாத ஈகைச்சுட்ரகள்!..

கார்கால இருளகற்றி ஒளியேற்றியே தியாக தீபங்கள்
காலமெலம் காவியங்கள் வீரப் புகழ் பாடியே
கார்த்திகை இருப்பத்தியேழில் கருணை நினைவுடனே
கார்த்திகை மலர்கள் தூவி இனிதே போற்றித் துதித்திடுவோம்!...

எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் இன்சொல் பேசுதல்
முக்காலத்திலும் முழுமதியாய் நிற்கும்.

யாவிலும் வேண்டும்

பெற்றோரை மதிக்கின்ற பண்பு வேண்டும்
 பெரியோரைக் கனம் பண்ணும் பழக்கம் வேண்டும்
 உற்றோரின் சொல் கேட்கும் எண்ணம் வேண்டும்
 கற்றோரின் அறிவுரைகளை கேட்டல் வேண்டும்!..

கருத்துக்களை துணிவாக உரைக்க வேண்டும்
 கரங்களை வெற்றிக்கனி பறிக்க வேண்டும்
 பல்கலையும் பண்புடனே பழக வேண்டும்
 பறவைகள் போல் பறந்து அறிவைத் தேடவேண்டும்!..

துன்பம் வந்தாலும் துவளாமல் துணிய வேண்டும்
 இன்பம் பொங்க இனிய பேச்சுக்கள் வேண்டும்
 சத்தான உணவுகளை உண்ணப் பழக வேண்டும்
 சுத்தமே சுகமாக வாழ முனைய வேண்டும்!..

சிற்றுமின்றி சீரிய வாழ்வ வாழ வேண்டும்
 தேற்றும் தேந்தமிழில் தேறலாய் வேண்டும்
 ஏற்றும் எடுக்கும் காரியம் யாவிலும் வேண்டும்
 மாற்றும் வேண்டும் நல் மாறுதலாய் வேண்டும்!..

நமக்கு எதிரியானாலும் அல்லது நல்ல விடையங்களுக்கு முரண்பட்டு
 நின்றாலும் இன்சொல் பேகவோமானால் எளிதில் நல்வழிப்படுத்தலாம்.

கண்ணியம் வேண்டும்

அமைதி நிலவ வேண்டும் அன்பு பெருக வேண்டும்
அடுத்தவர் பொருள் மேல் ஆசை அகல வேண்டும்
அகத்தின் வலிமை குற்றாது இருக்க வேண்டும்
அனலாப் வரும் சினம் அழிந்து ஒழிய வேண்டும்!..

தீயோர் நட்பை தீயிட்டுக் கொழுத்திட வேண்டும்
தீந்தமிழை சுலையாய் நன்கு கற்றிட வேண்டும்
பொறுமைதனை பொக்கிசமாய் கொள்ள வேண்டும்
பொது அறிவை பொன்னாய் வளர்த்திட வேண்டும்!..

தொண்டு செய்து தோழனாய் பழகிட வேண்டும்
உண்டு வாழ முடியாதோர்க்கு உதவிட வேண்டும்
கண்டு கொண்டு நிதிக்காய் போராட வேண்டும்
குண்டும் குழியுமான நம் தேசம் காக்கப்பட வேண்டும்!..

பற்பல செல்வங்கள் பெருகி நல் வாழ்வு வேண்டும்
சிதறுண்ட வாழ்வு சீர் பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும்
நடந்தவை மறந்தே நேர்மை தவறாமை வேண்டும்
ஏற்றும் கண்டிட எதிலும் நமக்குக் கண்ணியம் வேண்டும்!..

நாம் எப்போதும் இன் சொல் பேசுதல் வேண்டும். இதனால்
நம் மனத்திலுள்ள பாரங்கள் குறைந்து போகும்.

அன்பு காட்டிட வேண்டும்

வானம் மழை பொழிய நாடு செழிக்க வேண்டும்
தான தருமாம் நன்றே செய்திடல் வேண்டும்
மானமுள்ள மனிதர் நாம் இயலாமை அகற்றிட வேண்டும்
வானளவு உயர உழைப்பில் உயற்சி பெற வேண்டும்!...

நல்லெண்ணம் நற்பண்பு மனதில் தோன்றிட வேண்டும்
நல்லன தேடி நல்வழி சென்றிடல் வேண்டும்
மதம் கொண்ட மத வெறி அழிந்திட வேண்டும்
நிதம் நிகழும் ஆயுதக் கலாச்சார வன்முறைகள் நீங்க வேண்டும்!...

இணையத் தளத்தின் இனிதான பக்கங்கள் இணைந்திட வேண்டும்
இணைய சந்ததியினர் அறியாப் பருவமதில் அவதானம் வேண்டும்
இழைத்திடும் இன்னாதவற்றை அடியோடு நீக்கிட வேண்டும்
இனியவற்றை இனிதே எந்நானும் இன்றே கற்றிட வேண்டும்!...

அறியாமை அகற்றியே தேடல்கள் பெருக்கிட வேண்டும்
அறிந்தவற்றை பலரோடு பகிர்ந்திடல் வேண்டும்
அல்லும் பகலும் உழைத்தே கொடுத்திடல் வேண்டும்
அன்புதனை அனைவர்க்கும் பண்பாய்க் காட்டிட வேண்டும்!..

நமது வாழ்வும் வளமும் சீறப்புற்று நலம்பெற வேண்டுமானால்
நாம் எப்போது இன்சொல் பேசுதலே நன்று.

இசைக்குயில்

நித்திரை விட்டெழுந்து உன்பாட்டைக் கேட்டிடுவோம்
முத்திரை பதித்து முத்தமிழ் வளர்த்திடும் பாடகியே
சங்கீத ராச்சியத்தின் சரியாத சரித்திர நாயகியே
உன் கீதம் கேட்டே தமிழ் உலகம் மகிழ்கிறது!

குரல் வளத்தோடு குன்றிடாப் பல பாடல்களும்
சிரமேற் கொண்டு சிறார்களையும் சிறப்பித்து
தரமுடனே தந்து தயங்காது தட்டிக்கொடுத்து
உரம் கொடுக்கும் வானொலியின் பாடகியே நீ வாழ்க!.....

கலையும் இசையும் கண்போல் கட்டிக்காக்கின்றீர்
மலை போல் இடர் வந்தாலும் தொடர்பணி செய்கின்றீர்
சிலைபோல் நின்று சிங்காரமாய் இசைக்கின்றீர்
அலை ஓய்ந்தாலும் நின் பாட்டு ஓயாது பணி ஒங்கட்டும்!.....

இலண்டன் தமிழ் வானொலியில் ஆயிரம் பாடல்களைப் பாடி
உலகத்தமிழர் வரலாற்றில் உயர்ந்து நிற்கும் பாடகியே
உன்னத உன் பணியை தமிழர் வரலாறு தடம் பதிக்கும்
நெஞ்சங்களில் குரல் ஏங்கியே நன்றாய் ஒலிக்கட்டும்!.....

சங்கீத இசை சந்தோச வானில் சிறகடித்துப் பறக்க
சாதனை படைத்து இசை மணம் புரப்பினாய்
நித்தம் உன் பாடல் சித்தம் கொள்ள வைக்கும்
முத்தான் ஆயிரம் பாடல்களைப்பாடிய நாயகியே வாழ்க..

(யேர்மனி சங்கீத ஆசிரியர் திருமதி கலைவாணி ஏகானந்தராசா அவர்கள் லண்டன் தமிழ் வானொலியில் ஆயிரம் பாடல்களைப் பாடியபொழுது வாழ்த்திய கவிதை)

அன்னை திரேசா

அகிலம் போற்றிடும் அன்னை திரேசாவே
 அன்புள்ளத்தால் ஆதரவற்றோரை அணைத்தாய்
 தொழிழ் நோய் பிடித்தோரின் துயர் துடைத்தாய்
 தொட்டுத் தடவிப் பெரும் தொண்டு செய்தாய்
 அவதிப்பட்டோர்க் கெல்லாம் அன்னையாய் தெய்வமாய்
 அரும் பாடுபட்டு தாதி போல் நோய் தீர்த்தாய்
 எத்தனை துன்பங்கள் தினம் வந்து நேரிடினும்
 அத்தனையும் சவாலாக்கி அருந்தொண்டு செய்தாய்
 எத்தனை ஆண்டு நினைத்தனை எண்ணிப்பார்க்கையிலே
 எனிமையாக வாழ்ந்து செய்த எண்ணிலெங்கா பணிதன்னை
 எட்டுத்திசையும் வாழும் உலக மக்கள் உணைப்போற்றிட
 எல்லா ஆண்டும் உன் நினைவுகள் வந்து போகும் அன்னையே
 உன் ஆத்மா சாந்தி பெற இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றோம்!....

உயிரின்பாதி

உயிரின் பாதியை எமக்குத் தந்து
 உயிருக்கு அழகான உருவும் தந்து
 உதிரத்தை நமக்கு உணவாக்கி
 உறவின் பாசத்தை உரமாய் வளர்த்து
 உள்ளத்தில் நல்ல ஊக்கம் தந்து
 உயர்வாய் உயிராய் நேசித்து
 உலகினில் உயர்வு பெற வைத்து
 உருகும் மெழுகாய் ஒளி தந்து
 உண்மை வழி செல்ல வைத்து
 உரைத்திட்ட உயர் தெய்வம்
 உலகின் முதல் தெய்வம் நீதான்
 உன்னவெளிட இப் பூமியில் வேறு யார்
 உளர் தாயே போற்றி..போற்றி தாயே!.....

சித்திரையாள்

அம்மா அப்பாவின் அன்பு கிடைக்கட்டும்
 ஆடசி ஆனுமை செம்மையாய் நடக்கட்டும்
 இல்லங்கள் இனிதே என்றும் சிறப்புறட்டும்
 ஈட்ல்லாத ஈதல் குறைவின்றித் தொடரட்டும்
 உற்றார் உறவுகள் நண்பர்கள் ஒன்றுபடட்டும்
 ஊழல் ஊதாரித்தனங்கள் மறையட்டும்
 எதிரிகள் இல்லா வாழ்வு கிடைக்கட்டும்
 ஏழைகளுக்கு உதவும் பண்பு வளரட்டும்
 ஜீக்கியம் சக வாழ்வு நன்று வளரட்டும்
 ஒடுக்குதல் ஏற்றத்தாழ்வுகள் அழியட்டும்
 ஓங்கார வாழ்வு என்றும் கிடைக்கட்டும்

எந்நானும் சித்திரையாள் மலரட்டும்!.....

ஒற்றுமை

தொழிலாளர் தினம்

துள்ளித் திரியும் சிறுவர் நாம்
பள்ளி சென்று படித்திடுவோம்
கள்ளம் கபடம் இல்லாமலே
உள்ளம்மகிழ்ந்து
வாழ் ந்திடுவோம!...

அன்னை தந்தையர் சொற்படியே
அன்பாய் பண்பாய் நடந்திடுவோம்
அந்நிய நாட்டில் வாழ்ந்தாலும்
அன்னைத் தமிழூக் கந்திடுவோம!...

சுத்த உடையும் சத்துணவோடு
குகாதாரமாய் வாழ்ந்திடுவோம்
சுற்றுாடல் சூழல் பேணிக் காத்து
சுற்றத்தோடு சுகம் பெறுவோம!...

தீயோனர் விரட்டித் தீண்மகள் ஒதுக்கி
நல்லோனரை மதித்து நன்மையே செய்து
வல்லோராய் வாழ்வில் வளம் பெறவே
எல்லோரும் ஒன்றாய் பாடுபடுவோம!...

ஏற்றும் வாழ்வில் வேண்டுமெனில்
போற்றும் விந்தைகள் புரிந்திடுவோம்
தூந்தும் பல பேதங்கள் விரட்டியே
ஒற்றுமையே உயிரென வாழ்ந்திடுவோம!..

காடுகள் அழித்து
கழினிகளாக்கி வளம்பெற
மேடு பள்ளம் பாராது
குன்றிலும் குழியிலும்
நெற்றி வேர்வை சிந்தப்
பாடு படும் தொழிலாளர்
வெற்றி ஈட்டிக் கொடுத்திடுவெர்
முதலாளி வர்க்கத்துக்கு
மொழி குன்றி விழி
பிதுங்கி நிற்பதறிந்து
தொழிலாளரை அடக்கி
அதிகாரப்படுத்தி மிரட்டி
களி பேருவையோடு
கடுமையாக வேலைவாங்கும்
முதலாளி வர்க்கம்
விழித்தெழு முழங்கிடுவீரே
மேதின நன்நாளிலே
உரத்துக் குரல் எழுப்பும்
தொழிலாள வர்க்கம்
உடலில் உதிரும்
உதிரம் முழுவதும்
உலகினுக்கே கொடுத்திடும்
தொழிலாள வர்க்கத்தின்
உரிமைகள் கலபாமாய்ப்பெற்று
வாழ்வு வளம்பெற நலம்பெற
இந்நாள் சிறப்புற அமையட்டும்
தொழிலாளர் ஒற்றுமை என்றும்
ஒங்கி ஓலித்து ஒளிமயமாக்டும்!..

நல்லன செய்வோம்

இயற்கைக் காட்சிகளை இன்புற நேசித்து
இதயத்தில் மாண்புற போற்றி ரசித்து
இதமாய் வீக்ம் தென்றலைச் சுவாசித்து
இன் சுகமாய் இனிதாய் யாசிப்போம்!...

இயற்கை அன்னையின் எழில்மிகு படைப்பினில்
இனிதாய் யாவரும் சமமென வாழ்வோம்
இனத்தோடு இணைந்து நேயம் வளர்த்தே
இருக்கமாய் இன்பமாய் இன்புற்று வாழ்வோம்!...

ஒற்றுமை என்னும் ஒழுங்கான கண்டமைத்து
வேற்றுமை பேதங்கள் வேண்டாம் என்போம்
கற்றிடும் கல்விதனில் நற்றுயிழ் மணம் கழழு
பற்றுடன் பண்பு நெறிகளை வளர்த்திடுவோம்!...

விண்ணில் பொழியும் மழை நீர்ப்புனலும்
வீக்ம் காற்றினும் பேதங்கள் காணோம்
மண்ணில் வாழும் மனிதர்நாம் பேதம் மறந்து
மாசற்றவராய் நேயமுடன் நல்லது செய்வோம்!...

தோல்வி மேல் தோல்வி வந்தாலும் தொடர்ந்து தேடிக்கொண்டே
இருக்க வேண்டும் அப்போதுதான் வெற்றி கிடைக்கும்.

அகிலம் போற்ற வாழ்ந்திடுவீர்

சின்னஞ்சிறு வயதினிலே சித்திரப் பூவாய்
 பென்னம் பெரியோராய் பேருதவி செய்திடுவீர்
 கண்ணம் வைத்து களவு செய்வோரை தடுத்திவீர்
 அன்னப் பற்றை பாலையும் நீரையும் பிரிப்பதுபோல்
 நல்லன தீயன் பிரித்தறிந்து போற்ற வாழ்ந்திடுவீர்!..

ஊருக்கும் உறவுக்கும் நல்வழி காட்டி ஆகிடுவீர்
 ஊதாரித்தனமின்றி உதவிகளும் பரிந்திடுவீர்
 உழைப்பினில் என்றும் இடைவிடாது செய்திடுவீர்
 உண்மையின் உறவிடமாய் என்றும் உயர்ந்திடுவீர்!..

பணம் மட்டும் வாழ்க்கை என எண்ணிடாமலே
 பந்த பாச உறவுகளின் பாசவலை பின்னிடுவீர்
 வெறுமனே இருந்து வீண் வாட்பு பேசிடாமலே
 சுறு சுறுப்பாய் இரைதேடும் ஏறும்புபோல் முயன்றிடுவீர்!..

மலையாகக் கல்வியில் நாட்டம் கொண்டிடுவீர்
 நிலை குலையாச் சிந்தனைகளில் ஒருங்கிணைந்திடுவீர்
 மகத்தான் சாதனைகள் பற்பல புரிந்திடுவீர்
 மனிதநேயம் காத்து அகிலம் போற்ற வாழ்ந்திடுவீர்!..

எம்முள் இருக்கும் திறமைகளைத் தேடிச் செயல் வடிவம்
 கொடுக்கும் போது அது இன்பமாய் அமையும்.

மகிழ்வான கை மலரட்டும்

மக்கள் மனதில் மகிழ்வான
மனங்களில் கூடி மகிழ்வான
மனித நேயம் மாண்புடன்
மனித உயிர்கள் மகத்தான்

கை வீச்ட்டும்
கை மலரட்டும்
கை காக்கட்டும்
கை மதிக்கட்டும்

பண்பாட்டுச் சிறப்புக்கள் வளத்
மண்ணில் நிம்மதி வாழ்வ
தான்தோன்றி எண்ணத்
தலை நிமிர வாழ்கைய

கை பெறுட்டும்
கை தந்திட்டும்
கை மறையட்டும்
கை உயர்த்தட்டும்

வன்கொடுமைச் சீற்றத்
தன் முனைப் பாற்றல் தழைப்ப
நன்னெறிப் பண்புகள் நலத்
இன்னல் மறைந்து இன்முகத்

கை ஒழிக்கட்டும்
கை பெருகட்டும்
கை வளர்க்கட்டும்
கை மலர விடட்டும்

உணவை உறங்க உறைவிடத்
கணப்பொழுதெல்லாம் வரும்துன்பத்
பக்ஷமையதைத் தந்திட்டும் பந்தத்
பசியதை போக்கிட்டும் நசிவ
என்றுமே மகிழ்வான்

கை தந்திட்டும்
கை கணையட்டும்
கை வளர்த்திட்டும்
கை அழிக்கட்டும்
கை மலரட்டும்

தேடலில்லாத மனிதர் எதனையும் நாடாது மந்தமாகி விடுவர்
தேடலின் இன்பமானது நம் முளைதனை விருத்தியாக்கும்.

காற்றே...காற்றே...

அண்டசராசரம் அனைத்தின் அசைவும் நியே
 அனுவேஙும் நின் அசைவு நின்று விடில்
 அனைத்தும் அழிந்துவிடும் அகிலமதில்
 அசைந்தாடும் இசைந்தாடும் காற்றே காற்றே!..

தென்றலாய் தேனமுதாய் குஞ்..குஞவென வந்திடுவாய்
 தென் தமிழை திக்கெட்டும் கம..கமவென வீசிடுவாய்
 பாமணக்க பூ மணக்க தேன் மணக்க ஓயாது
 பாடியே பாகாய் பா இசைப்பாய் காற்றே..காற்றே!..

புயல் என்னும் பெயரில் நியோ பொங்கி எழுந்திட்டால்
 புலமங்கை அவள் பாடு பொல்லாத பாடுதான்
 புலம்பிடும் மக்கள் துயரோ இடரோ பெரும்பாடு
 புயலின்றி இயல்பாய் வந்திடுவாய் இளங் காற்றே!..

உருவமில்லா நிறமில்லா உனைப் பிடித்திட முடியாது
 உயிர்களின் பேச்க ஸுச்செல்லாம் உன் பிடியில்
 உள் வாங்கி வெளித் தள்ளினால் உயிரின் பிட
 உலகினுக்கு வாய்பகவான் அளித்தவரம் நீதான் காற்றே!..

குடும்ப உறவுகள் அன்புடன் கூடி உறவாடனால்தான்
 மனை மாட்சி பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும்.

காலைப்பொழுது

நடந்துவரும் இயற்கையின் பாதையில் நம்மை நிறுத்தி
கடந்து போன காலைப் பொழுதை நினைக்கையில்
உள்ளாம் கொள்ளை கொள்ள கொண்டதே காலை
இன்பக் காட்சிதனைக் கண்குளிரக் காண்பது காலையில்!...

சேவல் சிறகடித்துக் கவு கோயில் மணி ஒசை கேட்க
செக்கச் செவேலென வானம் சிவந்து கதிரோளி பரப்ப
பறவைகள் பாட்டுப்பாட பூக்கள் மொட்டவிழ்த்துச் சிரிக்க
தேங்க்கஞும் தேனருந்தி ரீங்கார இசையும் காலைப்பொழுதில்!..

வண்டி மாட்டுச் சதங்கைகள் கணிரென ஒலித்திடும்
வாகன நெரிசல் சன நடமாட்டம் தெருவெல்லாம்
வெள்ளைச் சீருடையுடன் புள்ளி மான் கூட்டங்கள்
பவனிவரும் அழகுக் கோலங்கள் நித்தம் காலைப்பொழுதில்!..

பச்சைப் பசேலென பயிர்களும் காற்றினில் அசைந்தாட
பசுந்தரையடன் ஒன்றிய விவசாயிகளின் உழைப்புக்கள்
பச்சிளங் கண்ணுக்கஞும் தாயுடன் துள்ளி விளையாட்டும்
பறபல சந்தோசங்கள் இந்தக் காலைப் பொழுதினிலே!...

மனைமாட்சியில் நல்ல ஆளுமை இருந்தால்த்தான்
மக்கள் சமுதாயம் நல்வழிக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

விவசாயி

பருவகால மழை முத்து முத்தாய்க் கொட்ட
பருவப் பயிர் செப்யத் துடித்த விவசாயி
சேற்றினுள் இறங்கி விதைத்தால்தான் உலகம்
சோற்றினுள் கை வைத்துப் பசியாறும்!...

நெற்றி வியர்வை சிந்தி உழைக்காமல் இலாபம்
பெற்றவன் பட்டமோ மாபெரும் முதலாளியாம்
பயிரினுள் கணள் எடுத்து பசி தீத்தவனுக்கு
உயிர் கொடுத்தவன் பட்டமோ புல் பிடுங்கியாம்!...

தொழிலாளியின் இரத்தமது உறிஞ்சியதனால்
முதலாளி நாகரீகமானவன் என்று அழைக்கிறார்கள்
கள்ளங் கபடமில்லாது உழைத்த விவசாயியோ
உள்ளாம் நொந்து எந்நாளும் வாடுகின்றான்!...

தண்ணிக்குச் சண்டை விதை நெல்லுக்கும் சண்டை
தினம் நடக்கையில் இயற்கையும் எதிராளியானதே
பசியும் பட்டினியும் நீண்டு நிலைத்திடவே விவசாயியோ
தற்கொலை என்னும் கோரப்பிடியில் செத்து மடிகிறான்!...

கணவன் - மனைவி - பிள்ளைகள் ஒழுக்க சீலர்களாய்
வாழ்ந்தால் மனை மாட்சியின் சிறப்பு ஒங்கி நிற்கும்.

கரம் கொடுக்கும் மரம்

தானாகப் பிறந்து தானாக வளர்ந்து தானாக உருவெடுத்து
தாகம் தீர்க்க பூர்த்து இலையாகி காயாகிப் பழம் கொடுத்து
தாக்குப் பிடிக்கும் வேர்களே மண்ணுக்குள் புகுந்து உரம் கொடுத்து
தாய்க்கு வளங்கூட்டி விழுந்த சருகுகள் மீண்டும் உணவாய் கலந்து

- கரம்கொடுக்கும் மரங்கள்!..

இயற்கை அழிவுகள் நெருங்கிவிட்டால் திடமாகவே நின்று நீ
மனிதரை மட்டுமல்ல வளங்களையும் பேணிக் காத்திடுவாய்
உணவாய் உயர்வாய் பூமி எங்கும் அழகூட்டி நிற்கும் மரமே
உங்சோவையோ வானுயர வளர்ந்து நிற்கின்றதே

- கரம்கொடுக்கும் மரங்கள்!..

இன்று கொடுயோரின் குண்டுகளால் எங்களை எரிக்காதீர்கள்
இலைதந்த நிழல்தந்த எங்களை வெட்டி அழிக்கிறீர்கள்
இதயம் போல் பூமியைக் காத்த எங்களை உயிரோடு சுடுகிறீர்கள்
இல்லமெல்லாம் அழகூட்டிய எனை எஸ்லாம் வைதக்கிறீர்களே

- கரம்கொடுக்கும் மரங்கள்!...

மனிதருக்குக் கொடுமை செய்தேனா தீங்கிழைத்தேனா
மனிதரைப் பார்த்து கை நீட்டினேனா பாவங்கள் செய்தேனா
மரங்களை வெட்டி அழகான பூமாதேவியை மாசுபடுத்தினேனா
மண்ணில் நான் வாழ்ந்தால்தான் நீங்களும் வாழ முடியும் மனிதனே

- கரம்கொடுக்கும் மரங்கள்!...

பொறுமை கொண்டு ஆற்றும் காரியம் தோல்வியையே தரும்
பொறுமையை விலக்கித் துாய்மையாக வாழ்தலே சிறப்பு

ஆட வந்த வேளையில்

ஆனி கழிந்து சிறப்பாய் ஆடியும் வந்திடும்
 ஆடி வினை தேடியே நிலத்தில் வினைத்திடவே
 ஆக்கிய பயிர்கள் செழிப்பற்று ஒங்கிடவே
 ஆரோக்கிய வாழ்வினைத் தேடியே ஆட வந்திடும்!...

ஆலய மகோற்சவங்களின் ஆரவாரம் ஓலித்திடும்
 ஆசிரிய மாணவர்க்கு பள்ளி விடுமுறை வந்திடும்
 ஆடிப் பாடி உறவு நட்புக்களோடு பொழுது போக்கிடும்
 ஆனந்தமாய் கூடியே கொண்டாட ஆட வந்திடும்!..

ஆடிப்பிறப்பும் தமிழர் திருநாளாய் வந்துதித்திடும்
 ஆடி அமாவசையும் இறந்த தந்தையின் நினைவாய்
 ஆதவனின் வெப்பம் அகோரமாய் வாட்டிடும்
 அறுதலுக்காக நீர்நிலைகளை நாடி ஓட ஆடவந்திடும்!...

அறுதல் ஓய்வுக்காப்! மரநிழல் தேடியே மனம் ஓடும்
 ஆயிரமாயிரம் மலர்களின் அழகும் மனம் பதிக்கும்
 அரவாராமாய் தேனீக்கள் தேன் குடித்து ரீங்காரமிடும்
 ஆனந்த வாழ்வு யாவர்க்கும் அமைந்திட ஆட வந்திடும்!...

பொறுமைத் தீயில் சிக்கித் தவிப்பவர்கள் முயற்சி செய்து
 முன்னேறுவதற்கு விரும்பாதவர் எனக் கருதப்படும்.

ஆடியின் அறுவடையே

ஆண்டுகள் பல உருண்டோடிச் சென்றாலும்
அழக் கலவரமோ நினைவிற் கொள்கையில்
ஆயிரம் ஆயிரமாய் அழிந்த உத்தம உயிர்கள்
ஆடியின் அறுவடையாய் பதிந்த கவடுகள்!...

ஆடியிலே நடந்த கொடுரமும் பலிகளும்
தேடியே தமிழினத்தை தீயிட்டுக் கொன்றது
ஒடியே அலைந்தனர் அகதியாய் மாறினர்
நாடியே முகாம்களில் சித்திரவதை செய்தனர்.

இனசனத்துடன் குதாகஸ்மாய் கழித்த காலமதில்
இனவாதம் கொண்டு வந்த ஆட மாதமதில்
எங்கள் வாழ்வும் வளமும் அழிந்து நாசமாயினவே
என்னிலா உயிர்கள் உணவின்றி அலைந்தனர்!....

புண்பட்ட நிலையில் புகலிடமின்றி அலைந்தனர்
மன்னில் சுதந்திரம் மறுபடியும் பிறக்காதா
ஆட அறுவடையின் துயர்கள் பலவற்றை மறந்து
தேடியே உறவுகள் ஒன்றாய் வாழ வழி பிறக்குமா!..

அடுத்தவர் மேன்மையைக் கண்டு பொறாமை கொள்வதால் எந்த
நன்மையும் கிடைக்காது. எனவே பொறாமையை நீக்குவோம்.

ஏணிகள் ஏறுவதில்லையே

ஏணிகளாய் எம் வாழ்வினை அன்பாய்
ஏற்றிவிட்ட எம் ஆருபிரப் பெற்றோர்கள்
காணிகளைக் கழனியாக்கிப் பயிரிட்டு ஏர்
பிடித்து உலகமதை ஏற்றிய உழவர்!...

தோணிப் படகேறி கடலில் மீன் தேடி
மக்களை ஏற்றி வைத்த மீனவரும்
ஆணி வேராய் அன்னைத் தமிழை அள்ளித்தந்த
அந்நிய தேசத்தின் தமிழ் ஊடகங்களும்!...

ஏற்றி நிற்கிறதே ஏணிகளாய் இன்னும் பல
கண்ணுக்குப் புலப்படா கருஷுலங்களும் - எனினும்
ஏற்றி வைத்த ஏணிகள் ஏறுவதில்லையே - யார்
அறிவார் அதன் அருமை பெருமைதனை!....

மாற்றி விடாதீர் மனம்தனை ஏணிகள்
ஏறவில்லை என நகைப்பாய் எனினும்
போற்றிடுவர் ஏணிகள் ஏறுவதில்லையே
அதன் புகழ் வெளியே தெரிவதும் இல்லையே!....

விரும்பியது நமக்குக் கிடைக்காவிடின் உள்ளதை
நாம் விரும்ப வேண்டும்.

காலம் கரைகிறது

அள்ளி அணைத்த அன்னையின் பாசம் நீங்காது வேண்டும்
துள்ளித் திரிந்த அந்த மண்ணின் வாசம் மறவாது வேண்டும்
பள்ளிக் காலம் பழகிய நினைவுகள் அகலாது வேண்டும்
அள்ளிப் பருகிய நீரும் அழகிய ஊரும் கலையாது வேண்டும்

இறுதி முச்சு உள்ளவரை உழைத்திடல் வேண்டும்
இலட்சியத்தைக் கைவிடாது தொழிற்பட வேண்டும்
கற்றுச் சூழல் நல்லனவாய் அமைந்திடல் வேண்டும்
கற்றுக் கொள்பவை தக்க சமயத்தில் பயன்பெற வேண்டும்!...

காலம் போன்னானது கடைப்பிடித்திடல் வேண்டும்
கோலம் கொள்ளாது தாய்மொழி கற்றிடல் வேண்டும்
பாலம் போட்டு உறவை வளர்த்திடல் வேண்டும்
ஞாலம் போற்ற நன்னடை பயின்றிடல் வேண்டும்!...

வேற்று நாட்டு விந்தைகளைப் பயின்றிடல் வேண்டும்
வேதனம் வேண்டி எந்நானும் உழைத்திடல் வேண்டும்
வேற்று மொழி அறிந்து கற்க முறைந்திடல் வேண்டும்
வேண்டியவை நிறைவுற கயசிந்தை வளர்ந்திடல் வேண்டும்!

நெருக்கடியின்போது நிதானத்தைக் கடைப்பிடிப்பது
மிகப் பெரிய பலமாகும்.

கவிப்பேரரசு புகழ் பாடுவோம்

கவியரசு கண்ணதாசன் கவி இனிக்கும் சுவையாய்
 செவியினிக்க முழங்கிடும் மேடைப்பேச்சும் உன் எழுத்தும்
 நகைச்சவை இழையோடும் கவி உரைதனிலே சமூகசிந்தனைகள்
 நவரசங்களாய் உள்ளத்தின் உணர்வுகளை தட்டி எழுப்பும்!...

திரையுலகத்திற்கு என வகைவகையாகப் பாடல்கள் எழுதி
 கரை காணா தத்துவங்களும் இனிய தமிழில் காதலும்
 பாசமும் தேச பக்தியும் சமூக சிந்தனையும் கலந்து
 பாரினிலே படுத்தினான் சரித்திர நாயகன் கவிப்பேரரசு நீ!...

இயல் இசை நாடக ஒளியேற்றிய நவரச நாயகனே
 இன்னஸ்கள் சோதனைகள் தாங்கி மனதைப் பகுமையாக்கியவன்
 இலக்கியத்தில் எண்ணிலடங்கா சாதனைகள் படைத்துதமிழ்
 இலக்கிய உலகிலே இறவாப் புகழ் பெற்ற கவிஞர் கண்ணதாசன்

சினிமாவில் நீ செல்லாத பக்கங்களோ இல்லை ஜயா
 சிந்தனையைத் தூண்டி சிறுமைகளை விலக்கியவனே
 உலக மகா தமிழ் கவிஞரே உத்தம புருசனே
 உலகிலுள்ள வரை உன் புகழ் பாடுவோம் போற்றுவோம்!...

மனித மனம் அலைபாயும் குணமுடையது எனவே மனம் வழி செல்லாது நின்று
 நிதானமாகச் செயற்பட்டால் நன்மையே கிட்டும்.

ஊடகங்கள்

புவியெங்கும் ஒலிபரப்பி ஒளிபரப்பி நானும்
புகழ்பரப்பி வளர்ந்து மக்களுக்கு பயன் தரும்
பல் விடயங்களை தெரிந்திடவும் அறிந்திடவும்
அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு உழைக்கும் ஊடகங்கள்!...

தமிழின் தொன்மைகளையும் சிறப்புக்களையும்
தமிழினத்தின் வளர்ச்சியையும் வரலாறுகளையும்
தமிழ்க்கலை கலாசாரத்தையும் பண்பாடுகளையும்
தமிழினிதாய் எடுத்தியம்பும் நல்ல ஊடகங்கள்!...

சிறார்களின் கல்வியும் கலையும் தழைத்தோங்க
சிறப்பாய் ஆழுமையும் ஆற்றலும் ஆழாய் பெருக்கெடுக்க
தேடலும் இயல் இசையும் இனிதே வளர்ந்தோங்க
தேன்தமிழ் அறிவுகளை வளர்த்திடும் ஊடகங்கள்!...

உள்ளங்கள் இணையவும் ஒன்றாய் உயர்வு பெறவும்
உலகவிடயங்களையும் தாயக நினைவுகளையும் கூறியும்
சிந்தனைகளைத் தூண்டி சிறுமைகளைப் போக்கியும்
எந்தனுக்கு ஆலமரமாய் பணியாற்றும் ஊடகங்கள்!...

மனதில் சதா ஏற்படும் குழப்பங்கள் சலனங்கள் வருவதற்கான
காரணத்தை அறிந்து மனதை நல்வழிப் படுத்தவேண்டும்.

முன்றெழுத்தில்

வாணொலியே வாணொலியே நீ முன்றெழுத்து வாணொலி
 வாஞ்சையுடன் எலம் வரவேற்கும் முத்தமிழ் வாணொலி
 வாசிப்புடன் எழுத்தையும் சிந்தனையையும் ஊட்டி
 வளர்க்கும் வாணொலி வாத்தியாரும் மாணவருமாய்
 உண்மை பேசும் வாணொலி ஊடகச் சிகரமே
 முன்றெழுத்தில் நீ வாழ்க!..

இளம் சிறூர்களையும் பெரியோரையும் தட்டிக் கொடுக்கும் வாணொலி
 புலம் பெயர் தமிழர்களை ஒன்றுபட வைக்கும் வாணொலி
 களம் பல கண்டு கணிவடன் பண்பை வளர்க்கும் வாணொலி
 வளம் பல வழங்கி வாஞ்சையுடன் வளர்க்கும் வாணொலி
 முன்றெழுத்தில் நீ வாழ்க!..

பாட்டுடன் சங்கீதம் சினிமா தந்து மகிழ்விக்கும் வாணொலி
 நாட்டு நடப்புக்களை உடனுக்குடன் அறியத்தரும் வாணொலி
 முட்டு வலி தீர்க்க மருத்துவக் குறிப்புக்கள் தரும் வாணொலி
 வீட்டு நலங்களையும் தட்டி விசாரிக்கும் வாணொலி
 முன்றெழுத்தில் நீ வாழ்க!..

ஆழம் நம் நாட்டின் அவலங்களை அறியப்படுத்தும் வாணொலி
 மேளம் கொட்டாமல் அரிய பல சேவை செய்யும் வாணொலி
 தாளம் யாருக்கும் பேர்தாத தனித்துவமான தமிழ் வாணொலி
 ஆழம் மிக்க கருத்துக்களை தினம் அள்ளி வழங்கும் வாணொலி
 முன்றெழுத்தில் நீ வாழ்க!..

உண்மையான அன்பும் கருணை உள்ளமும் திண்ணமான
 நம்பிக்கையும் இறை சிந்தனையில் இருத்தலே சிறப்பாகும்.

வளம் தந்த வாணோலி

முந்நூறு கவிஞர்களை இனிதே எழுத வைத்த வாணோலியே
இருளகற்றி தெளிவு பெற இன்முகம் காட்டிய வாணோலி
இரவிலும் பகலிலும் ஒவில் தந்திடும் மக்கள் வாணோலி
இதயம் எல்லாம் கொள்ளள கொண்ட ஸண்டன்தமிழ் வாணோலி!...

சொற்களைத் தேடவைத்து அறிய வைத்த வாணோலியே
நற்றயிலை நன்றே கற்றிடவே உயரக் காட்டியே
பற்பல விடயங்களையும் பண்புடனே ஊட்டியே
வற்றாது வளம் தந்த ஸண்டன் தமிழ் வாணோலியே!...

சிறுவர்களைத் தீர்டிடி அறிவைப் பெருகிடவும்
வைத்தாய் குறும்புகள் கூறி குனியாமல் என்றும்
எமை நிமிர வைத்தாய் எறும்பு போல் சுறுசுறுப்பாய்
என்றுமே உழைக்க வைத்தாய் ஸண்டன்தமிழ் வாணோலியே!..

எழுத வைத்தாய் அறிவை ஆழ்றலுடன் தேடவைத்தாய்
ஸண்ணமெலாம் எழுச்சி பெற ஏணிபோல் ஏற்றி வைத்தாய்
வண்ணமெலாம் வருடியே வாழ்வில் உயர வைத்தாய்
கிண்ணத்தின் தேன்போல் தமிழழச் சுவைக்க வைத்தாய்
திண்ணமாய் பல்லாண்டு வாழ்வாய் ஸண்டன்தமிழ் வாணோலியே!..

ஆழ்ந்த அன்பும் அரவணைப்பும் இதயத்தில் இருந்துவிட்டால்
மனதிலுள்ள குறைகள் அனைத்தும் மறைந்துவிடும்.

நான் பிறந்த ஊரின் மைந்தன்

உரும்பராய் என்னும் சிவந்த ஈழ மண்ணில்
உதித்த சிவகுமாரனே! தமிழ் மண்ணுக்காய்
உன்னுயிர் துறந்து ஆண்டு முப்பதும் ஓடியது
உருண்டோடினாலும் உன் நினைவுகள் அகலாது!...

அன்னை ஊட்டிய தாய்ப்பால் தமிழ்ப்பால் கவைத்து
அன்னை மன் காக்கப் புறப்பட்ட தமிழ் வீரனே
உன் இறந்த செய்தி கேட்டு ஈழமே கலங்கியது அன்று
உன் இறப்பை அறிந்த தமிழ் உலகமே கண்ணீர்விட்டது!...

விடுதலைப் போரின் ஆரம்ப கர்த்தாதான் நீ
விண்ணையே அதிர் வைத்தது உன் போராட்டம்
வியக்க வைத்து வீறு கொண்ட உன் அதிரடிகள்
வியாபித்தே வளர் வித்திட்ட வீரச் செம்மல் நி!...

தமிழர் மண்ணுக்காய் வித்திட்ட வீரச் செம்மலே
தமிழுக்காய் ஒனி கொடுத்த தியாக தீபமே
ஆனி ஜந்தில் உன் நினைவு நாள் கூர்ந்து
ஆத்ம சாந்திக்காய் இறைவனை வேண்டுகின்றோம்!...

அழியாச் செல்வம் கல்விச் செல்வத்தில் அதிக ஆசை
கொள்ளால் நல்லறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளும்.

தியாக தீபம் திலீபன்

சட்டணையில்லா தாயுள்ளாம் உன்னைப் பெற்று
 ஈழ மண் மழி வாசம் நுகர விட்டுச் சென்றாலோ
 ஈழ மண் பெற்றதனால் உரிமை வென்றிட நீயும்
 ஈவிரக்கமற்ற இனவெறியியரின் செயலால்லனாம் குழுறினாய்

தேரோடும் வீதியிலே முழுநிலவு தேய்வுற்றதாய்
 நீராகாரம் ஏதுமின்றி ஈரைந்து நாட்களுக்கு மேலாய்
 அகிம்சை வழி போர்க் கொடி தூக்கிய புனிதன் நீ
 அகிலத்தில் உனை அறியாதார் எவருமிலர் இது உன்மை

தன்னலமற்ற தன்னிகரில்லா தியாகச் செம்மல் நீ
 தன்னினத்திற்கு பெருமை சேர்த்த விடுதலைத்தீ நீ
 உன்னா நோன்பிருந்து உபிரத் தியாகம் செய்தவன் நீ
 உன்னத உயிர் விலக மண்ணுக்காய் மழங்கவன் நீ

மரணித்தாய் மாபெரும் தியாகச்கட்டான திலீப் தீபம் நீ
 மண்ணின் மாந்தர் நாம் கண்ணீர்த்துளிகளோடு
 மறக்காமல் உன்னை எந்நாளும் நினைவு கூருகின்றோம் நீ
 மரணிக்கவில்லை தமிழர் நெஞ்சங்களில் வாழ்கிறாய்!...

தீமைகளைத் தரும் ஆசைகளை மனதிலிருந்து அகற்றுதல்
 வாழ்வில் நன்மைகளையே தரும் என்பதை அறிவோம்.

ஈக்ஷஸ்டர்கள்

தன்னலரின்றித் தம்முயிர் ஈந்த உத்தமர்கள்
மண்பலம் காக்க படைபலம் கொண்டவர்கள்
விண்கலமாய் வீறு கொண்டெழுந்தவர்கள்
தம் பலத்தில் தன்னம்பிக்கையில் உறுதியான வீரர்கள்.

மாவீர முத்துக்கள் மண் காந்த சொத்துக்கள்
காவிய நாயகர்கள் காலத்தால் அழியாதவர்கள்
ஒவியத்திலும் ஒசையாய் என்றும் ஒலிப்பவர்கள்
சாவிலும் சாயாத சரித்திர உயர் கோபுரங்கள்

வீடு மனை உறவெலாம் துறந்தவர்கள்
காடு மலை களனியெலாம் போராடியே
பாடு பட்டு பகலிரவாய் விழி தூங்கிடாமலே
நாடு காக்கப் புறப்பட்ட தற்கொடையாளர்கள்

மண்ணின் பற்றுதலால் மக்களின் விடுவிற்காய்
மரணத்திற்காய் வாழ்ந்த மகத்தான வீரர்கள்
இலட்சியம் காக்க தமை அர்பணித்தவர்கள்
இறந்த பின்னும் உயிர்வாழும் ஈக்ஷஸ்டர்கள்.

சொல்லிலும் செயலிலும் தவறு செய்யாதவர்கள்
எவரோ அவர்கள் எதற்கும் அஞ்சமாட்டார்கள்.

நம் ஆசான்

என்னும் எழுத்தும் கண்ணெந்த தகுமென
மண்ணின் மாந்தர்க்கு கல்வியின் மகத்துவத்தை
பண்பெறும் விதைத்து ஆல விருட்சமாய்
விண்ணுயர வளர்த்திடும் விவேகம் தனை

விரிவாக்கிடும் ஆசான் அவர் நம் ஆசான்
அகிலத்துக்கு அறிவொளி தந்திடும் ஆசான்
விளக்காய் அகத்தின் அறியாமை என்னும் -இருள்
அகன்றிடும் அவரின் ஆழமான அறிவுரைகள்

வாழும் வரை நன்றே நிலைத்து வாழ்ந்திடவே
அன்பெறும் ஆயுதம் ஏந்தி அகிலத்தை மாற்ற
வழி செய்யும் ஆசான் அவரே எம் தெய்வம்
நம் ஆசான் தான் வழி காட்டும் வழிகாட்டி

கொண்டவர்க் கெல்லாம் கல்லையும்
களிய வைக்கும் நல்லறி ஷ்டியாய்
சொற்கவை பொருட்கவை ததும்ப குறஞடன்
நன்னெறி கற்பித்து நற்புகழோங்கிட வைத்திடும்
நனிசிறந்த ஆசான் அவர் தான் நம் ஆசான்.

மனிதருடைய எண்ணங்கள் எப்போதும் ஆரோக்கியமாக இருத்தல்
வேண்டும். அப்போதுதான் மனிதனாக வாழமுடியும்!...

முற்றத்து வேம்பு

கதிரவனின் காலச்சவடுகள் மன்னில் பட்டிடவே
கடும்வெப்ப வேளையிலும் தேடி ஓடி உழைத்திடுவர்
கனதியான மனச்சமைகளும் தினமும் கலந்திடவே
கண் அயர்ந்து தூங்கிடவே மனம் கொள்ளும்!...

வேலைகள் பலசெய்து நீண்டு கணத்து விடவே
வேப்ப மரத்தடியில் பாய்விரிந்து குந்திடுவோம்
வேண்டாத கதைகளும் கூடியே பேசிடுவோம்
வேடிக்கை உலகம் பற்றி பேசி மகிழ்ந்திடுவோம்!..

குளிர் காற்று அள்ளிவீகம் வேப்பமரம் பூ விதைக்கும்
குலையாய்க் காய் காய்க்கும் காய் பழுத்தால்
குருவிகள் கூடியே உண்டு மகிழ்ந்து குலவிடும்
குரல் கேட்ட தாத்தாவும் வந்து தடியால் விரட்டிடுவார்!..

முப்பத்து நூறு கிளைபரப்பி முதுசமாய் நின்றாய்
முற்றும் கோடிவரை மொத்தமாய் நிழல் கொடுத்தாய்
முற்றுகைகபிட்டு கற்றிச் சுகம்வீசிய வசந்தமே
முதியோர் கூறினார்கள் நீ நோய்தீர்க்கும் வைத்தியனே!...

வாயினால் உதிர்ந்துவிடும் வார்த்தைப் பூக்களை
சிந்தாமல் சிதறாமல் பக்குவமாய் உதிரவிடு.

கோடைகாலம்

கோடை விடுமுறை வந்ததும் உலகில் எங்கும்
கோலாகலமாய் கொண்டாட்டங்கள் வந்திடும்
கோவில்கள் எல்லாம் திருவிழாக்கோலங்கள்
கோடி ஆடைகளில் பல வண்ணக்கோலங்கள்!...

நீண்ட கால விடுமுறை விரைந்தே வந்திடும்
நீண்ட தூரப்பயணங்களும் மகிழ்வைக் கூட்டிடும்
நிச்சல் தடாகங்கள் நீர் நிலைகளை நாடிடவும்
நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் கோடை காலம்!...

கல்வி கலாச்சார கலை விழாக்களில் இன்புற்று
கல்யாண விழாக்களுமாய் களிப்புற்றுச் சிறக்க
சிங்காரமாய் சின்னங்க் சிட்டுகளும் சிறகடித்தே
பூங்காக்களைத் தேடி பூரிப்புடனே விளையாடும்!...

பல லட்சமாய் பூவின வண்ண மலர்களும்
இளந்தென்றலுாடே இனிய சுகந்தம் வீசும்
பல நாடுகள் தேடி ஒடிச்சுற்றுலா பவனி வரும்
இனிய விடுமுறையில் சிறக்கட்டும் கோடைகாலம்!...

உள்ளத்திற்கு உவகை தருவது உழைப்பு உடலினை
வலுப்பெற வைத்துப் பிரகாசமாக்குவதும் உழைப்பே.

மரங்கள்

இயற்கை அன்னை தந்த இதமான வரங்களிலே
இனிமை சூழ்ந்தனவாய் இன்பம் பயக்கும் மரங்கள்
இயற்கைத்தாய்க்கு என்றும் நிலையான உரங்கள்
இன்஠ாய் இப்புவிதனை அலங்கரித்து நிற்கும் மரங்கள்!..

விண்ணொவில் வியந்து நிற்கும் வித வித மரங்கள்
மண்ணீரப்பைத்தடுத்து மழை முகிலலைத் தோற்றுவிக்கும்
பூ இலை அரும்பு மொட்டு காய் கனியெனப் பலரகம்
புத்துக்குலுங்கி புத்துணர்வைத் தரும் நல் மரங்கள்!...

இடைவிடாது அசையும் மரங்களின் இளந்தென்றல்
இதமாய் முச்சோடு கலந்திருக்கும் தூய நற் காற்றாய்
மண்ணில் தோன்றி வளர்ந்து மடியும் வரையில்
மற்றவர்க்கே பயன் கொடுத்து உதவிடும் மரங்கள்!...

இலைகளை உதிர்க்கும் காலார் வந்தாலுமே
இவ்விலைகளும் மண்ணுக்கே பச்சையாகி விடும்
இலையுறிர் காலமதில் வெறிச்சோடி இருக்கும்
வசந்த காலமதில் மீண்டும் வந்து பயனைத் தரும்!..

பிறரைச் சீர்திருத்தும் கடமையைவிட என்னைச் சீர்திருத்துவதே
முதற்கடமையாக இருக்கவேண்டும்.

காற்றே காற்றே!

அண்ட சராசரத்தின் அசைவுகள் அனைத்தும் நீயே
அனுவேங்கும் நின் அசைவு நின்று விடில்
அனைத்தும் அழிந்துவிடும் அகிலமதில்
அசைந்தாடும் இசைந்தாடும் காற்றே காற்றே!...

தென்றலாய் தேனமுதாய் குஞ குஞுவென வந்திடுவாய்
தென் தமிழூ திக்கெட்டும் அலைபரப்பி மகிழ்ந்திடுவாய்
பாமணக்க பூமணக்க தேன் மணக்க ஓயாது
பாடியே பாகாய் பா இசைப்பாய் காற்றே காற்றே!...

புயல் எனும் பெயரில் நீயோ பொங்கி எழுந்திட்டால்
புல மங்கை பாடு பொல்லாத கேடும்தான்
புலம்பிடும் மக்கள் துயரோ இடரோ பெரும்பாடு
புயலின்றி இயல்பாய் வீசிடுவாய் இளங்காற்றே காற்றே!...

உருவமிலா நிறமில்லா உணைப்பிடித்திட முடியாது
உயிர்களின் பேச்சு மூச்செல்லாம் உன்பிடியில்
உள்வாங்கி வெளிவிடுகையில் உயிரின் பிடியாய் நீ
உலகினுக்கு வாயுபுகவான் அளித்தவரம் காற்றே நீகாற்றே!...

சந்தேகப் புயலை உள்ளத்திலிருந்து அகற்றாதவரை
உள்ளத்திலே அமைதி, தென்றல் நிலவ முடியாது.

பூக்கள்

நந்தவனச் சோலையிலே தென்றலாய்
நறுமணாம் வீசும் மிருதுவான பூக்கள்
வண்ண வண்ணப் பூக்களாம் வடுவாய்
வகை வகையான செடிகளில் பூக்கள்!...

எண்ணி எண்ணி வியந்திடும் எழில்மிகு வண்ணம்
கண்ணைப் பறிக்கும் நிறுமுள்ள பூக்களாம்
காலையில் மலரும் அழகு வர்ணப் பூக்களாம்
கதிரவன் வரவு கண்டு சிரிக்கும் பூக்களாம்!...

தேவீக்கள் அமர்ந்து ரிங்காரம் பாடி மகிழ்ந்து
தேனுண்டு வயிறு புடைத்து மகிழும் பூக்களாம்
கொத்துக் கொத்தாய் மலரும் நறுமணப் பூக்களாம்
கோபிலுக்கு எடுத்துச் செல்லும் தெய்வீகப் பூக்களாம்!...

மணமக்கள் கழுத்திலே மகிழ்ந்து மணக்கும்
மாலைகளாய்த் தொடுக்கும் அழகான பூக்களாம்
மனித மனமும் பூப்போல் நல் அழகு என்பார்
மனமே என்றும் நிறைந்து விடும் அழகுமிகுப் பூக்களாய்!..

தூசு படிந்த கண்ணாடியில் விம்பம் தெரியாது அதுபோல்
தூய்மையற்ற மனதில் இறைவன் தெரியமாட்டான்.

இலையுதிர் காலம்

வீடுகளில் வீற்றிருந்த நாம் வெப்பம் கூடியதால்
தேடுனோம் மரங்களை அதன் கீழ் இளைப்பாற
நாடிடும் மரங்கள் செடிகள் நமக்கில்லையாயின்
நாடே வெறுமையாய் அழிந்து விடும் வெகுவிரைவில்!...

மரங்கள் தங்கள் இலைகளை உதிர்த்திட்டும்
உரங்களாய் மீண்டும் மரங்களுக்கே பயன்படுமே
மரங்களின் கீழ் படுத்துப் பசியாறி பயன்பெற்ற மனிதனோ
மரங்களை வெட்டிச்சாய்த்து மாசு படுத்துகிறான் பூமியை!...

இலைகளின்றி பசுமையிழந்து சோகம் தாங்கி மரங்கள்
இலையுதிர் காலமும்வர குளிரும் தொடங்கியதும்
வீடுகள் வெப்பமாகி அணியும் ஆடைகளும் கனமாகும்
இலையுதிர் காலத்தில் குளிரும் வந்து செல்லுமே!...

இலைகளொல்லாம் பூமிப் பந்தை மூடி அழுகுபார்க்க
மரங்களோ துகிலுரிந்து நிர்வாணமாய் நிற்கும்
விழுந்த இலைகளோ தாவரங்களுக்கு உணவாகிடவே
மீண்டும் மீண்டும் மரங்கள் தழைத்தோங்கி வளரும்!...

இறைவனின் திருப்புகழைப் பாடும்போது கைதட்டிப் பாடவேண்டும்
அப்போது எமது பாவமாகிய பறவைகள் பறந்தோடிவிடும்.

காலைப் பொழுது

நடந்து வந்த பாதையில் நம்மை நிறுத்தி
கடந்துபோன காலைப்பொழுதை நினைக்கையில்
உள்ளாம் கொள்ளை கொள்கிறதே! காலை
இன்பக் காட்சி தனைக் காண்கின்ற போது!...

சேவல் சிறகடித்துக் கூவ கோவில் மணி ஒசை கேட்க
செக்கச் செவேலென வானம் சிவந்து கதிரொளி பரப்ப
பறவைகள் பாட்டுப்பாட பூக்கள் மொட்டவிழ்த்துச் சிரிக்க
தேனீக்களும் தேனருந்தி ரிங்காரம் இசைக்கும்!...

மாட்டு வண்டி சதங்கைகள் ஜஸ்லென ஒலிக்க
வாகன நெரிசல்கள். அங்கு மிங்குமாய் ஓடிடும்
துள்ளியோடிடும் வெள்ளைச் சீருடை பள்ளிச்சிறுவர்கள்
பச்சைப்பசேலென பயிர்களும் இளங்காற்றிலாடும்!...

பசந்தரைப்படன் ஒன்றிய விவசாயிகளின் காட்சியும்
பக்ககண்றுகள் தாயுடன் துள்ளி விளையாடுவதும்
கண்கொள்ளாக் காட்சியாக நினைவில் நிற்கும்
இனிதான் காலைப்பொழுதின் ஞாபகப் பதிவெகளே!..

கோயிலில் இருப்பதாக நினைப்பவனைக் காட்டிலும் ஏழைகளிடம்
தன்னைக் காண்பவனை இறைவன் அதிகம் நேசிப்பான்.

பூமித்தாய்

நானிலமெங்கும் எல்லை மதச்சண்டை போட்டி பொறாமை
பாகப்பிரிவினை ஒற்றுமையின்மை பதவியில் ஆசை
மானிடம் என்று சொல்லியே சொந்த இனத்தையே அழிக்கிறாய்
இன் சொல்லின்றி வன்சொல்லால் வதைக்கிறாய்!...

நீல வானமதில் நீந்துகின்ற சூரிய சந்திர நிலவொளியால் நீ
அக மகிழ்ந்து நாட்டம் கொள்வாய் நீர் நிலைகள் தாகம் நீர்க்கும்
நிம்மதிப் பெருமச்சும்கொண்டு நிறைவாக வாழ்வதற்ககும்
நிலமகளின் நினைவெல்லாம் நின்னைப்பற்றியே வாழும்

நீ விலங்கினைக்கொல்வாய் ஊனினை உண்டு
தோலினை ஆடையாக்கி உண்டேவை நிறைவு செய்வாய்
நிலமெங்கும் குண்டுபோட்டு நிலை தடுமாறுச்செய்து
நிருல மாக்குகின்றாய் மானிடனே சிந்தனை செய்!...

அழறிவுள்ளோரே! ஜந்தறிவுகளுக்கு அழற்றுவது
என்னவோ கொடுமை இது அதிகம்தான்
யாருணர்வார் இச்சோதனையும் வேதனையும்
பூமித்தாயின் பரிதாப நிலையினை யாரறிவார்!...

பசி என்கிற நெருப்பானது வறியவர்களினது உடலினுள் பற்றி
எரிகின்றபோது உணவால் அவிகின்றதுதான் அருளாகும்.

காதலர் தினம்

காதல் கல்விக்கு முட்டுக்கட்டை காதலிக்காதே என்றனர்
 காதலும் சாதலும் ஒன்றாகவே எம்மண்ணில் நடந்தன
 காதலித்தால் பெண்ணின்பெயர் கெட்டுவிடும் என்றனர்
 காதலிக்காதார் வாழ்வும் சிறப்பாகவே அமைந்தனவா!..

காதலர் தினமாமே காலத்தின் கொடுமையால்
 அவலங்கள் நிறைந்தன முதுகன்னிகள் பெருகி
 அனலாகும் பெருமூச்சு வாழ்வில் இளம் விதைவைகளும்
 காதல் இழந்து வாழ்வி தேடி நாளௌல்லாம் அலைகையில்!...

காதலைத் தற்ந்து பல இளம் சிட்டுகள்
 மண் மீட்பில் மடிந்தாலும் காதலர் தினமாமே
 காதலும் சாதியும் சமயமும் ஒருங்கிணையாமல்
 எத்தனை உயிர்கள் அநியாயமாக அழிகின்றன!..

இனத்தாலும் மதத்தாலும் எத்தனை காதல் அழிகின்றன
 காதலே வாழ்வு என்று அலையும் உயிர்கள்தான் எத்தனை
 காதலர்களே வாழ்வை வளமாக்கக் காதலியாங்கள்
 காதல் உம் வசப்படும் காதலர் தினமும் உயிர்பெறும்!...

ஒருவனுக்கு உண்மையான ஆத்மபோதம் உதயமாகும்போது
 இவ்வுலகம் அவ்வுலகம் என்ற எண்ணை தோன்றாது.

இன்பப் பொங்கல்

செங்கதிரோனுக்கு சிறப்பான பொங்கல்
மங்கள ஒளி தந்திடும் மங்களப் பொங்கல்
இல்லமெலாம் இனிதாம் இன்பப்பொங்கல்
இதயமெலாம் துள்ளும் விழாவாய்ப் பொங்கல்!..

அறிவுக்கண் திறக்கும் ஆதிகாலப் பொங்கல்
நெறிமுறை வழங்கும் தமிழர் பொங்கல்
நன்மை வந்து சேரும் இன்பப் பொங்கல்
நாடு வளம் செழிக்கும் மங்களப் பொங்கல்!....

அறியாமை ஆணவம் அகலும் பொங்கல்
அங்பு கருணை தழைத்தோங்கும் பொங்கல்
பெற்றோர் பிள்ளைகள் உறவாடும் பொங்கல்
உற்றார் உறவினர் இணைந்திடும் பொங்கல்!....

என்றும் இனித்திடும் எங்கள் இன்பப் பொங்கல்!
தொன்று தொட்டு நடைபெறும் தமிழர் பொங்கல்
நன்றே நடைபெறும் நாநிலத்தில் பொங்கல்
ஒன்றே குலமென மகிழ்ந்திடும் தைப்பொங்கல்!....

மதவெறிகொண்டு ஆடுகிறவர்கள் உள்ளமாகிய மன்றத்தில்
அறிவாகிய கடவுள் நடனமாடுவதைக் காணமாட்டார்கள்.

தைத்திருநாள்

உதிக்கின்ற கதிரவன் ஒளி இல்லையெனில்
உழைக்கின்ற வர்க்கம் ஏது உயர்வுபெறும்
மன் வளங்கள் பசுந்தரையாகி செழிப்புற
எண்ணிறைந்த தொழிற்பாடு யாவும் வான் சிறப்பே!...

இயற்கை நெறி தவறாது கடமை செய்கையிலே
இன்ப வாழ்வதனை மக்கள் வாழ்ந்திட முடியும்
மழையும் வெயிலும் முறையாய் கிடைக்கு மதனால்
மன்னில் பயிர்கள் செழிப்பற்றுத் தழுத்து ஒங்கும்!...

மன்மீது கால் பதித்து பாதங்கள் நொந்திடவே
மன் வளமாக்கி பயிரிட்டு அறுவடை வேண்டியிலே
முற்றியதை முகமலர்வடன் இல்லத்திற்கு எடுத்தேகியே
முதல் தைத்திருநாளன்று பொங்கலிட்டு மகிழ்வனுவர்!...

உழைத்த தை உயர்வாக்கி மகிழ்வுடனே
விளைந்த தை உணவாக்கி பசி போக்கி
மனம் நிறைந்த தை மறவாது கருணைப்படனே
மலர்ப்பொங்கிய தை கதிரவனுக்கு நன்றி
நவிலும் நன்னாள். பொன்னான தைத்திருநாள்!...

அறிவு விளங்கப்பெற்றவர்கள் எல்லாம் உயிர்களிடத்து அருள்
கொண்டொழுகுதலே கடவுள் வழிபாடு என்று அறியப்படும்.

புத்தாண்டு

இனிய புத்தாண்டே வருக இன்பமாய் வருக
 இனிய புது மலரே புதுமைகள் பல படைத்திடவும்
 இதயமெலாம் மகிழ்வுடன் பூத்துக் குலுங்கிடவும்
 இல்லமெலாம் சிறப்போடு பொலிவறும் புத்தாண்டு!..

இல்லறம் ஓங்கி நல்லறம் பெருகிடவும்
 இன்னல்கள் போக்கி இடர்கள் நீக்கிடவும்
 இருள் அகற்றி வாழ்வில் ஒளி ஏற்றிடவும்
 இணைந்தே கொண்டாடும் இனிய புத்தாண்டு!...

இன்பமாய் கூடி அன்பாய் வாழ்ந்திடவும்
 இவ்வுலகில் சமாதானம் அமைதி நிலைக்கட்டும்
 இனிய புத்தாண்டு தினம் இனிதே சிறப்பற¹
 இதயம் கனிந்து நல்வாழ்த்துக்கள் கூறும் புத்தாண்டு!..

இல்லங்கள் தோறும் புதுப்பொலிவு பெற்று
 இணைந்து மக்கள் கொண்டாடும் புத்தாண்டே
 இடர்கள்கள் போக்கி வாழ்வு ஒளி பெற்றிடவே
 இன்பமாய் மலர்ந்து இதயங்கள் போற்றும் புத்தாண்டு!...

நமது உடலானது உயிர் வாழ்க்கைக்குக் கடவுளால்
 கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய வீடாகும்.

இன்பத் தமிழ்

கற்காலம் தொடங்கி கண்ணிக் காலம் வரையிலே
களம் பல கண்டு அவனியில் புகழ்போற்றும் கண்ணித்தமிழ்
பேசு மொழியாய் எழுத்து மொழியாய் வசன நடையுடனே
பெருங்காப்பியங்களும் தோன்றி வளமாகிய சுந்தரத்தமிழ்

- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!...

வள்ளுவன் வகுத்த முற்பாற் குறளிலே எக்காலமும்
வளமோடு முழுமையாய் வளர்ந்திட்ட வண்ணத்தமிழ்
வாரி இறைக்கும் வள்ளல்களைப் பாடியே புகழுடன்
வளர்ந்தது புலவர்களால் போற்றியே முது மொழியாம்

- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!..

இயல் இசை நாடகம் என முப்பெரும் பிரிவுகளாண்டு
முத்த தமிழ் அறியோரால் வளர்த்து அழகுபடுத்திய தமிழ்
பஸ்பாடு பாராம்பரியம் ஒழுக்கம் எனப் போதித்த தமிழ்
பிறப்பே தெரியாத உலகின் முத்தமொழி எங்கள் தமிழ்

- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!...

விள்ளைன் ஓளி தீபமாய் ஓளிரும் வெண்டமிழ்
மண்ணில் மலர்கின்ற மலர்களாய் செந்தமிழ்
பாவேந்தர் பாவிசைத்தும் பாடும் இசைத்தமிழ்
மூவேந்தர் போற்றி வளர்த்த முத்தமிழ் மகிமைகொண்ட

- எங்கள் இன்பத் தமிழ்!...

அன்னதானம், அறிவுதானம் முதலியவற்றை நாம் பிரதிபலனை
எதிர்பாராது செய்தால்தான் நமக்கு நல்ல பலன்கிட்டும்.

தமிழின் மகிழை

அன்புச் சிறார்களாலே அந்நிய தேசமதில்
அன்னைத் தமிழ் அழகுறவே மெருகூட்டுகின்றது
ஆற்றலும் செயல் ஆக்கமும் கண்டு மனம்
ஆனந்தம் பொங்கிடவே சிறார் மனதில் விளையாடும் தமிழ்!..

சின்னஞ்சியு வயதினிலே சிங்காரமான பேச்சக்களும்
சிறப்புடனே சின்னக் குயில்களாய் பாடல்களும்
அறிவிப்பு அனுபவங்களும் தகவல் செய்தித் தேடல்களும்
அழகு தமிழால் அரங்குகளை அதிரவைக்கும் இளையோர்!...

செந்தேனை அள்ளிச் சொரியும் செந்தமிழாய் உலாவரும்
பைங்கிளி எனப் பேசி ஊடகங்களில் வஸம் வருகிறார்கள்
வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட வண்டமிழாய் சிறார்களும்
வண்ணம் பல கொண்டு தமிழ் எழுதியே வளர்கிறார்கள்!..

இனிய தாய் மொழி அறிவு வளரும் நிலை தரமன்றோ
இது வாணைவிகளிலும் ஒலி தந்த இனிய வரமன்றோ
இன்பத் தமிழின் மகிழை உலகெங்கும் பரவுமன்றோ
இதுவன்றோ தமிழின் மகிழை தரணியில் புகழுன்றோ!...

வாக்குறுதி முழுமதிபோன்றது கொடுத்த வாக்குறுதியை உடனே
நிறைவேற்றாவிட்டால் அது நாஞ்குருநாள் தேயுந்துவிடும்.

உறுதியோடு உரமிடு

கல்லும் கனியாகும் கடும் உழைப்பாலே
வயலும் வளமாகும் உந்தன் திறனாலே
சொல்லும் சுகமாகும் சுய முயற்சியாலே
செயலும் நலமாகும் செந்தமிழ் அறிவாலே!...

என்னும் இனிதாகும் ஏற்ற உன் பணியாலே
கண்ணும் கருத்தாகும் செய்யும் தொழிலாலே
வண்ணம் வளமாகும் சிந்தும் வியர்வையாலே
மண்ணும் மாண்பாகும் உழைப்பின் சிறப்பாலே!..

பல் தொழில் புரிதலே பலன் பெரிதாகும்
நல் மனப்போக்கே நமக்கு நலமாகும்
கல் தொழில் செய்தாலும் அதுவே உயிராகும்
வெல் நீ முயன்று வியக்கும் இந்த உலகாலே!...

உழைப்பால் பணம் பொருள் சேர்த்தலே
உளம் கொண்டு உறவுகள் மகிழ்ந்திடும்
உழைப்பால் நீ உயர்வு கொள்வதற்கோ
உறுதியுடன் உரமிடு அதற்காகப் பாடுபடு!...

நாம் இறைவனின் திருநாமத்தை உச்சரிக்கமுன் நமது
உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும்.

மூலதனம்

பெற்றோரும் தெய்வங்களும் நம் ஆரம்ப மூலதனம்
கற்றோரும் சான்றோரும் நல்வழிகாட்டிய மூலதனம்
உற்றோரும் உறவுகளும் நமக்குக் கிடைத்த மூலதனம்
அற்றோரும் சிறப்புன் வாழத் தேவை மூலதனம்!...

அன்பைப் பரிமாறி பாசத்தைப் பொழிந்தவர்களும்
அறிவை ஊட்டி ஆளாக்கிய நல் ஆசான்களும்
அண்ணன் தங்கை என்ற அழியா உடன்பிறப்புக்களும்
அறியாமையை அகற்றிய வழிகாட்டிகளும் மூலதனம்!...

நான் பிறந்த மண்ணும் நல் எழில்கொஞ்சம் தேசமும்
தேன் போல் கற்ற தமிழும் வழிபட்ட மதங்களும்
வான் உயர வளர்ந்த களிதரும் மரங்களும் செடிகளும்
வாழ வழி வகுத்த சொத்துக்களும் மக்களும்மூலதனமே!...

தோட்டமும் காணியும் பயிரும் கிணறும் குளங்களும்
தேட்டமும் தேடிய சொத்துக்களும் வளங்களும்
ஆட்டமும் கூடிப்பாடு விளையாடிய அந்தச் சிவந்த மண்ணும்
கூட்டமும் வழிபட்ட பெற்றோரும் கோவில்களும் மூலதனமே!...

நாம் அன்புகொண்டு செய்யப்படும் செயல்கள் அத்தனையும்
உயர்ந்தவையாகவும் மேலானவையாகவும் காணப்படும்.

அறுபடும் வேரும் அந்நியமாகும் உறவுகளும்

அன்னை தந்த நிழலைத் தாங்கி வாழ்ந்தோம்
அன்பாய் உடன்பிறப்புக்களோடு ஓட்டி உறவுஷணோம்
அண்ணை அயலாருடன் அன்னை மொழி பேசினோம்
அத்தனையும் நம்நாட்டு அனாத்தங்களால் சிதைந்ததுவே!...

அகதிகளாய் அந்நிய தேசம் வந்து சேர்ந்தோம்
அனைத்து வசதிகளும் தேடினோம் ஒடினோம்
அன்னை மொழி மறந்தோம் அன்னிய மொழிகற்றோம்
அந்நிய நாட்டு அகதியாய் குடியிரிமை பெற்றோம்!...

அன்னை தம்பி அக்கா தங்கை உறவுகள் அறுந்து
அறுபடும் வேரும் அந்நியமாகும் உறவுகள் ஆனோம்
அன்பை இழந்தோம் ஆதரவற்றோராய் மாறினோம்
அத்தனையும் வந்தது இந்த வெளிநாட்டு மோகத்தாலே!...

அகதி என்னும் பட்டம் அகிலமெல்லாம் அலைகின்றோம்
அந்தஸ்ததும் பார்க்கிறோம் அடுத்தவனை மிதிக்கிறோம்
அடிமையாய் வாழ்ந்தும் பண்ததைப் பெருக்குகின்றோம்
அறுபடும் வேரும் அந்நியமாகும் நம் உறவுகளும்!...

நாம் நற்செயல்களைச் செய்துகொண்டு போகப்போக நமது
தீய செயல்கள் அனைத்தும் தானாகவே நீங்கிவிடும்.

முகத்திரைகள்

அன்னை தந்தையரை மதிக்க மறுப்போரை
அன்புக்குப் பங்கம் விளைவிப் போரையும்
அழகு தமிழுக்கு கேடு செய்யும் அறிவிலிகளையும்
அகத்தின் ஒன்றென புறத்தில் வேறு செய்வோரின்

- முகத்திரையை அகற்றுவோம்!...

மதங்கள் வாழ்விற்கு நல்லன சொல்லிடவே
மசியாத சிலர் நல்லவைகளையும் குழப்பிடுவர்
மண்ணின் மகிழ்மதனில் உயர்ந்து நிற்கையில்
மனிதப் பண்பை மதியாமல் மறந்து வாழ்வோரின்

- முகத்திரையை அகற்றுவோம்!..

பொன்னான மொழிகளைக் கேவலப் படுத்துவேரையும்
பொறாமை போட்டியும் பொல்லாப்புக் கொள்வோரையும்
பொல்லாதவை சொல்லி புழுகுகளைச் சொல்வோரையும்
பொலிந்த ஒற்றுமையை போக்கிச் சிதைப்போரையும்

- முகத்திரையை அகற்றுவோம்!...

மகத்தான மானிட வாழ்வுதனை மதியாது போற்றாது
அகத்தினில் ஆசைகளை அளவுக்குமீறி வளர்த்தே
இகத்தினில் இனியவர்க்கு இன்னல் இளைப்பவர்களை
முகத்திரைகளை அகற்றி முழு மனிதராய் காண்போம்!...

- முகத்திரையை அகற்றுவோம்!...

ஏழை பணக்காரன் என்ற பேதங்களையும் ஏற்றுத்தாழ்வுகளையும்
நீக்கி சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கிட வேண்டும்.

முரண்பாடு

ஆன் பெண் எனப் பிறக்கும் போது ஆரம்பம் முரண்பாடு
ஆன் முதல்தரம் பெண் இரண்டாம் தரமென முரண்பாடு
பள்ளி செல்லும் வேளையிலும் பல முரண்பாடுகள்
கல்வியில் வளரும்போதே வந்துவிடும் பற்பல முரண்பாடுகள்!..

பணம் உழைப்பில் சம்பளம் தொழில் முரண்பாடு
பதவி வகிப்பதில் பல ஏற்ற இறக்க முரண்பாடு
புலம்பெயர் வாழ்வில் இன மொழி நிற முரண்பாடு
மதங்களும் கலாச்சார பண்பாட்டிலும் முரண்பாடு!...
.

உற்றார் உறவுகள் நட்புக்களிடையே முரண்பாடு
நற்றமிழ் நலம் சிறக்க பாடுபடுவதில் முரண்பாடு
கற்றுக் கொடுக்கும் வேளையிலும் பல முரண்பாடு
பற்றும் பாசமும் பணமும் கூடியே பல முரண்பாடு!...
.

மனிதரை வாட்டும் பனியிலும் குளிரிலும் முரண்பாடு
மனிதரைக் காக்கும் உடை அணிவதில் முரண்பாடு
மனிதன் வாழ உண்ணும் உணவிலும் முரண்பாடு
மனிதரை மனிதர் மதித்தொழுகுவதிலும் முரண்பாடு!...
.

நாம் மகிழ்ச்சியாகவும் சந்தோசமாகவும் இருக்க வேண்டுமானால்
நீங்கள் வாழும் சமுகம் ஒழுங்கானதாக இருக்கவேண்டும்.

பரிதவிப்பு

நாடுவிட்டு நாடு வந்து அன்பு அண்ணனும் தம்பியும்
நான்கு தங்கைகளின் நலனுக்காய் பணி குளிர்தான்டி
நானும் பொழுதும் ஒடி ஒடி உழைத்துக் களைத்து
நால்வரையும் கரைற்றுவதற்குள் அவர்கள் படும்பாடு!...

தாய்கு உணவிற்குக் காச நந்தைக்கு வீடுகட்டக் காச
தாத்தாவின் மரணச்சடங்கிற்குக் காச மாமிக்குக் காச
கோயிலுக்குக் காச காணி வேண்டுவதற்குக் காச
கடைக்காரனுக்குக் காச வட்டிகட்டக் காச எனப்பரிதவிப்பு!...

சீதனம் என்னும் கொடிய நோயினால் அருமை அண்ணனை
சீண்டி அவன் இரத்தம் சிந்தி வியர்வையாகப் பிழிந்து
சீமான்களுக்குச் சீதனமும் சீவரிசையும் அள்ளிக்கொடுத்து
சீரும் சிறப்புமாக சோதிரிகளின் வாழ்வுக்குக் கடும் உழைப்பு!..

அண்ணனுக்கோ ஓய்வு உறுக்கம் இல்லை கடன்தொல்லை
அழகான முகமும் பொலிவிழந்து தலைமுடி வெறுமையாகி
அகவையறும் ஜம்பது கடந்து மணமும்இன்றி துணையும்இன்றி
அன்புசெலுத்த யாருமில்லை அனைத்தும் இழந்து பரிதவிப்பு!..

அயர்வு, சோப்பல், முயலாமை உள்ளோரிடத்து வாழ்வில்
உயர்வுக்கான ஏச்சான்றுகளும் இருக்கமாட்டாது.

நம்பிக்கைக்குத் துரோகம்

புலம்பெயர் தேசங்களிலும் அவலங்கள் துரோகங்கள்
வலம்வரும் அகதிவாழ்வு நிரந்தரமாய்ச் சென்றிடவே
பலம் இழந்து வெளிநாட்டில் பலவாறு பரிதவிக்கையில்
குலம் பேசி குழி பறிக்கும் நம்பிக்கைக்குத் துரோகம்!...

உதவியென்று வேண்டுமென நாடுவந்த வேளையிலே
உவந்து மனம் பணத்தை நம்பிக் கொடுக்கையிலே
ஊர்விட்டு ஊர்மாறி ஒழிந்து மறைந்து வாழ்ந்தே
உதவியவரை ஏமாற்றுதல் நம்பிக்கைக்குத் துரோகம்!...

பணம் பணம் என அலையும் பலர் வாழ்வு புலத்திலும்
குணத்தைப் பாராது பணத்தைப் பார்க்கும் பகட்டானோர்
கணப்பொழுது எல்லாம் கெளரவும்தேடி அலைகையில்
மணம் வீசும் பூக்களையும் துரோகத்தால் மதியிழந்திடுவர்!...

தாய்மொழியாம் தமிழைக் கற்றிடவர் துரோகங்கள் பல
வாய்ப்பேச்சில் வஞ்சனை செய்தே வாழ்ந்திடுவர் பலர்
சேய்களும் பெற்றோரை ஏமாற்றும் பல துரோகங்கள்
நோய் போலவே தொடர்கின்றது இங்கு பற்பல துரோகங்கள்!...

நம் அறிவு வளர வேண்டுமாயின் மனதை அதன்போக்கில்
செல்லவிடாது நல்லவிடையங்களை தேடிப்படிக்கவேண்டும்.

இடைவெளி

தாம் தந்தை உறவில் கூடாது அன்பு இடைவெளி
தாரம் கணவன் பிள்ளைகளில் வேண்டாம் இடைவெளி
தாண்டிடா பற்றில் என்றுமே வேண்டாம் இடைவெளி
தாயகத்தின் பற்றில் என்றுமே வேண்டாம் இடைவெளி!...

கல்வியைக் கற்றிடலில் கூடாது இடைவெளி
கணிவுடன் நடப்பதில் வேண்டாம் இடைவெளி
கனவான்கள் சொற் கேட்பதில் இல்லை இடைவெளி
கருணை காட்டுவதில் வேண்டாம் இடைவெளி!...

ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் இல்லை இடைவெளி
அக்குவோர் மனம் குளிர்வதில் வேண்டாம் இடைவெளி
ஆவலுடன் தேடலில் வேண்டாம் என்றும் இடைவெளி
ஆணவத்தை அகற்றுவதில் வேண்டாம் இடைவெளி!..

குலவிக் குதாகலித்து வாழ்வதில் வேண்டாம் இடைவெளி
குணம் குன்றியவர்களை வழிநடத்தவேண்டும் இடைவெளி
குள்ளர்களை திருத்தி வசப்படுத்த வேண்டும் இடைவெளி
குறைவிட்டோர் திருந்தி நல்வழி வாழவேண்டும் இடைவெளி!..

நிலையற்றவற்றில் பேராசைகொண்டு செய்யும் காரியங்கள்
யாவும் நிலைகுலையச்செய்து நிர்க்கதியாகிவிடும்.

முதலெழுத்தாய் முத்திரை பதித்தவர்கள்

பெயர் சொல்லி அழைக்க அன்புப் பிள்ளை உண்டு
பெயருக்கு முன்னால் முகவரி தந்தபிள்ளையின் தந்தை
தம் பெயர் தொடுத்து பெருமிதம் கொள்ளும் பெற்றோர்
முன்னின்று முதலெழுத்தாய் முத்திரையானவர்கள் பெற்றோரே!..

தந்தையோ அல்லும் பகலும் அயராது உழைக்கும் உத்தமர்
தாயோ உயிர் தந்து கருச்சுமந்து பெற்றெடுத்த தெய்வம்
இருவரும் தோள் சுமந்து எமைக் காத்த சுமைதாங்கிகள்
உலகில் இவர்களே முதலெழுத்தாய் முத்திரைபதித்தவர்கள்!..

குழும்பத்தில் முதல்வனாய் வழிகாட்டியாய் இருவரும் திகழ்ந்து
குறை ஏதும் இன்றி பண்பு அறிவை எமக்கு ஊட்டிய பிதாக்கள்
முதுமை அடைந்தாலும் முதல்வராய் வளர்த்த மாமேதைகள்
முதல் எழுத்தாய் முத்திரை பதித்து நிற்பவர்கள் பெற்றோரே!...

அன்னையார் தந்தையும் நம் உடலின் இரு கண்களே
அன்புத் தங்கமென அன்பை ஊட்டி வளர்த்த முத்துக்கள்
அறிவொளி தந்து எழைகளுக்கு உதவ வழிகாட்டிய பெற்றோரே
அகிலத்தில் வாழ முதலெழுத்தாய் முத்திரை பதித்தவர்கள்!....

நமது உயிரில் பாதியான பெற்றோரின் அன்புக்கு இந்த உலகில்
எவையும் ஈடாகுமா. அவர்கள் என்றும் வழிபடும் தெய்வங்களே..

"மண்" சஞ்சிகை யேர்மனி

கல்வி, கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ் (ஆரம்பம்-1990)

"Mann" (Erde) Magazine – Germany

Am Windhovel 18a / 47249 Duisburg - Germany

May 2019

யேர்மனியில் கடந்த முப்பத்திநாள்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வசித்துவரும் டியூஸ்போர்க் நகரைச் சேர்ந்த திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா அவர்கள் தமிழ்க்கல்வியிலும் சமயம், தமிழ் இலக்கியத்துறைகளிலும் கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதைத் துறைகளிலும் பிரகாசித்திருக்கிறார். 1985ம் ஆண்டளவில் டியூஸ்போர்க் தமிழ்ப்பாடசாலையின் ஆசிரியராக இருந்து பல மாணவர்களின் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றியிருக்கிறார்.

ஒரு எழுத்தாளர் அல்லது சமூக அக்கறை கொண்டவர் அல்லது ஒரு கல்வியாளராயின் அவர் சார்ந்த சமூகத்துக்கும் தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சமூகத்துக்கும் தம்மால் இயன்ற எழுத்துப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். வெறும் எழுத்தோ அல்லது பேச்சோடு முடிந்துவிடாமல் சமூகத்துடன் ஒன்றித்து வாழ்ந்தால்தான் அவருக்குச் சிறப்பாகும்.

அந்த வகையில் யேர்மனியில் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் "மண்" கலை இலக்கிய சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் கடந்த பல வருடங்களாக இணைந்து கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். மன் சஞ்சிகையின் ஒப்பு நோக்காளராகவும், கவிதைகள் கட்டுரைகள், சிறுகதைகளையும் அவ்வப்போது எழுதி வந்திருக்கிறார். ஆன்மீகச் சிந்தனைகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள், துணுக்குகள், பொதுஅறிவு என இன்னோரன்ன பல விடையங்களை எழுதிவருகின்றார்.

யேர்மனி மட்டுமல்ல பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, நாடுகளில் முன்னர் வெளிவந்த தமிழ் ஊடகங்களிலும் தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஊடகங்களிலும் இவரது ஆக்கப்படைப்புகள் அவ்வப்போது வெளிவந்தமை எனக்குத் தெரிந்தவிடையமாகும். படைப்புக்களை எழுதியது மட்டுமல்லாமல் பல போட்டிகளில் பரிசில்களும் பெற்றிருக்கிறார்.

யேர்மனியில் கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இயங்கிவரும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக இயங்கிவரும் யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச்சேவையின் உறுப்பினராகவும் இருந்து கல்வி, கலை, இலக்கியம், சமயம், எழுத்து, சமூகப் பணிகளைச் செய்துவரும் இவர் புலம்பெயர் வாழ் தமிழர் வரலாற்றில் தம்மை அடையாளப் படுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

இவர் ஒரு கலை இலக்கியவாதிக்கு அப்பால் எனது துணைவியாகவும் விளங்குகின்றார். புகழுக்காக இதை கூறவில்லை. கடந்த 39 ஆண்டுகள் இல்லற வாழ்க்கையில் நல்லறம் கண்டுகொண்டேன். முன்று பிள்ளைகளின் தாய், மூன்று மருமக்கள், இரண்டு பேரப்பிள்ளைகளோடு எனது இல்லத்தரசியாகவும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். தமிழின்மீது அளவில்லாப் பற்றுக் கொண்டவர். இலக்கியம், இதிகாசம், சமயம், கல்வி, கலை, பண்பாடு இவற்றில் அதித் தடுபாடுகொண்டிருக்கிறார்.

இவரின் கவிகளைப் பார்த்தபோது இலக்கிய, இலக்கணம், கற்பண, தமிழின் பிரபோகம், கையாண்ட சொற்கள், ஒசை, சந்தம் எனப்பார்த்தால் அத்தனையும் இருவாகவும் ரசனையாகவும் வாசிப்போர் மனதில் பல நல்ல கருத்துக்களை விதைப்பவராவும் காணப்படுகின்றார். வன்முறை இல்லாத ஒரு சமூக அக்கறை கொண்ட எழுத்தாளராவும் சமூக மாற்றத்திற்கான ஒரு எழுத்தாளராகவும் நான் பார்க்கிறேன். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை மட்டுமல்லாமல் ஒரு பாடலாசிரியராகவும் இருந்து புலம்பெயர் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றில் அழியாத இடத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்.

இவரின் தனிப்பட்ட குண இயல்புகளில் சிறப்புக்களையும் நிறையவே எழுதலாம். கணவன் என்ற முறையில் அதை நான் எழுதுவது பொருத்தமில்லை என நம்புகின்றேன். இருந்தும் அவரது அமைதியான போக்கு, ஆழமான சிந்தனை, வன்முறை இல்லாதவாழ்வு, இறைபக்தியான மதிப்பு, ஆழமான அன்பு பண்பு என இவை அனைத்துமே ஒருங்கே பெற்ற ஒரு அந்புதமான பெண்மணியாகவே நான் கருதுகின்றேன். ஆகவே இவரின் இந்தக் கவிமலரை நீங்களும் வேண்டிப் படித்துப் பயண்பெற்றால் அதுவே ஒரு எழுத்தாளருக்குக் கிடைத்தும் வெற்றியாக நான் கருதுகின்றேன்!..

"நிழல்களுக்கு உருக்கொடுத்து வெறுமைக்கு
உயிரிருட்டும் கலையே கவிதை எனப்படும்"

வ.சிவராசா
பிரதம ஆசிரியர் மண் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை.

நன்றிகள்

Thank you

நான் பல வருடங்களாக எழுதிய பல கவிதைகளில் இருந்து 100 கவிதைகளைத் தெரிவிசெய்து எனது பிறந்த நாளுக்காக கவிமலராகக் கொள்கிட்ட எனது அன்புக் கணவருக்கு முதல் வாழ்த்துக்கள். நன்றிகள். கவி எழுதத்துராண்டிய எனது கணவர் மற்றும் எனது பல கவிதைகளை ஸ்ரீராமகிருஷ்ண என்ன உற்சாகப்படுத்திய வானோலி அதிபர் திரு நடாமோகனுக்கும் வானோலி நேயர்களுக்கும் முதற்கண் நன்றிகள்.

கவியருப்பெற்று அச்சு வேலைகளைச் செய்து, வடிவமைப்புச் செய்துத்துடன் புத்தகமாக உருவாக்க நீதியுதவிபுரிந்த எனது முன்று பிள்ளைகளுக்கும் மருமக்களுக்கும் பெருந்றிகள்.

ஜப்பது கவிதைகளை கணனியில் அச்சப்பதிவு செய்து உதவிய நட்புக்களான திருமதி கெங்கா-ஸ்ரான்லி, திருமதி சாந்தினி-துரையரங்கன், திரு புத்திசிகாமணி ஆகியோருக்கு நன்றிகள்.

இம்மலருக்கு அணிந்துரை வழங்கிய யேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவர் திரு அம்பலவன் புவனேந்திரன் வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச்சேவையின் (ஜோரோப்பா) தலைவர் திரு பொ சிரீஜீவகன் முத்த பத்திரிகையாளர் திரு பொன் புத்திசிகாமணி ஆகியோருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இம் மலருக்கு அழகான அட்டைப்பட கணனி வடிவமைப்புச் செய்து தந்த எனது முத்தமகன் சிவாஸ்கர் அவர்களுக்கும் புத்தகத்தை கணனியில் வடிவமைப்புச் செய்துதந்த இளையமகன் சிவகாந்த அவர்களுக்கும் நன்றிகள். இந்தக் கவிமலரைப் பெற்று வாசித்துப் பயன்பெறக் காத்திருக்கும் அன்பு உள்ளங்களுக்கும். அனைத்து வழிகளிலும் உதவிகள் புரிந்த அன்பு உள்ளங்கள் அத்தனை பேருக்கும் எனது நன்றிப்பெருக்கைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்..

- நன்றிகள் பல கோடி!... அன்புடன்!...

நாலாசிரியர்.

'உயிரினில்பாதி' கவிதைத்தொகுப்பு

திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா
யேர்மனி

இலங்கை வடபகுதி உரும்பராயைப் பிறப்பிடமாகக்-கொண்டவர். யேர்மனியில் கடந்த 34 வருடங்களாக வசித்து வருகின்றார். யேர்மனியில் கடந்த முப்பது வருடங்களாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் 'மன்' என்னும் கல்வி, கலை, இலக்கிய, சமூக சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினராக இருக்கிறார். அதன் பிரதம ஆசிரியர் திரு வைரமுத்து சிவராசா அவர்களின் மனைவியாவர். மூன்று பிள்ளைகளின் தாயாருமாவர்.

உரும்பராய் சந்திரோதயா வித்தியாலயம், சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரி ஆசியவற்றின் பழைய மாணவி, கல்வி, கலை, இலக்கியம், சமயம், எழுத்துத்துறையில் ஈடுபாடுகொண்டு கடந்த இருபத்தைத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுதிவருகின்றார். யேர்மனி, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து நாடுகளில் வெளிவந்து, வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் பல ஊடகங்களில் இவரது படைப்புக்கள் அவ்வப்போது வெளிவந்திருக்கின்றன.

தமிழ்ப்பாடசாலையின் ஆசிரியராகவும் பல ஆண்டுகள் கடமை புரிந்திருக்கிறார். யேர்மனி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், யேர்மனி தமிழ்க் கல்விச் சேவை (ஜூரோப்பா), யேர்மனி 'மன்' கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை ஆசியவற்றின் நிர்வாக உறுப்பினராகவும் இருந்து வருகின்றார். நல்ல ஆர்வமுள்ள வாசகராகவும் கவிபுனைவதில் அதிக ஈடுபாடும் கொண்டிருக்கிறார். இவரின் இந்தக் கவிமலரான 'உயிரினில் பாதி' என்ற கவிமலரே நூல் வடிவம் பெறும் முதற்படைப்பாகும்...

வ.சிவராசா - பிரதம ஆசிரியர்
'மன்' கல்வி, கலை, இலக்கிய, சமூக சஞ்சிகை - யேர்மனி